

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/19, syyskuu-lokakuu 2019, 18. vuosikerta, irtonumero 2 €

Pääomat verolle- hävittäjäkaupat poikki !

Tarkkailijan kynästä, s.2
Metsän hakkuut lisääntyvät, s.3
Kiky-kusetukselle stoppi s.4
Sote-sotaa kolme vuosikymmentä, s.8
Viron työkansan historiaa, 12
Vieras Venezuelasta, s.13
Historiallinen materialismi aloittaa, s.14
Moskovan mielenosoitukset, s.16
Venäläinen näkemys: Maailmansodan alkamisesta 80 vuotta, s.17

Eläkeläiset kokoontuivat 8.10.2015 kansalaistorille vaatimaan "irti leikkauksista". Heillä oli tiedossa, mitä tulee tehdä. Eläkeläisjohtajat antoivat luvan leikata, kunhan se tehdään "yhteistyössä".

Tiedot Lintilän budjettiesityksestä viestivät lähes kaikkien Sipilän leikkausten jäävän voimaan. Soten ja aktiivimallin kohtaloa ei tiedetä. Työpaikkojen luomiseen ei löydy rahaa. Väyläverkoston korjausvelka on 2.5 miljardia ja sinne tarjotaan hätäisesti 300 miljoonaa. Valtion omaisuuden myyminen ei pitkälle kannu. Ainoa keino on irtautua uusliberalismista, kaventaa pääomapiirien voitoja ja perua hävittäjäostot.

Sivut 2, 4, 8 ja 9

Sivut 2-3

- Ihmiskunnan on suojeltava elämää maapallolla
- Huomioita tarkkailijan kynästä
- Hyvästi Moskova kommunistin itkuvirsi
- Metsien hakkuut lisääntyvät-onko kehitys kestävä?
- Pelin henki

Sivut 4-5

- Kiky-kusetukselle nyt stoppi-kohti kuusituntista työpäivää
- Hurskasta väkeä
- Kapitalismin olemuksesta
- Mistä on kysymys uusliberalismissa
- Taloudellishallinnollisuus tappoi kyläkoulut
- Syyllistämistä ja pelottelua

Sivut 6-7

- Korea-seminaarissa vieraita Euroopasta ja Koreasta
- Runon ja rajan tie
- Kaksinaismoralismia
- Institutionalisoitu eriarvoisuus

Sivut 8-9

- Taukoamatonta Sote-sotaa kolme vuosikymmentä
- Vanhustenhoito, eduskuntavaalit ja vasemmisto
- Vanheneeko väestö
- Kevennystä raskassoutuiseen lyriikkaan

Sivut 10-11

- Ranskan oikeisto kaksilla rai-teilla voittoon EU-vaaleissa -19 (2)
- Snelmannilaisuudesta uusliberalismin suohon

Sivut 12-13

- Viron työkansan historiaa, osa 4
- Vieras Venezuelasta
- Kansanäänestys ase-ostoista

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista, osa 1

Sivut 16-17

- Liberaalien mielenosoitukset ja vasemmisto-patrioottisten voimien taktiikka
- Suomi-Israel
- Gaza
- Toisen maailmansodan alkamisesta 80 vuotta

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Suomi ostaa historiansa suurimmat sotalaivat
- Suomi irti Naton sotapolitiikasta
- USA:n hegemonia horjuu savijaloillaan
- Kesken uniensa heränneet

Puolustuspolitiikan muutoksen tarve 180 astetta

Rauma-luokan ohjusvene "Porvoo" peruskorjattiin v. 2010-2013 ja rakennettiin toimimaan sokkeloissa saaristossamme. Ne romutetaan ja korvataan Nato-yhteensopivilla Korveteilla

Kuva: Kalevi Wahrman

Tulevassa talousarviossa ei löydy varoja edes väyläverkoston kunnossapitoon. Empimättä hallituspuolueet "vasemmistoa" myöten hyväksyvät uuden hävittäjälaivueen hankinnan, jonka elinkaari kustannuksineen maksaa yli 30 miljardia. Samoin on varaa tilata Rauma-luokan neljän peruskorjatun ohjusveneen tilalle neljä monitoimikorvettia yhteishinnaltaan yli 1,1 miljardia. Korvetit eivät sovellu vesialueemme puolustamiseen. Ne myös varustetaan osaksi Nato-hyökkäysarmeijaa. Koko eduskunta seisoo nato-sotapolitiikan takana.

Katso sivu 20

Länsimaiden tavoite oli hävittää Neuvostoliitto

Venäläiset muistavat sodassa kaatuneita. Kuva voitonpäivänä 2019 Piskarjovkan hautausmaalla. Pietarissa 1,5 miljoonaa osallistui Kuole-mattoman rykmentin marssiin.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Toisen maailmansodan alkamisesta tuli 1.9.2019 tasan 80 vuotta. Neuvostoliitto teki suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen liiton sodan ehkäisemiseksi. Länsimaiden hallitukset eivät halunneet nähdä Hitlerin tavoitteita. Julkisessa propagandassa Neuvostoliitto yritetään leimata Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Maailmansota kypsyi kuitenkin kapitalistien suunnitelmassa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi Neuvostoliitto.

Venäläinen arvio; sivu 17

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Helsinki 2.9.2019

Ihmiskunnan on suojeltava elämää
maapallolla

Viime aikoina on edistyksellisen väen piirissä keskusteltu ilmastomuutoksesta. Moni on kyseenalaistanut ilmastomuutoksen ihmisen aiheuttamana. Toiset katsovat, että ilmiö on olemassa, mutta siihen emme voi vaikuttaa. On esitetty ilmastomuutoksen olevan kapitalistien juoni, jolla he pyrkivät voittojensa maksimointiin. Suosituttu väite on, että auringon toiminnan muutokset yms. aiheuttavat milloin lämpenemistä, milloin kylmenemistä.

On totta, että kapitalistit pyrkivät repimään kaiken hyödyn myös ilmastomuutoksesta. Kapitalisteina heidän on pakko toimia juuri näin. Tästä ei tule tehdä virheellistä johtopäätöstä, että ilmastomuutosta ei olisi olemassa ja etteikö sen aiheuttama uhka olisi todellinen. Ilmiön kiistämisen sijaan meidän on tuotava työväenluokan näkemys vallitsevaan keskusteluun.

Keskustelussa ja ilmastomuutokseen esitetyissä ratkaisuissa on nähtävissä vallitsevan uusliberalistisen kapitalismin sekä hallitsevan luokan näkökulma. Siksi on tehtävä omia vaihtoehtoisia esityksiä ja tuotava esille työkansan näkökulma. Ilmastomuutoksen torjuntaa ei tule tehdä kapitalistien voittojen kasvattamiseksi. Tehdyillä ratkaisuilla on turvattava vähävaraisten, syrjäseuduilla asuvien ja muiden vastaavien ryhmien oikeudet ja toimeentulo.

Esimerkiksi polttoaineiden suhteen on Suomen oloissa panostettava kotimaassa tuotettuihin, suomalaisia työllistäviin biopolttoaineisiin sen sijaan, että hyvin nopealla aikataululla kielletään polttomoottorit autoissa ja siirrytään väkipakolla yksinomaan sähköautoihin. On edistettävä fossiilisista polttoaineista luopumista ja panostettava uusiutuviin raaka-aineisiin. Eri alueiden ja maiden erilaiset olosuhteet tulee myös ottaa huomioon päätöksiä tehtäessä.

Ilmastoskeptikot ja –denialistit sanovat, että auringon aktiivisuus vaihtelee ja se muuttaa ilmastoa, eikä ihmisellä ole mahdollisuutta vaikuttaa asiaan. Tämä on hyvin pitkällä aikavälillä totta. Aurinkokuntamme ollessa vielä nuori – nyt aurinko on elämäntaipaleensa puolessa välissä, noin 5 miljardia vuotta vanha – mahdollisuudet elämän syntyyn vallitsivat nykyarvioiden mukaan ainakin Mars- ja Venus-planeetoilla. Erilaisista tekijöistä johtuen, kuten auringon toiminnan voimistumisen takia, näiden planeettojen elämän edellytykset kuitenkin tuhoutuivat satojen miljoonien vuosien saatossa.

Omalla planeetallamme elämän edellytysten ilmaannuttua lähes välittömästi elämää myös syntyi. Elämä oli ensimmäiset pari miljardia vuotta hyvin alkeellista. Auringon toiminta voimistuu yhä, kunnes elinkaarensa loppupuolella se laajentuu jättimäiseksi palloksi, joka nie-laisee lähiplaneetat – oma maapallomme kuuluu tähän joukkoon. Muutaman sadan miljoonan vuoden kuluttua elämä on jo käynyt hyvin vaikeaksi maapallolla. Miljardin vuoden kuluttua monisoluisten elämänmuotojen itsenäinen esiintyminen maapallolla käy mahdottomaksi.

Tarkoittaako tämä, ettei meidän kannata ryhtyä toimiin ilmastomuutoksen aiheuttamien uhkien torjumiseksi? Aika, jota elämme, on auringon kannalta vakaata aikaa. On suojeltava elämää ja sivilisaatiota maapallolla juuri nyt ilmastomuutokselta ja muilta globaaleilta uhilta, jotta annamme aikaa tieteelle kehittyä, turvataksemme älyllisen elämän ja sivilisaation jatkumisen aurinkokunnassamme kauas tulevaisuuteen. Meillä on velvollisuus suojella elämää maapallolla, joka on ainoa tietämämme paikka, jossa on korkealle edistynyttä elämää tieteineen, taiteineen ja yhteiskunnan kehitysvaiheineen. Nykyisessä vaiheessa elämää on suojeltava kapitalismin aiheuttamalta hävitykseltä kuten ilmastomuutokselta.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Huomioita tarkkailijan kynästä

Kommunistit toimivat vastuuttomasti!

Eduskuntavaalien vaaliarviossa Kansan äänen järjestöt arvioivat (Kä 3/19) kommunistijärjestöjen toimintaa vastuuttomaksi, joka näyt-tää jatkuvan. SKP ja KTP saivat yh-dessä 5000 ääntä. Tästä huolimatta nämä ryhmät ilmoittavat keräävän-sä uudelleen 5000 kannattajakort-tia järjestönsä viemiseksi puolue-rekisteriin. Historiallinen kokemus kui-tenkin osoittaa kommunisteilla ole-van merkitystä vasta, kun ne yhdis-tyvät tieteellisen yhteiskuntateorian pohjalta ja omaksuvat yhteisen työ-väenluokan kokemukseen perustu-van kapitalismin vastaisen luokka-taistelutaktiikan, joka nyt puuttuu.

Vasemmisto mukautunut uusliberalismiin

Tulee pitää mielessä, että perussyy edellisten hallitusten kikytykseen, sote-hölmöilyyn ja leikkauspolitiik-kaan on vallalla oleva uusliberalis-tinen markkinakapitalismi, joka on määrällisesti ajautunut tilantee-seen, jossa toimeentulon leikkaa-minen on muodostunut suuryrityk-sille kilpailukykyä lisääväksi tekijäk-si. Kaikki on asetettu palvelemaan tätä tavoitetta ja tavallisen ihmisen toimeentulon marginaalit on puris-tettu hyvin ahtaiksi. SDP ja vasem-mistoliitto ovat poliittisen aseman-sa turvatakseen mukautuneet 90-lu-vulta saakka tämän politiikan puit-teisiin. He esittävät teatteria, jossa esittävät puolustavansa tavallisen ihmisen oikeuksia, mutta pysyttelevät tiukasti uusliberalismin asetta-missa raameissa.

Sipilän leikkaukset jäävät voimaan?

Monet vasemmistolaiset ovat in-noissaan hallituksen toimista ja ni-mittävät sitä jopa vasemmistolai-seksi hallitukseksi. Se ei ole totta, sillä hallituksen budjettiesitykses-sä paistaa juuri tämä ”vasemmiston teatteri”. Lintilän budjettiluonnos

esittää vain vähän yli miljardin eu-ron lisäystä valtion menoihin. Tämä on vain pieni osa edellisten hallitus-ten leikkauksista. Kuntien valtion-osuuksia, joilla kustannetaan kun-nallisia palveluja, leikattiin 2,5 mil-jardia. Nyt esitetään vain miljardi li-sää, vaikka kunnille on tulossa uu-sia velvoitteita mm. vanhuspalvelu-jen hoitajamitoituksen, mielenter-veystyön ym. puolella. Koulutukses-ta leikattiin ”sipilöinnin” aikana 700 milj. euroa ja välillisine vaikutuksi-neen runsaat 2 miljardia. Nyt koulu-tukseen esitetään lisäystä vain 50-60 miljoonaa, josta käydään riitaa onko se ehkä vain nolla euroa. Luvattu sa-tanen pieniin eläkkeisiin näyttää su-lavan vain 20 euroon, joka ei verojen ym. maksujen jälkeen näy kuluttajan pussissa. Paljon puhuttiin väyläver-koston kunnostamisesta. Siihen lu-vataan vain 300 miljoonaa euroa, vaikka korjausvelan arvioidaan ole-van 2,5 miljardia. Teiden asfaltointiin on viimeksi panostettu v. 1964 yhtä vähän kuin tänään.

Onko hallitus mahdotto-man edessä?

Näyttää hyvin siltä, että edeltävien hallitusten toteuttaman kovan uus-liberalismin saavutusten vakiinnut-tamiseksi Rinteen hallituksen oh-jelma kumartaa syvään hallituksen kolmen porvaripuolueen suuntaan. Hallitusohjelman punainen lanka on työllisyysasteen kohottaminen 75 %:ttiin. Mikäli tätä ei saavuteta, pu-hutaan mahdollisuudesta luopua Lintilän budjettiesityksessä maini-tusta pienistä menojen lisäyksistä. Tähän sisältyy ilmeinen ristiriita. Työllisyystavoitteet voidaan saavut-taa vain investoimalla esimerkiksi väylähankkeisiin, opetukseen, sote-palveluihin ym. Jos näistä voidaan vetää pienetkin korjaukset pois, on työllisyystavoite mahdoton saavut-taa. Hallitusohjelma perustuu myös vahvasti 2 % kasvuennusteeseen. Kuitenkin tällä hetkellä kasvu alittaa jo 1,7 % ja talouden näkymät ovat sellaiset, että kasvu tulee useiksi

vuosiksi tippumaan lähelle 1 %. Jos hallituksen ainoa rahoituksen lähde on vain valtion omaisuuden myymi-nen, niin kusessa ollaan.

Otetaan uusliberalismin vastaiset keinot käyttöön!

Sipilän hallitusten aikana toimi vi-reästi Joukkovoima-kansanlii-ke, joka järjesti lukuisia proteste-ja leikkauspolitiikkaa vastaan. Rin-teen hallituksen astuessa remmiin tämä protestiliike sammui. Tämän liikkeen piirissä ei haluttu ymmär-tää, että pelkkä hallituksen vaihta-minen ei auta, vaan tarvitaan politii-kan muutos. Katsomme mistä suun-nasta tahansa, hallituksen mahdol-lisuudet näyttävät heikoilta. Heillä lähes ainoa rahoituskeino näyttää olevan valtion omaisuuden myymi-nen. Työkalupakista puuttuvat juu-ri ne uusliberalistisen kapitalismin vastaiset keinot, joilla työllisyyttä ja palveluja voitaisiin rahoittaa, nimit-täin suurten voittojen ja niihin ver-rattavien työtulojen kovempi ve-rotus, luopuminen hävittäjähan-kinnoista ja lainan otto. Kannattai-si muistaa, että Suomeen rakennet-tiin hyvinvointivaltio, kun yritysvero-kanta oli koko ajan 50 %.

Tarvitaan laaja muutosvoi-ma

Kansan äänen järjestöt esittivät useaan otteeseen, että joukkovoi-man tulee politisoitua laajaksi muu-tosvoimaksi, joka ottaa tavoitteek-seen rakentaa vaihtoehto uuslibe-ralismille. Tämä tavoite on yhä ajan-kohtaisempi. Myös SKP:n edustaja-kokouksessa kesäkuussa tehtiin aloi-te uusliberalismin vastaisen kansan-rintaman rakentamiseksi. Se herätti toiveita ja keskustelua työväen kapi-talisminvastaisen poliittisen yhteis-työn rakentamisesta, koska ei ole sellaista yhtä järjestöä, joka tähän yksin kykenisi. Me tarvitsemme no-peasti laajan yhteisrintaman raken-tamaan poliittista vaihtoehtoa uus-liberalismille.

T.

Hyvästi Moskova - kommunistin itkuvirsi

Länsimaisten vasemmistopuo-lueiden hajaannus on silmiin-pistävää ja sääliittävää. Parempi olisi yhteinen rintama, mutta miksi ei ole yhteistä rintamaa? Miksi sirpaloituneen vasemmis-ton kussakin puolueessa on niin paljon sisäistä erimielisyyttä? Onko koskaan ollut sellaista ai-kaa, kun yhteinen rintama olisi kestänyt?

Puolueen yhteisyys säilyi silloin, kun veljespuolue Moskovassa kan-toi lopullisen vastuun. Se tarkoitti usein radikaaleista vaatimuksista tinkimistä, mutta sellaisella taval-la, että vasemmiston asia kokonai-suuden näkökulmasta eteni. Ennen kuin ruvetaan syyttämään au-toritaarisuudesta, muistetaan että oikeistopuolueita on aina johdet-tu keskitetysti ja niiden johtohen-kilöillä on aina olleet luottamuk-selliset suhteet turvallisuusviran-omaisten ja Yhdysvaltojen kans-sa. Keskitetty malli oli vasemmis-ton vastaus oikeiston toimintata-paan. Kylmän sodan aikana ankku-ri oli joko Washingtonissa tai Mos-kovassa.

Oikeiston menestymisen ta-kana on hajota ja hallitse -järjes-telmä. Jos ja kun poliittinen suun-taus hallitsee poliisitointoa, on ai-van yhden tekevää, vaikka puo-

lueita olisi viisi tai kymmenen. Mutta jos halutaan perinpohjaista muutos-ta ja vastassa on äärimmäisen vah-va ja määrätietoinen vastustaja, yh-tenäisyys on ehdottoman välttämä-töntä. Oikeistolle riittää, että se pi-tää vastarinnan hajanaisena. Sen varmistamiseksi on monia mene-telmiä, tärkeimpinä media ja poli-iisitoimi.

Otetaan kaksi tuoretta esi-merkkiä, Saksa ja Kreikka. Kreikas-sa Syriza-puolue tärveltiin alta aika-yksikön. Riitti kun läpimädän sosia-listisen puolueen toimitsijat liittyi-vät uuteen puolueeseen. Ja kuinka ollakaan Syriza toteutti oikeiston ja Troikan kovimmat vaatimukset. Sak-sassa mediapommituksen ansiosta Die Linke on hajaantunut monien avainkysymysten suhteen eri kup-pikuntiin, kiistakysymyksiä ollessa Suomestakin tuttuja: maahanmuut-to, Ukrainan ja Syyrian tapahtumat ja turvallisuuspolitiikka.

Radikaalien vaatimusten to-teuttaminen on näissä olosuh-teissa utopiaa. Lähtemällä mukaan hallitukseen, jotka toteuttavat oikeis-ton politiikkaa, menettää vasemmis-to äänestäjien luottamuksen. Mus-tamaalamalla Neuvostoliitto sulje-taan sekin vaihtoehto pois. Tyyty-mättömien ainoaksi kanavaksi jää-

vät radikaalit oikeistopuolueet. Va-semmistolta puuttuu ankuri ja se on tuuliajolla. On lukuisia tapauk-sia, joissa ajelehtiva vasemmisto tekee käytännössä työtä Yhdysval-tojen puolesta. Sama kohtalo koi-tui vihreälle liikkeelle.

Vasemmiston virhe on se, et-tä kuvitellaan politiikkaa, puoluei-ta ja valtioita voitavan johtaa ka-dulta käsin. Moinen hölmöläisten touhu ei tule oikeistolaisille edes mieleen, paitsi silloin kun sen avul-la voidaan käynnistää värvallan-kumouksia Venäjän ja Kiinan hor-juttamiseksi.

Kylmän sodan aikana län-simaissa usein hemmoteltiin trotskilaisia, maolaisia ja uus-vasemmistolaisia. Logiikka on selvä, mitä enemmän hajaannus-ta sitä parempi. Historiasta opim-me että antistalinistista tulee aina lopulta antikommunisti ja sen jäl-keen länsimaiden kannattaja. Hy-väksymällä oikeiston piirtämät irvi-kuvat nielaistaan samalla koukku, jonka avulla kala nostetaan kuival-le maalle. Siinä sitä sitten sätkitään ja itketään maailman julmuutta. Oma vika!

Tauno Auer
19.7.2019

Metsän hakkuut lisääntyvät – onko kehitys kestävää?

Vuotuinen kasvu ja hakkuut

Suomessa runkopuun kasvu on tällä hetkellä noin 107 miljoonaa kuutiota. Metsien puuntuotantopotentiaali on lisääntynyt viimeisen sadan vuoden aikana merkittävästi. Osa tästä lisäyksestä on saavutettu ottamalla uusia alueita puuntuotannon piiriin soita ojittamalla, osa muilla metsänhoitotoimenpiteillä. Soiden ojittamisella aikaan saatu puuston kasvu ei ole käytössä enää tänä päivänä, sillä kaikki ojittettavaksi kelpaava suo on jo ojitettu.

Hakkuumäärä vuonna 2017 oli 87 miljoonaa kuutiota, eli metsiä hakataan vähemmän kuin ne kasvavat. Nykyinen vuosittainen hakkuutaso on suurempi kuin koskaan aiemmin hakkuutilastoinnin historiassa. Hakkuumääriä lisäävät toisaalta maatilojen heikko kannattavuus, jolloin kannattavuutta paikataan hakkaamalla metsiä. Toisaalta myös kohtuullisen hyvä puun hinta kannustaa metsien hakkuisiin. Hakkuiden määrän rajoittamisen puolesta puhuu metsien monimuotoisuuden säilyttäminen mutta myös metsien hiilen sidonnan lisääminen.

Lisäämällä hiilensidontaa metsiin hillitään ilmastomuutosta

Maailman mittakaavassa hiilidioksidi on tärkein kasvihuonekaasu ts. sen lisääntyminen ilmakehässä voimistaa kasvihuoneilmiötä. Hiilidioksidipäästöjen hillitsemisessä metsillä on iso merkitys. Ne toimivat hiilivarastoina ja hiilinieluinä. Hiilivarastoilla tarkoitetaan metsien osalta puustoon ja maaperään sitoutuneen hiileen määrää. Hiilinieluja metsät ovat silloin, kun niissä tapah-

Metsien hakkuut lisääntyvät ja samalla suunnitellaan hakkuumäärien kasvattamista entisestään. Tämä liittyy suunniteltuihin metsäteollisuuden investointeihin. Toisessa vaakakupissa on metsätalouden ekologisen kestävyysvarmistaminen ja varustautuminen ilmastomuutoksen torjuntaan.

Kuva: Heikki Männikkö

Kallioinen metsätontti hakattiin. Omistaja osti sen ajat sitten ja kaato puut nyt, mutta ei käynyt itse koskaan paikalla. Risut tien reunassa menevät hakkeeksi. Uusiutumisaika on pitkä. Maisemat muuttuvat ja avohakkuiden vauhti on hurjaa. Sienimetsät ovat muisto vain.

tuu enemmän hiilen sidontaa kuin hiilen sidontaa vuodessa. Vastaavasti jos metsistä vapautuu enemmän hiiltä kuin sinne sitoutuu, ne ovat hiilen lähde.

Hakkuiden vaikutus hiilinieluihin

Vaikka metsiemme kasvu on yli 100 milj. kuutiota vuodessa, hakkuiden ja puunkorjuun lisääminen pienentää Suomen metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa hakkuita ei lisättäisi. Parhaassa kasvuiässä oleva metsä sitoo vuodessa hiiltä enemmän kuin vanha metsä. Tästä on virheellisesti päätelty, että hakkuiden lisäämisellä olisi suotuisa vaikutus hiilinieluihin. Hakkuiden lisäyksellä ei kuitenkaan pystytä kasvattamaan Suomen metsien hiilinielua seuraavina vuosikymmeninä. Ei vaikka hiilen sitoutuminen vanhassa metsässä

olisikin alemmalla tasolla kuin metsikön vuotuinen maksimaalinen hiilensidonta.

Vanhan metsän uudistamisen jälkeen kestää useita vuosikymmeniä ennen kuin kasvu uudessa metsikössä vastaa uudistetun metsän kasvua. Lisäksi päätehakkuussa syntyvien hakkuutähteiden hajoaminen aiheuttaa hiilipäästön useiden vuosikymmenten ajaksi. Myös maanmuokkaus voi kiihdyttää hiilen vapautumista maaperästä. Metsistämme noin 50 % on alle 50 vuotiaita ja vain noin 5 % yli 100 vuotiaita.

Puun käyttötapojen vaikutus hiilinieluihin

Nykyisellään noin puolet raakapuun hiilisisällöstä ohjautuu energiakäyttöön ja kemiallisen tai mekaanisen metsäteollisuuden tuotteiden valmistamiseen. Puuenergia kasvattaa ilmakehän hiilidioksidipitoisuutta

pitkäksi aikaan. Sellusta valmistetaan pääosin kartonkia ja paperia, joiden hiilisisältö vapautuu ilmakehään myös nopeasti, alle kymmenessä vuodessa.

Sahatavaraksi valmistetut puutuotteet varastoivat sisältämänsä hiilen useimmiten vuosikymmeniksi eteenpäin, mikä parantaa niiden asemaa ilmastovaikutusten näkökulmasta kemiallisen metsäteollisuuden tuotteisiin nähden. Jos puurakentamisella lisäksi pystytään korvaamaan betonia tai terästä, parantaa tämä entisestään puun ilmastovaikutuksia.

Puun kokonaiskäytöstä puurakentamiseen ohjautuu kuitenkin nykyisin selvästi vähemmän puuta kuin sellun valmistukseen. Sekä mekaanisen että kemiallisen metsäteollisuuden tuotteiden ilmastovaikutuksiin vaikuttaa heikentävästi se, että puunkorjuu vähentää metsien hiilinieluja enemmän kuin mitä hyötykäyttöön menevä puu sisältää hiiltä. Puun käytön lisääminen nykyisen kaltaisella puutuotejakamalla ei tuota ilmastohyötyjä vuosikymmeniin, joidenkin tutkimusten mukaan jopa satoihin vuosiin.

Ilmastomuutos vaatii hiilinielujen kasvattamista

Ilmastomuutoksen hillintä vaatii lyhyellä aikavälillä (10–30 vuotta) kasvihuonekaasupäästöjen nopeaa rajoittamista. Tätä taustaa vasten puun käytön voimakas lisääminen siten, että käyttöönotettavan biomassan hiili vapautuu lyhyellä aikavälillä hiilidioksidina ilmakehään, on väärää politiikkaa. Pitäisi pikeminkin pyrkiä kasvattamaan hiilivarastoa meillä, missä siihen on hyvät mahdollisuudet. Myös joutomaiden ja maatalouskäytön ulkopuolelle jääneiden peltujen metsittämi-

nen aiheuttaa jo lyhyellä aikavälillä ilmastohyötyjä.

Huomiota metsäkadon torjuntaan

Maailmanmittakaavassa metsäkadon arvellaan aiheuttavan nykyisin noin 10 % ihmistoiminnan kasvihuonekaasupäästöistä. Vaikka Suomessa metsäkatoli metsien raivaaminen muuhun käyttöön on vähäistä, sen vaikutukset kasvihuonepäästöihin ja samalla Suomen ilmastotavoitteiden saavuttamiseen ovat kuitenkin yllättävän suuret. Metsää otetaan nykyään muuhun käyttöön vuosittain noin 0,1 % metsäalasta eli vajaat 19 000 hehtaaria. Metsäkadosta aiheutuvat päästöt ovat vuosittain noin 3–4 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia eli noin 6 % Suomen kokonaispäästöistä.

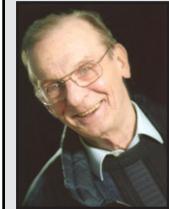
Viimeisen kymmenen vuoden aikana metsäalan raivauksesta noin puolet on aiheutunut rakentamisesta ja infrastruktuurin kehittämisestä ja noin kolmannes maataloudesta. Erityisesti turvemaiden raivaaminen pelloiksi olisi syytä lopettaa. Yhä kasvava tilakoko edellyttää uutta tilaa lannan levitystä varten, jolloin uuden pellon raivaaminen on monella karjatilalla välttämätöntä.

Säilyttämällä puun käyttö nykyisellä tasolla Suomessa saavutettaisiin mahdollisesti vielä keskipitkällä aikavälillä (50–100 vuotta) suurempia ilmastohyötyjä kuin ottamalla lisää puuta nykyisen kaltaiseen käyttöön.

Samalla kannattaa kuitenkin kysyä, voidaanko ilmastomuutoksen vaatimista päästövähennyksistä saada aikaan sopua kapitalistisen järjestelmän vallitessa, jolloin lyhyen aikavälin voitot ohjaavat eniten talouden toimintaa.

KÄ/toimitus

PELIN HENKI

Ovat maailmankirjat sekaisin. Meillä ne sekoitetaan tietoisesti. Herrasväki ymmärtää, että tieto on valtaa, joten sitä ei saa antaa kansalle. Jos kansa tietää tosiasiat, herroille tulee potkut. Meillä Tilastokeskus ei enää julkaise kansantalouden tilinpitoa entiseen tapaan paperiversiona, jossa oli kulunut vuosi ja yhdeksän sitä edeltänyttä vuotta. Sen ansiosta tulosten vertailu oli helppoa, nyt digitaalisenä se on lähes mahdotonta. Että niistä saa kunnon tolkkua, pitää olla tosi paljon tahtoa tai rahaa ja väkeä.

Toinen sekoittaja on Mediapooli. Se linjaa mistä valtajulkisuudessa saa ja pitää puhua ja mistä pitää vaieta. Se on tärkeä valeuutisten tuottamisen kannalta. Kun kaikki toittottavat ja toistavat toistamasta päästyään samaa pötyä, se alkaa näyttää todelta. Se on mestarillista aivopesua.

Siihen sarjaan kuuluu muun muassa ilmastomuutosysteria. Meiltä vaaditaan milloin lentämisen vähentämistä milloin lihansyönnin rajoittamista. Meille sitä tuputetaan ikään kuin kaikki

olisi yksin meistä kiinni. Todellisuudessa meidän osuutemme maailman saasteista on kuin hytyn pieru Atlantilla. Mutta ilmastohysteria on asia, jota voi käyttää myös yhteiseksi hyväksi. Siinä ensimmäiseksi on asetettava rauha. On aloitettava siitä, että USA:lla on maailmalla 761 sotilastukikohtaa ja maailman merillä suuri joukko, valtavia lentotukialuksia saattueineen. Ne pelaavat aggressiivista peliä.

Joku on laskenut sivistyneen arviona, että ulkomailla oleva USA:n armeija aiheuttaa ilmansaasteita yhtä paljon kuin 144 valtiota. Ykköstarvoitteen pitää olla, että vierailta mailla olevat armeijat on poistettava. Seuraavaksi on vaadittava täydellistä aseistariisuntaa, että maailma pelastuisi! On vaikea kuvitella, että ilmastohysterialla voisi olla tätä uljaampaa tavoitetta. Siihen voi varmasti yhtyä jokainen riippumatta siitä, mitä tietää tai ajattelee ilmastomuutoksen syistä.

Asetuotantoa on usein kuultu puolusteltavan suurena työllistäjänä. Se on totta, mutta ihmiskunnan kannalta ei ole konshti eikä mikään muuttaa vahingollisen hyödylliseksi. Ihmisillä, koko ihmiskunnalla on rajaton määrä puutetta, jotka voidaan poistaa muuttamalla aseet auroiksi.

ooo

Maailmanlaajuinen yksityisiin käsiin jäävä lisäarvo lienee jo niin suuri, et-

tä sillä voitaisiin helposti jakaa työt uudelleen ja niin, että jokainen tulisi toimeen omalla työllään. Todella suurilla markkina-alueilla kapitalistien ahmima lisäarvo lienee Suomea suhteellisestikin reippaasti suurempi. Siksi Suomen tulokset voivat hyvinkin olla yleismaailmallisesti päteviä. Ainakin ne ovat suunnata antavia.

Tässä on korostettava, että kaikissa länsimaaisissa teollisuusvaltioissa kansantalouden tilinpito noudattaa kapitalistien tuloja salaavaa käytäntöä. Laskenta noudattaa bruttokansantuotteen periaatetta. Se on tietyillä pelisäännöillä sovittu tilastojärjestelmä. Sillä ei ole mitään tekemistä hyvän kirjanpitoajan kanssa. Se on järjestelmä, joka antaa hyvää tilaa tulosten väärentämiselle, manipuloinnille.

Yksikään maa ei tee hyvää kirjanpitoa noudattavaa tuloslaskelmaa, vaikka se on varsin helposti tehtävissä. Viime vuonna meillä tuloslaskelman perusteella sotun ja verojen jälkeen nettopalkat olivat 41,9 miljardia euroa. Tässä summassa ei ole sellaisia jättipalkkoja, jotka eivät kokonsa vuoksi tuottaneet lisäarvoa. Ne olivat itsessään lisäarvoa, jotka maksettiin palkkoina.

Yksityisten kapitalistien kahmiman lisäarvon nettosummasta osa meni kulutukseen ja osan he

käyttivät kiinteään pääomaan. Vuosittain loppu, keskimäärin 22,6 miljardia euroa, jäi nettona vapaaksi riihikuivaksi rahaksi. Kun sitä vertaa nettopalkkasummaan 41,9 miljardia euroa, niin huomaa, että yksin sillä olisi voinut tehdä työllisyyden kannalta ihmeitä. Mutta, mihin tuo riihikuiva meni sen yksin piru tietää. Ilmeisesti ulkomaille osinkoina sekä ulkomaiden rahamarkkinoille osakkeisiin jne. Yleensä sijoituksiin, joilla tuetaan hurjaksi paisunutta virtuaalirahaa.

Itse virtuaalirahalla ei ole minkäänlaista vakuutta, siksi sen olemassaolo riippuu osakkeiden, joukkovelkakirjojen jne. arvonn säilymisestä. Jos niiden arvo romahtaa virtuaaliraha menettää kuvitteellisen arvonsa ja sen kaupankäynti loppuu kuin seinään. Siitä onkin tullut yksi vakava lisäuhka koko kapitalistiselle järjestelmälle.

ooo

Maailmankirjat ovat niin sekaisin, että niin sanotusti teollistunut läntinen maailma Yhdysvaltojen johdolla näyttää pysyvän pystyssä vain valheiden ja valeuutisten varassa. Kuitenkin valtamedian toimittajat kirjoittavat/puhuvat sen puolesta. Jos tietävät mitä tekevät, he ovat todella härskiä porukkaa. Joka tapauksessa heidän on toteutettava Mediapoolin linjoja.

Hesarin (7.8) pääkirjoituksensa kerrottiin liittyen USA:n ja Kii-

nan välisiin kaupan ongelmiin, että vapaakauppa on kaiken perusta. Jutussa todettiin muun muassa, että vapaakauppa "kiskoi Suomen köyhyydestä". Väite on suorastaan perustavaa latua oleva valhe, nykyajan valheiden äiti.

Ennen vapaakauppaa 1980-luvulla tuotanto kasvoi 50,5 % ja työn tuottavuus 46,2 %. Sen ansiosta työtuntien määrä kasvoi 11,4 %, joten työllisyys parani. Sitten siirryttiin vapaakauppaan. 1990-luvulla tuotannon kasvu romahti 34,7 %:iin, mutta työn tuottavuus hyppäsi pilviin 52,5 %:iin. Sen tuloksena työttömyys moninkertaistui.

Tuotannon kasvuvauhti on koko ajan hidastunut. Työn tuottavuus kasvaa jatkuvasti tuotantoa nopeammin. Siksi työtunteja tarvitaan yhä vähemmän ja työttömyys pahenee. Sen sijaan vapaakauppa tuottaa kapitalisteille reipasta voittoa. Vapaakaupan seurauksena suomalaiset köyhtyvät ja pahoinvointi lisääntyy. Se on pelin henki.

Kapitalismi on umpikujassa. Kapitalistit eivät pääse siitä pois vaikka haluaisivat, siksi työväenliikkeen on vakavasti pohdittava kapitalistisen yksityisomistuksen lakkauttamista. Haluttiin tai ei, se on joskus tehtävä, että maailmankirjat saadaan järjestykseen.

Kai Kontturi

Kiky-kusetukselle stoppi-kohti kuusituntista työpäivää

Kilpailukyky-sopimus, joka tunnetaan paremmin nimellä Kiky, solmittiin keväällä 2016 pitkän väennön jälkeen. Sipilän porvarihallitus oli uhannut säätää pakkolait, joilla mm. työaika olisi pidennetty sadalla tunnilla vuodessa ansioita korottamatta.

Kuva: Heikki Nieminen

Alkaneella TES-kierroksella on korjattava Ay-johdon vanhat virheet. Hyvästellään Kiky ja otetaan suunta 6-tuntiseen työpäivään. Kasvu tulee olemaan kaikkien ennusteiden mukaan hidasta. Se kyseenalaistaa hallituksen työllisyystavoitteet. Julkisella puolella löytyy tekemätöntä työtä, jonne syntyy työpaikkoja. Rahoitus voidaan hoitaa voitoista, jotka kaikkien vähennysten jälkeen jäävät pääomapiirien käytettäväksi. Niiden kokonaissumma tällä hetkellä lieenee yli 20 miljardia/vuosi.

Kiky-sopimuksessa sovittiin lopulta 24 tunnin vuotuisesta työajan pidentämisestä ansioita muuttamatta, kuten sanonta kuuluu. Sopimus sisälsi myös työnantajamaksujen siirtoja työntekijöiden maksettavaksi. Ne olivat siis suoria tulonsiirtoja kapitalisteille – palkanalennuksia työläisille. Julkisen alan työntekijöiden lomarahasta leikattiin 30 prosenttia. Sitäkin perusteltiin porvareiden ja työnantajien taholla vientiteollisuuden kilpailukykyä parantavana toimenä!

Työpaikkojen lisäykset "narutusta"

Elinkeinoelämän tutkimuslaitos on teettänyt "tutkimuksen", jonka mu-

kaan työajan pidennys toi "jopa 40 000 työpaikkaa". Tutkimus ei kerro minne ja mihin yrityksiin työpaikat juuri palkattoman talkootyön ansiosta syntyivät. Tätä ei voikaan kertoa, koska ainoatakaan työpaikkaa se ei synnyttänyt. Totuus on, että 24 tunnin vuosityöajan pidennys tarkoitti n. 30 000 ihmisen vuosityöaika-samalla työntekijämäärällä. Siis yritykset olisivat ilman talkootunteja joutuneet palkkaamaan 30 tuhatta uutta duunaria tekemään saman määrän työtunteja! ETLA:n "tutkimus" onkin herättänyt työpaikoilla suuttumusta ja hämmennystä vähintään yhtä paljon kuin palkaton työ, joka on vaikuttanut työmotivaatioon varsin negatiivisesti ja si-

tä kautta tuottavuuteen.

Ei kaupankäyntiä Kiky:llä ja talkootunneilla

Syksyllä useat Kiky:ssä mukana olivat sopimukset ovat katkolla. Sen ovat varmasti huomanneet kaikki, jotka seuraavat uutisia. Työnantajat vaativat Kiky:n jatkamista ja väittävät, että se sovittiin pysyväksi. Mikään sopimus ei ole pysyvä. Niitä voidaan aina muuttaa ja on myös muutettu. Työajan pidennys ja lomarahojen leikkaus voidaan perua ja maksaa takautuvasti rahansa menettäneille.

Teollisuusliitto sanoi Kiky:n viideltä sopimusosalta irti jo viime syksynä. Näiden viiden alan kohdalla oli kyse erillisestä irtisanottavissa olevasta sopimuksesta. Sitä ei ollut kirjoitettu varsinaiseen työehtosopimukseen. Teollisuusliiton tavoitteena on päästä Kiky:stä eroon myös muilla 30 kymmenellä sen neuvottelemista sopimuksista. Se on oikean suuntainen tavoite.

Myös muut liitot ovat ottaneet tavoitteekseen talkootunneista irtautumisen. Liittojen tavoitetta on syytä tukea ja kolme vuotta sitten sovittu talkootyö pitää saada loppumaan. Nähtäväksi jää, lähteekö Ay-liike käymään kauppaa talkootunneilla. Toivotaan ettei niin käy.

Ansioitasoa alentamatta kuusituntiseen työpäivään

90 luvulla testattu, tutkittu ja hyväksii havaittu kuusituntinen työpäivä on aina silloin tällöin noussut kes-

kusteluun, myös Kä:n sivuilla. Se on tuntunut olevan vaiettu aihe. Edes Ay-liike ei ole 90 luvun kokeilun hyivistä kokemuksista juurikaan puhunut, saati että olisi ottanut kuusituntisen työpäivän tavoitteekseen.

Liikenne – ja viestintäministeri Sanna Marin (sd) sai aikaan kohon esittäessään siirtymistä kuusituntiseen työpäivään tai nelipäiväiseen työviikkoon. Hän perusteli esitystään 90 luvun kokeilusta tehdystä professori Pekka Peltolan aiheesta kirjoittamalla tiivistelmällä. Peltola on myös ansiokkaasti mediassa puolustanut paitsi tutkimustulosta, myös Marinin esitystä.

On ollut nähtävissä jo pitkään, että työn (työtuntien) määrä vähenee vääjäämättä. Ainakin maksettujen tuntien ja työn määrä vähenee. Yhä pienemmällä porukalla tehdään yhä suurempia voittoja kapitalisteille. Yritykset jakoivat viime vuonna osinkoja 23 miljardia! se on valtava rahasumma. Johtuuko valtavista osingoista vai mistä, mutta suomalaisten yritysten investoinnit ovat olemattomalla tasolla. Yritykset eivät investoi uusiin tehtaisiin, koneisiin eikä laitteisiin, eikä varsinkaan uusiin työntekijöihin, paria poikkeusta lukuun ottamatta.

Kuusituntiseen työpäivään on pakko jollakin aikataululla mennä, mikäli aiotaan työllisyystavoitteet saavuttaa ja saada ne puoli miljoonaa työelämän ulkopuolelle syrjäytettyä työikäistä työllistettyä. Se ei ole mitään utopiaa, vaan

täysin toteutettavissa oleva tavoite. Työnantajat ja porvarit sitä tietenkin vastustavat, mutta niin vastustivat myös kahdeksantuntista työpäivää reilu sata vuotta sitten.

AY-liikkeen on syksyn TES neuvotteluissa paitsi pyrittävä irti Kiky-kusetuksesta, myös nostettava esiin vaatimus kuusituntisesta työpäivästä ansioitasoa alentamatta!

Myös palkattomat pakkotyöt tulee lopettaa

Työttömiä kyykyttävä ns. aktiivimallin päivärahaleikkuri ollaan Rinteen hallituksen toimesta purkamassa. Tämä on hyvä uutinen kaikille epäoikeudenmukaiseen leikkuriin joutuneille. Ei työttömien kyykyttäminen vielä leikkurin purkamisellaan lopu. Vielä pitää purkaa palkattomat pakkotyöt ns. "kuntouttava työtoiminta", jolla työttömiä nöyrytetään, suorastaan pilkataan. Mistä terveitä työkykyisiä ihmisiä sitten muka kuntoutetaan? Siihen ei ole vastausta saatu. Työttömille maksetaan tästä kuntoutuksesta 9 €/päivä! Työtoimintaan pakotetaan osallistumaan uhalla, että päivärahan/työmarkkinatuen maksu muuten katkaistaan. Työtön ei muuta voi kuin tehdä "työtoimintaa" ja kärsiä nöyryytys. Olisiko jo Ay-liikkeen aika vihdoin puuttua tähän lujalla kädellä? Olisiko jo korkea aika saada 9 euron päiväpalkalla nöyryytettävät vakituiseen kuuden tunnin työsuhteeseen?

Markku Nieminen
Pääluottamusmies

Hurskasta väkeä

Vasemmistolaisten keskuudessa on vankka usko demarien hallituspolitiikkaan, ikään kuin puolueiden tai henkilöiden vaihtuminen hallituksissa muuttaisi jotain oikeistoideologian hallitsemassa yhteiskunnassa.

Marx kirjoitti teoksessaan "Luokka-taistelut Ranskassa" vuosina 1848 – 1850. "Kansalliskokous ei nähnyt, mitä ministeriö teki, se kuunteli vain, mitä ministeriö sanoi. Seläistä uskoa ei ollut Israelissakaan." Siitä ajasta tulee kohta sata seitsemänkymmentä vuotta. Usko ei horju Marxinsa lukeneiden vasemmis-

toliittolaisten tai edes kommunistien itseään pitävien ihmisten mielessä. Poliitiikka pysyy samana, oikeistolaisena hallitusten vaihtumisesta huolimatta. Millä lihaksilla jotkut ministerit ja heidän avustajansa voisivat muuttaa politiikan suuntaa, kun virkakoneisto on valikoitunut vuosikymmenten seulonnan tuloksena palvelemaan porvariston tavoitteita.

Muutaman vuoden kuluttua tohtoreiksi koulutetut voivat tutkia pääomatulojen ja työpalkkojen välistä kehitystä, Sipilän ja Rinteen hallitusten aikana. Tuskin

pääomatuloihin kovin suurta notkahdusta syntyy demarijohtoisen hallituksen aikana. Taloudessa on omat lainalaisuutensa, ne eivät ole muutettavissa jonkun politiikon tahdon mukaisiksi ja sitä paitsi yhdelläkään nykyisistä hallituspuolueista ei ole haluakaan muuttaa omistussuhteita. Koko joukko on pyhän yksityisomistuksen vankumattomia kannattajia.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 12.8.2019

Kapitalismin olemuksesta

Ruotsalaisessa televisiosarjassa "Ideoiden maailma", joka lähetettiin Teema&Fem-kanavalla heinäkuussa, keskusteltiin kapitalismista. Toimittaja Kajsa Ekis Ekman vastaili Berliinin yliopiston kansantaloustieteen professorille Johanna Möllerströmille ja kolumnisti Mattias Svenssonille kysymyksiin kapitalismin olemuksesta.

Tällä hetkellä kahdeksan ihmistä omistaa kaikista maailman varallisuudesta yhtä paljon kuin puolet maapallon ihmisistä. Miten tähän on tultu, oli pohdinnan aiheena. Ekman kertoi Ruotsin olleen tulonjaoltaan vuoteen 1981 saakka melko tasa-arvoinen. Sen jälkeen alkoi yksityistäminen. Nyt Wallenbergin hallussa on 40 % pörssiomaisuudesta. Palkansaajien osuus väestöstä on 90 prosenttia. Ruotsalaisilla monet asiat ovat hyvin moniin muihin ver-

rattuna ja muiden ongelmiin ei riitä kiinnostusta.

Möllerström ja Svensson olivat sitä mieltä, että menestyksestä on kiittäminen kapitalismia & demokratiaa; heillä on vapaus valita, mitä syövät aamiaiseksi, valita koulunsa, työ- ja asuinpaikkansa. Tuntui siltä, että kaikki tämä on tipahtanut heille valmiina ilman mitään, mikä on historiaa.

Ekman muistutti, että ilman järjestäytyntä työväenliikettä ei mitään demokratiaa olisi. Miten kapitalismi on kehittynyt, vastauksena Ekman kehotti "Lukekaa Marxia"! Kapitalistien tavoitteena on saada toiminnastaan mahdollisimman paljon voittoja. Sen takia tuotantoa siirretään halvemmän työvoiman maihin, esimerkiksi Kiinaan. Ilmastomuutokseen on kaikkialla alettu kiinnittää huomiota, siksi saastutta-

vin teollisuus viedään sinne, missä työsuojelu on heikointa.

Ruotsalaislähtöinen Möllerström näytti tyttärensä valokuvan, joka oli otettu Berliinin muurin paikalla ja kertoi, miten helppoa kulkeminen on nyt.

Tähän Ekman vastasi, että USA rakentaa Meksikon rajalle muuria, jonka tarkoituksena on pitää köyhät ulkopuolella. Siellä vain 30 % lapsista pääsee kouluun ja puolet väestö on lukutaidoton. Köyhät eivät myöskään pysty ostamaan antibiootteja sairaille lapsilleen. Kehitystä tarvittaisiin, jotta Meksiko, joka on 14. suurin maailman talousmaa, pystyisi turvaamaan kohtuullisen toimeentulon kansalaisilleen, sanoi Kajsa Ekman.

Elina Tala

DSL:n kehittämisseminaari ja ylimääräinen liittokokous

DSL:n kehittämisseminaari ja ylimääräinen liittokokous 7.9. 2019 Jyväskylässä Sepänkeskuksessa, os. Kyllikinkatu 1. Seminaari pidetään klo 11-14, jonka jälkeen on tarjolla osallistujille lounas. Liittokokous alkaa klo 15. Jäsenjärjestöjä pyydetään valitsemaan sinne viralliset edustajansa ja ilmoittamaan tiedot etukäteen liiton toimistoon. Kokouksen ainoana asiana on tilintarkastajan varajäsenen valitseminen.

Demokraattisen Sivistysliiton kehittämisseminaarissa 2019 ideoidaan liiton toiminta- ja kehittämisohjelmaa kaudelle 2020-2021. Tilaisuuden aluksi miljardimiehenä tunnettu Jyväskylän yliopiston professori Teppo Kröger alustaa aiheesta "Vanhuspalvelujen ongelmakohtia." Sen jälkeen DSL:n pääsihteeri Jari Karttunen esittelee omia näkemyksiään DSL:n toiminnan kehittämisestä. Kaikki osallistujat ovat tervetulleita jakamaan omia ajatuksiaan. Keskustelun aiheena on esimerkiksi Eurooppa-tiedotushankkeen toteuttaminen 2020. Kehittämisseminaarissa keskustellaan alustavasti siitä, minkälaisia tapahtumia eri jäsenjärjestöt voisivat Eurooppa-tiedotustuen avulla järjestää vuonna 2020. Kehittämisseminariin ovat tervetulleita DSL:n jäsenjärjestöjen edustajat sekä kaikki DSL:n toiminnasta kiinnostuneet. Tilaisuudessa on tarjolla osallistujille ilmainen lounas. Osallistujien matkakulut korvataan liiton ohjeiden mukaan.

Käytännön järjestelyjen (mm. lounastarjoilu) vuoksi pyydämme ilmoittamaan kaikkien osallistujien nimet ja yhteystiedot liiton toimistoon sp. dsl@desili.fi tai puh. 09 7743 8130

Tervetuloa!

Mistä on kysymys uusliberalismissa?

Uusi on myönteinen sana ja liberalismissakin ovat omat hyvät puolensa, kun sillä tarkoitetaan moniarvoisuutta, sananvapautta, ajattelun vapautta jne. Mutta mistä on kyse uusliberalismissa ja uudessa talousliberalismissa? On mentävä ajassa taaksepäin. 1970-luvulla toisen maailman sodan jälkeinen voimakkaan kasvun kausi katkesi 1970-luvun lamaan. Syntyi ongelma.

Markkinaliberalismi kaatui 30-luvun lamaan.

Markkinatalouden kaikkivoipaisuuteen luottava markkinaliberalismi kärsi haaksirikon, kun taloudet suistuivat 1930-luvun lamaan. Ongelma havainnolistuu, kun poika kysyi äidiltä, miksi on kylmä. Äiti sanoi, että koska ei ole rahaa hiliin, joilla lämmitettiin tuolloin Yhdysvalloissa. Miksi ei ole rahaa, kysyy poika. Koska isä on työtön, vastaa äiti. Miksi isä on työtön, kysyy poika. Äiti vastaa: koska isä oli työssä hiilikaivoksella ja varastot ovat täynnä hiiltä, eikä kel- lään ole rahaa sitä ostaa.

Lääkkeeksi kehitettiin keynesiläisyys

Lama siis aiheutti, ettei ollut kysyntää, mikä pahensi lamaa. Tätä ratkaistiin työllisyystöillä, mutta myös kehitettiin keynesiläisyydeksi nimetty talouspolitiikka taloustieteilijä John Maynard Keynesin mukaan. Se muotoutui talouspolitiikaksi, jossa hyvin pelkistetysti sanottuna laman oloissa lisätään kysyntää julkista velkaa lisäämällä. Korkeasuhdan- teessa velkaa maksetaan pois ja julkisin toimin luotua kysyntää leikataan. Tätä kutustaan suhdannepoliitiikaksi.

Keynesiläistä kapitalismia runsaat neljä vuosikymmentä

Tähän liittyi ajatus, että työttömyys

Vappuna 2013 näytetty taiteilija KariLindströmin työ ”Suuri EU-imurointi kuvaa hyvin uusliberalismia, joka syntyi, kun kansainvälinen työväenliike menetti voimansa. Uusliberalismin organisaattoriksi meillä muodostui EU, joka onkin sen toinen nimi.

ja inflaatio ovat toistensa vaihtoehdot. Siksi palkkainflaatiota pelkäämättä oli mahdollista lisätä kysyntää laman oloissa. Korkeasuhdan- teessa taas piti rajoittaa työvoiman kysyntää, ettei se johtaisi palkkojen nousuun inflaatiota aiheuttavasti. Tätä esti työttömyyden pysymisen tasolla, jota kutsuttiin inflaatiota kiihdyttämättömäksi työttömyydeksi. Keskeisesti tämän varaan toteutettiin talouspolitiikka 1930-luvulta 1970-luvulle Yhdysvalloissa ja Läntisessä Euroopassa.

Keynesiläisyyuskään ei voinut estää kapitalismin lamakautta

1970-luvun lama kuitenkin aiheutti ongelman, kun oli korkea inflaatio ja korkea työttömyys yhtä aikaa. Talouspolitiikka epäonnistui. Englannissa se johti tyytymättömyyden talveen 1979, kun palkoista tinkiminen ei ollutkaan johtanut hintojen nousun taittumiseen ja työttömyys paisui. Tämä johti työväen-

puolueen vaalitappioon Thatcherille, joka oli konservatiivisessa puolueessa työntänyt syrjään nynnyiksi kutsumansa keynesiläiset. Thatcherin pääkohde oli ay-liike ja sen heikentäminen. Se onnistui hiilikaivoslakan hajoittamisella.

Thatcherin-Reaganin politiikkaa

Yhdysvalloissa Clinton leikkasi menoja inflaation ollessa korkeaa ja työttömyys paheni. Kriisi pohjusti Reaganin valtaan nousun ja tuli reaganimiksi (Reagan economics) kutsuttu talouspolitiikka. Tämän Thatcherin ja Reaganin nimiin yhdistyneen talouspolitiikan nimitykseksi tuli uusi talousliberalismi ja monetarismi ja puhutaan myös tarjonnan talousteoriasta, kun kysynnän säätely hylätään. Mitä siis tämä tarkoittaa?

Vaikutetaan vain kierrossa olevan rahan määrään

Pelkistetysti tämä lähtee siitä, et-

tä talouspolitiikalla ei voi vai- kuttaa kysyntään. Talouspolitiikan tehtäväksi jää, että rahan määrä vastaa talouden tarpeita. Rahan määrää lisätään korkoja alentamalla ja vähennetään korkoja nostamalla. Se on monetarismin opin perussisältö. Jos painetaan liikaa, siitä syntyy inflaatio. Tarjonnan lisääminen taas tarkoitti verojen alentamista. Perusteena oli, että liian korkea verotus ei lisää verotuloja, koska se painaa taloutta alaspäin. Opin mukaan veroja alentamalla saadaan aikaan että yrittäminen lisääntyy ja sen ansiosta verojen alentaminen lisää verotuloja. Verojen alentamisesta seuraa, että menoja on leikattava.

Markkinavaimien valta on uusliberalismia

Eli kun veroja ja menoja alennetaan ja siihen liitetään luopuminen talouspolitiikasta ja yksityistäminen, tila raivataan markkinavaimille ilman niiden säätelyä, joka taas on keynesiläisyydessä. Koska markkinavaimille annetaan valta, siksi kyse on talousliberalismista. Se taas merkitsee paluuta 1930-luvun lamaa edeltäneisiin oppeihin. Siksi kyse on talousliberalismin tulosta uudelleen ja uudessa tilanteessa. Siitä tulee ilmaisu uusi talousliberalismi. Uusi tarkoittaa kahta asiaa: uudelleen paluuta vanhaan ja toiseksi uudessa tilanteessa. Se muuntuu sanaksi

uusliberalismi, kun taloudelliseen liberalismiin liittyy muiltakin se, että yhteiskunta vetäytyy vaikuttamasta asioihin.

Verojen alentaminen ei toiminut

Kumminkin oppi verojen alentamisen verotuloja lisäävästä vaikutuksesta johtikin monestakin syystä Yhdysvaltojen velkaantumiseen Reaganin kaudella. Clintonin kaudella teknologiabuumin myötä tilanne paljon korjaantui, mutta taas uusliberalismin opit ja sodat johtivat Bushin kaudella pahentuneeseen velkakierteeseen ja pankkikriisiin. Siitä kärsitään nyt siellä ja EU ja EU-maat ovat velka- ja työttömyyskriisissä. Reaganin kaudella uusliberalismi ajautui kiville, mutta 2000-luvulla se johti haaksirikkoon. Samalla kehitys on johtanut pahenevaan eriarvoistumiseen, koska jättipankeille annettiin valta annettiin syntä ökyrikkaiden verot välttävä kerrostuma. Tässä valossa uusliberalismi on erehdyttävä sana, koska naamioi kehityksen kielteisyyttä.

Jälleen työllistäminen ja kysynnän vahvistaminen

Joudutaan uudelleen asettamaan kysymys kysynnän vahvistamisesta, työllisyysoimien lisäämisestä ja markkinatalouden ongelmien korjaamiseen. Nykyisessä maailmassa entistä keskeisempää on, että se tehdään samalla ympäristön kannalta kestävällä tavalla. On paljon muutakin, mitä ei yhteen kirjoitukseen voi mahdollistaa.

Teksti: Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

Tämä yllä oleva kirjoitus julkaistiin Kansan äänessä nro. 5/2013 lähes näköispainoksena. Uusliberalismi-käsite synnyttää keskustelua. Siksi julkaisemme näitä uusintoina. (KÄ/toim.)

Taloudellishallinnollisuus tappoi kyläkoulut

Lieksan valtuusto päätti taloudellisin perustein viimeisten kyläkoulujen kuolemasta ja keskustan koulukampuksen vahvistamisesta (24.6). Eikö sama ”kehityslinja” ole jatkunut jo yli 30 vuotta, sama ”selviytymislinja”, jota useat valtuutetut korostivat puheenvuoroissaan? Eikö tällainen strateginen ”kehitysjärjestelmä” olisi syytä kyseenalaistaa, kun ”kehitys” on ollut pelkkää alamäkeä inhimillisin mittarein? Väki vähenee, pahoinvointi lisääntyy, kunnallinen toimiala kapenee, eriarvoisuus kasvaa. Kehityslinja on toki tuttu useimmissa suomalaisissa kunnissa ja kaupungeissa. Kukaan ei halua tai kykene poikkeamaan yleisestä linjasta, etsimällä erilaista, inhimillisempää kehitystietä.

Taloutta korostettaessa väitetään Suomen tai Lieksan jättävän vain velkaa lapsilleen, vaikka Suomen velka on EU:n pienin ja Lieksakin pärjää hyvin kuntavertailussa. Väitettä korostetaan EK:n ja VVM:n virkamiesten uusliberaaleilla opeilla, jotka ovat vähemmän yhteiskuntatieteellisiä, ne ovat yritystalouden opeja.

Mittakaavaekonomia on vaikeaa soveltaa lapsen ja nuoren kehityslinjoihin, jotka poikkeavat esimerkiksi kaupan kehityksestä. Kaupan keskittyminen edellytti yksityisautoja ja kylmälaittei-

ta, mutta koulujen keskittyminen edellyttäisi kuljetuksen lisäksi, että kuljetettavan tunnemaailma ”pystyttäisiin jäädyttämään”, etteivät väsymys ja voimattomuus häiritsisi oppimista, elämää. Ensin mainitun tuotteita hankitaan viikkoa varten, jälkimmäisen elämää varten. Niiden onnistumista tulee mitata samoilla aikajaksoilla.

Kunnallishallinto ja -talous on asteittain siirtynyt yritystalouden, ”kvartaalitalouden” oppeihin, tuloksenteko-oppeihin. Budjetteihin ei enää sisälly PT-saraketta, jonka ovat korvanneet erilaiset erillisohjelmat, esim. elävästä maaseudusta tai elävistä kylistä, joilla ei ole ”budjettisitovuutta”, eivätkä ne konkretisoidu esim. koulupäätöksissä. Pahinta tässä on, että ne voivat harhauttaa ihmisiä asuinpaikan valinnassa kuten kaavapäätöksetkin. Pikaruoka vaihtaa ”slow-foodiin” on yhtä vaikeaa, kuin niitä arvoja tai oppeja, joille kunnallishallinto rakentuu, mutta kaiken perusta on siinä, että kyetään myöntämään vuosikymmenten inhimilliset epäonnistumiset ja lähdetään etsimään uusia kehityspolkuja, vaikka ne saattavat vanhoilta haiskahtaa.

Hannu Ikonen sd
Lieksa

Syylistämistä ja pelottelua

Minä niin rakastan päiväunia. Mikäs on ollut köllähtää kyljelleen keskellä päivää, kun päiväunet kaiken lisäksi edistävät tutkijoiden mukaan myös terveyttä. Pienet torkut olisivat kuulemma paikallaan vaikka työpaikalla. Eilen sitten maailmani romahti. Toinen iltpäivälehti tiesi kertoa, kuinka päiväunet saattavat kertoa alkavasta alzheimerin taudista. Nyt sitten on yritettävä sitkitellä hereillä iltaan saakka, pettää itseään näyttelemällä virkeää, että eihän minulla sentään ole muistisairautta, eihän? Olen tekopirteä koko päivän kuin peipponen tai tässä tapauksessa tiainen.

Rakastin myös kesäisin kulkea nurmella ja kedoilla paljain varpoin, sortsit jalassa, kellahtaa nurmikolle maate ihanassa auringonpaisteessa. Vaan eipä onnistu enää. Alkukesästä se toinen iltpäivälehti loi kansalaisiimme pelon ilmapiiirin. Punkit uhkaavat kansakuntaamme.

On asennettava peilit seinistä kattoon ja lattiaan, jotta pääset alasti tutkimaan vartaloasi joka sopukan heti ulkona käynnin jälkeen. Jos olet erehtynyt ulos ilman kokovartalohaalareita, pitkävartisia saappaita ja syvälle päähän vedettyä pipoa. Vaihtoehtona tietysti kyhjäyttää sisällä syksyä ja pakkasia odotellessa. Punkkeja siellä, punkkeja täällä, joka puolella punkkeja hiiala hiijala hei, punkit mun ihanat kesäni vei.

Pidän talvesta ja lumesta. Tykkään tehdä lumitöitä. Mitä parhainta kuntoilua lumityöt ovatkaan. On upeaa olla hyvässä fyyssissä kunnossa. Paitsi, että tal-

ven korvilla, se ensimmäinen iltpäivälehti revitteli otsikoissaan alkutalvesta, kuinka lumitöissä piilee suuri vaara. Juuri minun ikäiset miehet tuupertuvat lumikolan ääreen – sydämet pettävät, sydänkohtausten iskiessä. Ei muuta kuin soittamaan traktorimiehille, jotta tulkaahan linkoamaan pihamaat. Ja minä onneton katselen rapautuvan kuntoni kanssa keittiön ikkunasta, kuinka auramies puhdistaa pihaa. Se mitä ennen pidettiin hyvänä hyötyliikuntana ja kunnon kohottajana, onkin yhtäkkiä mitä vaarallisinta puuhaa.

Eläkkeelle pääsyn piti olla yhtä juhlaa pitkän työuran jälkeen. Mitä vielä, tunnen olevani piikkiä terveiden ja hyvinvoivien työssäkäyvien lihassa. Yhteiskunnan rahat eivät yksinkertaisesti riitä hoitamaan meitä eläkkeillä olevia ja hoitoja vaativia. Näin meille kerrotaan illasta toiseen. Toki olemme hellyttäviä, suloisia ja kultaisia ikäihmisiä joita on kunnia-asia hoitaa hyvin ja laadukkaasti, kun puolueille

uhkaa käydä köpelösti juuri ennen vaaleja.

Kun me onnettomat, itsekkäät eläkeläiset vielä syömmen toisten leipää. Että kehtaammekin. Nostamme kylmän rauhallisesti kerran kuussa pienen summan meille kuulumatonta rahaa, joka kuuluisi uusille sukupolville. Törkeyden huippuna on pilattu vielä elinympäristö. On kasvatettu karjaa, raivattu peltoja, rakennettu puulämmitteisiä taloja ja rantasaunoja, ilman omantunnon-tuskia, ajattelematta maapallon kantokykyä.

Uutta lamaa pukkaa ja eläkeläiset sen kuin jaksavat riu- kuttaa. Lisää pitäisi saada eläkettä, vaikka suurpääomasijoittajat huutavat tuskissaan miten heidän miljardiensa käy. Mihin eläkeläiset ovat unohtaneet solidaarisuuden? Oma nahka lähinnä vaikka ökyrikkaiden omaisuuksien kasvattamiset ovat todellinen uhka.

Mielenterveysongelmat kasvavat kasvamisestaan, myös vanhusväestön keskuudessa – hm, miksihän? Ettei vain uhkakuville, pelotteluilla sekä syylistämisillä olisi yhtäläisyysmerkkejä mielen- terveyteen liittyvien ongelmien kanssa, ongelmien jotka uhkaavat jopa kansantalouttamme.

Punainen Leka

Suomi-Korea-seuran seminaari keräsi yhteen eurooppalaisia Korean ystäviä

Taistelu valeuutisia vastaan

Seminaarin avasi seuran puheenjohtaja **Pekka Kotkasaari**, joka puheessaan summasi viime aikojen tapahtumia. Puheessa käsiteltiin KDKT:n ja Yhdysvaltojen johtajien tapaamisia sekä **Kim Jong Unin** vierailua Kiinaan. Viime vuonna käytyjen rauhanneuvottelujen myötä maailmalla heräsi uudenlainen kiinnostus Korean niemimaan tilannetta kohtaan, ja useiden maiden delegaatiot vierailivat KDKT:ssä. Ystävyyssuhteet ympäri maailman osoittivat entistä tiiviimpää solidaarisuutta Pohjois-Koreaa kohtaan. Puheessa kehoitettiin, että etenkin eurooppalaisten seurojen tulisi olla vahvoja suunnannäyttäjiä tällä tiellä. Kotkasaari muistutti myös, että kv-yhteisöä on painostettava poistamaan Pohjois-Koreaa vastaan asetetut talouspakotteet. Median kautta saatavaa mielikuvaa Korean niemimaan asioista tulisi myös korjata totuudenmukaisempaan suuntaan.

Tämä sama teema oli esillä myös slovenialaisen seminaarivieraan Igor Jurisicin puheessa. Hän kertoi, miten järjestelmällinen työ valeuutisia vastaan on auttanut slovenialaisia saamaan sittemmin oikeanlaisen kuvan Koreasta. Tämä auttaa ymmärtämään maan tilannetta paremmin.

Vuosikymmeniä jatkunut sorto

Ruotsi-Korea-seuran puheenjohtaja **Christer Lundgren** painotti puheessaan historiallista aspektia ja muistutti, kuinka Koreaa on sorrettu jo vuosikymmenten ajan lähinnä Japanin ja Yhdysvaltojen toimesta, ja kuinka korealaiset ovat kärsineet maansa kahtiajaosta. Valitettavasti useat Euroopan maat ovat tukenet näitä ulkovaltojen aggressioita ja pahentaneet tilannetta.

Kimin ja Trumpin tapaaminen sai kiitosta, mutta toisaalta Lundgren toi ilmi Yhdysvaltojen edelleen jatkuneet provokaatiot ja sopimuksiin liittyvän epäluotettavuuden. Hän toivoi puheessaan Pohjois- ja Etelä-Korean pystyvän yhdessä tekemään Korean niemimaan tulevaisuudesta paremman ja korosti eurooppalaisten ystävyyssuurojen tuen merkitystä tällä matkalla.

Yksipuolista sopimista

Samoilla linjoilla puheessaan oli myös Ranska-Korea-seuran sihteeri **Patrick Kuentzmann**. Hän nosti esiin pohjoisen ja etelän välisten harvinaisten neuvottelujen merkityksen maailmanrauhalle, mutta totesi myös, ettei rauha ole mahdollinen niin pitkään, kun Korean niemimaalla on vieraan valtion sotilas-

Suomi-Korea-seura isännöi Euroopan Korea-seminaaria Helsingissä kesäkuun viimeisenä viikonloppuna. Paikalla oli vieraita Ruotsista, Tanskasta, Belgiasta, Ranskasta, Iso-Britanniasta, Sloveniasta sekä Korean DKT:sta. Yhteensä seminaariin otti osaa kolmisenkymmentä vierasta. KDKT:n Moskovan suurlähetystön edustajat puolestaan osallistuivat seminaariin järjestämällä pohjoiskorealaisen taiteen ja kirjallisuuden näyttelyn.

Seminaariin osallistui ulkomaalaisten vieraiden lisäksi suomalaisia Korean ystäviä. Etualalla Jef Bossuyt Belgiasta (vas) ja Ari Hannikainen Suomesta.

ja ydinaseuhka viitaten tällä Yhdysvaltojen asevoimien läsnäoloon Etelä-Koreassa. Kuentzmann muistutti, että tuo vieraiden joukkojen karkottaminen maasta on mahdollista ja viittasi Ranskan historiaan, jolloin vuonna 1966 Ranska päätti vetäytyä NATOsta ja ajoi kaikki NATO-joukot maastaan. Samalla Yhdysvallat joutui sulkemaan Ranskan maaperällä toimineet sotilastukikohtansa. Ranska pysyi poissa NATO:n kuvioista lähes 30 vuotta. Kuentzmann kuitenkin sanoi, että Etelä-Korea on ainoa, joka pystyy tuon USA:n sotajoukkojen ulosajon tekemään.

Hän mainitsi puheessaan myös John Boltonin sabotoiman Hanoi-tapaamisen, missä KDKT:lle esitettiin niin huono tarjous, ettei siihen ollut mitään järkeä tarttua. Yhdysvallat vaativat Pohjois-Koreaa luopumaan kaikista ydinaseistaan poistumatta kuitenkaan itse Etelä-Koreasta. Tämänkaltaiset yksipuoliset myönnytykset eivät ole millään tasolla realistisia, sillä varmasti myös Pohjois-Koreassa muistetaan, miten kävi esimerkiksi Libyassa. Kuentzmann oli muiden puheenvuorojen kanssa samaa mieltä siitä, että ystävyyssuurojen tulee jatkaa aktiivista työtä Koreaa koskevien valeuutisten kumoamisessa ja totuudenmukaisen tiedon tarjoamisessa.

Samaa teemaa puheessaan käsittelee UK KFA:n Dermot Hudson, joka kertasi historian tapahtumia ja mainitsi, että Korean niemimaan ydinaseongelma on alunperin Yhdysvaltojen aikaansaama, sillä USA toi ensimmäisenä ydinaseet Etelä-Koreaan. Näin ollen USA:lla ei ole mitään oikeutta vaatia yksipuolista ydinaseriisuntaa. Kuentzmannin tapaan myös Hudson muistutti puheenvuorossaan Libyan tilanteesta. Niin ikään korostettiin ystävyyssu-

seurojen roolia Korean niemimaan tilanteen tiedottamisessa. Hudson kertoi UK KFA:n järjestäneen tänä vuonna jo kolme mielenosoitusta Englannissa sekä pitäneen korealaisen vallankumouksellisen taiteen näyttelyä. Aktiivisen kampanjoinnin takia UK KFA sekä Hudson itse ovat joutuneet NK News-sivuston panetelemaksi, mutta sanoi, ettei se tule lannistamaan aktiivista työtä.

Kuvallista kerrontaa

Belgia-Korea ystävyyssuoran puheenvuoro oli hieman erilainen, mutta todella mielenkiintoinen. **Jef Bossuyt** esitteli seminaariväelle valokuvia tämänvuotisesta Korean matkasta, jonka aikana Belgian, Ranskan, Hollannin ja Indonesian delegaatio vieraili useassa kohteessa. Delegaatio kävi muun muassa Ryongbanin siemenfarmilla, jossa pohjoiskorealaiset ovat työskennelleet belgialaisten kanssa yhteistyössä vuodesta 2003. Kollektiivitalalla keskitytään siemenpankkitoimintaan, mistä laadukkaita siemeniä jaetaan alueen muille tiloille.

Toinen kohde oli niin ikään Belgian kanssa yhteistyössä ylläpidetty erityistarpeisille lapsille tarkoitettu kuntoutuslaitos. Laitoksessa hoidetaan niin psyykkisiä kuin fyysisiä vammoja, kuten autismia, cp-vammoja, vajaakuuloisuutta sekä downin syndroomaa. Delegaatio lahjoitti laitokselle kuntopyörän.

He vierailivat myös Etelä-Koreassa, missä delegaatio osallistui kansainväliseen foorumiin työn, hyvinvoinnin ja rauhan puolesta. Daegussa delegaatio puolestaan otti osaa mielenosoitukseen, jossa eteläkorealaiset vastustivat Yhdysvaltojen läsnäoloa Korean niemimaal-

Puheenjohtaja Kalevi Wahrman piti Kommunistien liiton tervehdyspuheenvuoron.

Korean delegaation johtaja, Korean kulttuurikomitean Euroopan osaston osastopäällikkö Ryu Kyong II piti seminaaria onnistuneena.

la. Etelä-Korean kansalaiset ilmaisivat toistuvasti tuntevansa olonsa sorretuksi ja maansa valloitetuksi. Mielenosoituksessa vaadittiin 80 USA:n sotilastukikohdan sulkemista Etelä-Koreassa sekä maaperän puhdistamista aseiteollisuuden jätteenä, jotta tilalle voitaisiin perustaa maatiloja. Eräässä valokuvassa oli yksi USA:n sotilastukikohdista, jonka edessä liehui iso plakaatti tekstillä: "Let's bomb North Korea". Jos tuo ei ole provokaatiota, niin mikä sitten.

Delegaatio osallistui myös Soullissa pidettyyn mielenosoitukseen, joka oli siinä mielessä ennenkuulumaton tapahtuma, että ensimmäistä kertaa sitten 1950-luvun Etelä-Koreassa nähtiin punalippujen liehuvan poliittisten mielenosoittajien käsissä. Joukot heiluttivat lippujaan myös Yhdysvaltojen suurlähetystön edessä.

Yksinapaisen maailman uhka

Kommunistien liiton puheenvuoron piti liiton puheenjohtaja **Kalevi Wahrman**. Hän kuvaili puheessaan kapitalismin vaikutusta maailmassa ja Yhdysvaltojen maailmanpoliisiroolia. Kommunistien liiton mukaan Suomen tulisi pysyä irti NATOsta ja vaalia puolueettomuutta ja itsenäisyyttä. Wahrman totesi KDKT:lla olevan suuri rooli kv-rintamassa, missä pyritään estämään yksinapaisen maailman synty ja suurpääoman valta. Korea-ystävyyssuorat saivat kiitosta arvokkaasta työstä, jota olemme tehneet KDKT:n ja samalla koko työtätekevän luokan hyväksi.

Patrick Kuentzmann, Ranska-Korea-seuran pääsihteeri.

Slovakian Igor Jurisic painotti järjestelmällistä työtä länsimedian valeuutisointia vastaan.

Ystävyyssuurojen tukea arvostetaan Koreassa

Viimeisen puheen piti KDKT:n delegaation **Ryu Kyong II**, joka ilmaisi kiitollisuutensa eurooppalaisten ystävyyssuurojen tuesta. Hän kertoi korealaisen olevan hyvin perillä maailmalla järjestettävistä solidaarisuuden osoituksista ja sanoi ystävyyssuurojen tuen antavan inspiraatiota kansalaisille. Korealaiset haluavat ehdottomasti rakentaa rauhaa niiden maiden ja tahojen kanssa, jotka kunnioittavat maan suvereni-teettiä. Tulevaisuudessa kansanpanos kohdistuu entistä kiivaammin taloudellisen vahvuuden ja omavaraisuuden rakentamiseen. Maa onkin sennitellyt erinomaisesti pakotteista huolimatta.

Kirjallisen tervehdyksen seminaariväelle lähettivät KFA:n johtaja **Alejandro Cao de Benós** Espanjasta sekä Sveitsin KFA:n johtaja **Martin Lötscher**, jotka eivät tällä kertaa päässeet paikalle. Seminaarin lopuksi puheenjohtajisto luki Kim Jong Unille osoitetun kirjeen, jossa summattiin seminaarin sisältö.

Onnistunut kokonaisuus

Seminaarin jälkeen tarjolla oli vapaamuotoista oleskelua keskustelun sekä suomalaisen ruuan ja juoman merkeissä. Sekä päivän aikana Kirjan talolla, että edellisenä päivänä Hermannin kerholla oli nähtävillä pohjoiskorealaisen taiteen ja kirjallisuuden myyntinäyttely. Esillä oli runsaslukuinen valikoima yksityiskohtaista, laadukkaasti valmistettua taidetta. Joukossa oli sekä maalauksia että erityisellä kirjailuteknikalla tehtyjä tauluja. Osa tauluista oli valtavia, joten niiden tekemiseen on kulunut tunti jos toinenkin. Voi vain ihailla korealaisen tarkkaa työskentelyä ja yksityiskohtien huomioimista.

Seminaari oli kaikin puolin onnistunut ja saimme jälleen kerran isot kiitokset kaikesta vaivannäöstä, mihin seuran aktiivijäsenet ovat panoksensa antaneet. Suomalainen ruoka sai niin ikään kehuja. Ystävyyssuurojen edustajat pitivät tärkeänä meidän eurooppalaisten toimijoiden yhteistä agenda ja näitä tapaamisia, joita Suomi-Korea-seura on isännöinyt jo useamman kerran. Ensimmäisenä onkin sitten jälleen vuorossa uudet juhlatilaisuudet ja niiden järjestelyt, kun Suomi-Korea-seura täyttää pyöreät 50 vuotta.

Cilla Maria
Suomi-Korea-seura

Seminaarin puheenjohtajisto: Juha Kieksi (vas), Pekka Kotkasaari, Anders Christenssen Tanskasta, Christer Lundgren Ruotsista ja Ryu Kyong II Koreasta.

Institutionalisoitu eriarvoisuus

Ranskalainen kriittinen yhteiskuntafilosofi Jean-Jacques Rousseau oli tasa-arvon, demokratian ja tasavallan kannattaja. Hän tuumaili v. 1755 julkaistussa tutkielmassaan ihmisten välisen eriarvoisuuden alkuperästä ja perusteista seuraavaa: ”Ihmislajin keskuudessa esiintyy käsitykseni mukaan kahdenlaista eriarvoisuutta. Toista nimitän luonnolliseksi tai fyysiseksi, koska se on luonnon asettama. Se ilmenee eroavuuksina iässä, terveydessä, ruumiinvoimissa sekä hengen tai sielun ominaisuuksissa. Toista taas voidaan kutsua moraaliseksi tai poliittiseksi eriarvoisuudeksi, koska se on riippuvainen eräänlaisesta konventiosta, joka perustuu ihmisten suostumukselle tai vähintään valtuutukselle. Se koostuu erilaisista etuoikeuksista, joista muutamat nauttivat toisten kustannuksella, kuten siitä että on rikkaampi, arvostetumpi tai vaikutusvaltaisempi kuin muut, tai jopa että saa toiset tottelemaan itseään.” Rousseau ei pitänyt vallitsevaa yhteiskuntaa ihmisluonnosta johtuvana, vaan hänen mukaansa se on tulosta ihmisten tekemistä moraalis-poliittisista valinnoista.

Päivän valintana kävin perheeni kanssa tutustumassa Portugalin pankin v. 2016 perustamaan rahamuseoon. Valtava rakennuskompleksi oli toiminut 1700-luvulla São Juliãon kirkkona ja myöhemmin v. 1868-1933 Portugalin pankin pääkonttorina. Alkuperäinen kirkkorakennus tuhoutui pahoin ensin Lisabonin maanjäristyksessä v. 1755 ja sen jälkeen v. 1816 kirkon sisusta paloi vielä poroksi. Remontoitu mammonan temppeli sijaitsee Lisabonin ytimessä, aivan Praça do Municipion kyljessä.

Turvataarkastuksen jälkeen astuimme rahamuseon korkeaan saliin. Kävelimme massiivisen, teräksisen kassakaapin oviaukon lävitse lukittaville kaapeille jättämään reppumme. Näyttelyn kolme kerrosta kertoivat rahan historiasta vaihdon välineenä, arvon mittana, pääomien kasautumisen ja kierron välineenä sekä maailman rahana. Pari luokallista koululapsia oli kuuntelemassa rahavitriinin luona oppaan selvitystä arvolanttien historiasta. Rahamuseo esitti ala-aulassa myös videoilla kävijöiden näkemyksiä omasta suhteestaan rahankäyttöön.

Menneiden eurooppalaisten suurvaltojen – Kreikan, Rooman, Espanjan, Portugalin, Alankomaiden, Ruotsin, Saksan, Iso-Britannian kulta-, hopea- ja metalliseoskolikoihin lyödyt hallitsijoiden kuvat kertoivat, keitä näiden maiden alamaisten kuului arjessaan totella, kunnioittaa ja palvella nöyrästi. Punnat, markat, ruplat ja muut olivat alkujaan painomittoja. Kultaraha sisälsi painomittansa arvosta kultaa. Erisuuruisia kolikoita käytettiin ja käytetään edelleen maksuvälineinä.

Espanja ryösti Etelä- ja Väli-Amerikan kullan ja hopean. Portugali rohmusi Afrikasta kultaa, norsunluuta ja pippureita, sekä kävi aktiivisesti liki 300 vuotta orjakauppaa. Hollanti piti Indonesiassa hallussaan v. 1942 asti. Euroopan valtiot jakoivat v. 1885 Berliinin konferenssissa viivoittimella keskenään Afrikan. Ranska otti haltuunsa Pohjois-Afrikan ja Aasiasta Indokiinan. Saksa sai Itä-Afrikan ja Belgia Kongon. Brittiläinen imperiumi valjasti mm. Egyptin, Etelä-Afrikan, Kenian, Rhodesian sekä Aasiasta Kiinan ja Intian palvelemaan omaa hyvinvointiaan. Eurooppalaiset ja heidän jälkeläisensä valloittivat Pohjois-Amerikan ja Australian alkuperäiskansojen maat, vesistöt ja luonnonvarat ja julistivat ne omikseen.

Lasivitriineistä löytyi v. 1415 alkaneen ja v. 1974 loppuneen Portugalin siirtomaavallan historiasta entisten siirtomaiden kuten Brasilian, Angolan, Mosambi-

kin, Kap Verden, Macaon ja Intian Goan koreita seteleitä ja kuvia armottomasta kullankaivuusta Brasilian viidakoissa. USA:n presidentti Richard Nixon irrotti dollarin kulkutakannasta 15.8.1971 maansa talouspolitiikan monetarismiin (uusliberalismiin) oppien mukaisesti. Taalan toimiessa maailmanrahana tämä merkitsi samalla myös kulkutakannasta luopumista koko maailmassa. Kultra on yhä vallan, eliitin ja erottautumisen metalli. Se on arvossaan ja kasautuu mielellään valtioiden pankkiholveihin.

Paperiraha korvasi aikoinaan metallirahan. Pankkilaitoksesta muodostui laillinen keino käyttää taloudellisesti ihmisiä hyväkseen ja ohjata yhteiskuntien toimintaa. Näytillä oli laajasti eurooppalaisten kansallisvaltioiden omaa setelikantaa ennen epävaakaata yhteisvaluutta euroa. Euron tarkoitus on edistää tavaroiden, työvoiman ja palveluiden maksuliikennettä ja pääomien vapaata liikkuvuutta. Maailman osake-markkinoiden arvo on Kauppalehden mukaan nykyisin noin 80 000 miljardia dollaria.

Yhdysvaltain dollari ja Euroopan unionin euro kilpailevat nykyisin asemastaan maailman rahana. Kiinalaiset ja venäläiset kehittelevät omaa vaihdonvälinetään. Kaupankäynnissä on kuljetu pitkä matka simpukankuorista ja oravannahoista pankkikorttiin ja bittirahaan. Maailmanlaajuisilla markkinoilla raha liikkuu tietoverkoissa lähes reaaliajassa maasta ja pallonpuoliskosta toiseen.

Yhteiskuntafilosofi Rousseauun mukaan ”Ensimmäinen ihmisen, joka maa-alueensa rajattuaan keksi sanoa: tämä on minun ja löysi vielä ihmisiä, jotka olivat tarpeeksi yksinkertaisia uskoakseen sen, oli kansalaisyhteiskunnan todellinen perustaja. Miltä kaikilta rikoksilta, sodilta, murhilta, kauhuilta ja kurjuudelta ihmis-kunta olisikaan säästynyt, jos joku olisi kiskonut hänen aidanpylväänsä maasta tai täyttänyt hänen rajojansa ja huutanut kanssaihmisilleen: Älkää kuunnelko tuota huijaria, olette hukassa jos unohdatte, että maan hedelmät kuuluvat kaikille eikä maa kuulu kenellekään!”

Käytin euroja vaihdonvälineenä käydessämme kaljalla ja limulla Portugalin pankin rahamuseon kahvilassa. Olutpulla maksoi kolme euroa. Käydessäni v. 1976 ensimmäistä kertaa Lissabonissa tuotteiden yhteiskunnallisesti käytetyn työn arvoa mitattiin vielä escudoilla. Neilikavallankumous oli tuolloin vielä voimissaan.

Matti Laitinen
Lissabon 28.6.2019

Runon ja rajan tie

Runon ja Rajan tie perustettiin Kekkonen presidentti- ja vasemmistoenemmistöisen eduskunnan kaudella 1966 Paasion ollessa pääministerinä. ”Runo” viittaa Kalevalaan ja suomalaisuuden syntysijoille, joissa maisemissa tie kulkee 1080 km Virolahdelta Sallaan. ”Raja” luonnollisesti viittaa Venäjän (Neuvostoliitto) rajaan, jota tie noudattelee. Kekkosella oli henkilökohtaiset muistot ja suhteet tiehen, ainakin Suomussalmen kautta, mutta myös hyvät suhteet Neuvostoliittoon, mikä nosti tielinjauksen arvoa kulttuurireittinä, mutta huomioi myös teollisuuden puutarpeen.

Kuva: Hannu Ikonen

Sissola uusine pärekatoineen on Ilomantsilainen kulttuurinähtävyys

Tiehen liittyy ”Via Karelia”, joka antaa Runon ja Rajan tiehen täyden-nyksen, Heinävedeltä Ilomantsiin ja Värtsilään vievän ortodoksisen Kirkkotien. Jälkimmäinen R on tien logossa käännetty nurin päin, ettei se imitoisi suoraan Rolls Roycen logoa, joka epäilemättä on ollut taiteilijan mielessä. Olihan tämä Suomen ensimmäinen matkailutie hieno hanke kuin ”Rollsin” osto kivieliösten vaa-

Kuva: Hannu Ikonen

Luonnonhoitometsää kunnottoman tien molemmin puolin”

rojen reunoilla. Näiden teiden matkailullinen ja kotiseudullinen merkitys on päästetty rapautumaan ja syytkin ovat syvällä, mutta pinnallakin voidaan tehdä jotakin. Eduskunnan ympäristövaliokunnan puheenjohtajan, ilomantsilaisen Hannu Hoskosen (kesk.) kaivos- ja metsäteollisuutta myötäilevät lausumat (mm. Uusisuomi 6.8), eivät kuitenkaan luo uskoa pienyritystoiminnalle ja kaikkein vähiten matkailulle. Nämä salot eivät ole yhtä merkittäviä kuin aikanaan puoluetove-

Kuva: Hannu Ikonen

Pampalo jätti ruman arven erämaahan”

Kaksinaismoralismia

Animoliiton toimitusjohtaja Riikka Pakarinen arvosteli kasvannutta viinarallia Viroom. Hän totesi olevan väärin, että Viroom kannetaan eurot, mutta terveyshaittojen kustannukset jäävät yhteiskuntamme hoidettaviksi. Siis alkoholin aiheuttamissa terveyshaitoissa ei sinällään ole mitään pahaa, kunhan ne aiheutetaan vain suomalaisella koskenkorvalla tai panimoteollisuutemme tuotteilla!

Uutisissa näytetään, kuinka jäävuoret sulavat ilmastonmuutoksen seurauksena. Seuraavassa uutisessa ruutuun marssitaan pankin talousekonomi, joka huolestunein ilmein kertoo, kuinka talouskasvumme uhkaa hiipua puoleen prosenttiin ja koko maailmantalouden ovella kolkuttelee kriisi. Rahtilaivat on saatava liikenteeseen hinnalla millä hyvänsä kyntämään maailman meriä. Talouskasvu ei saa hiipua, ihmiset on hukutettava kaikella mahdollisella humpuukilla paskaan, sulii jäätiköt tai ei. Pörssiyrityksien on saatava voittonsa.

On muotia hokea vanhaa raamatullista lausetta: ”Kohdelkaa

toisia niin, kuin toivotte kohdeltavan itseänne”. Maaseudun tulevaisuus lehden otsikko kertoo, että puolet suomalaisista ei haluaisi auttaa Välimeressä hädässä olevia. Puolet suomalaisista haluaa siis, ettei heitä auteta äärimmäiseen hätään joutuessaan, vaikka tulevat hokeneeksi tuota edellä mainittua lausetta aina tarvittaessa.

Suuri osa suomalaisista hyväksyy miljardien hävitäjähankinnat. Sitten toisaalla arvostellaan kovin sanoin riittämättömiä toimia työttömyyden torjumiseksi, perusturvan parantamiseksi ym. tarpeellisiin kohteisiin. Valtionvelka ja ilmaston muutos eivät ole ongelmia järjestettäessä massiivisia sotaharjoituksia Naton kanssa maaperällämme. Köyhien ja pienituloisten auttaminen taas tyssää huoleen valtion velan kasvamisesta.

Meitä kehoitetaan syömään terveellisesti ja väestön liikalihavuudesta ollaan huolissaan. Samaan aikaan joka kanava suoltaa kokki-ohjelmia, mainokset yllyttävät ostamaan sokeroituja juomia, jäätelöitä, hampurilaisia, ja kaikkea epäterveellistä maan ja taivaan välillä.

rilleen Kekkoselle, joka katseli hiihtolatujaan kulttuurisinkin silmin. Pampalon kultakaivoksen lyhyeksi jäänyt ”myyräntyo”, (kuin mini-Talvivaara) jätti syvät jäljet Karjalan luontoon ja tienpitokulttuuriin, että täällä teitä ylläpidetään pelkästään ”Pampaloille”, vaikka verotuloja ei ole odotettavissa ja matkailijatkin katoavat.

Että EU:n rahaa saataisiin taloihin hankkeisiin tänne periferiaan, rintamaille tulisi RR-kuntien ja kaupunkien muodostaa jonkinlainen yhteiselin, joka alkaisi vastaamaan tiestä sen ympäristöstä ja rahoituksen järjestämisestä eri tahoilta. Tässä yksin toimivat kunnat tuntuvat tekevän vain vahinkoa kokonaisuudelle itseriittoisilla pyrkimyksillään. Aukkohakkuut tien välittömässä läheisyydessä tulisi välittömästi kieltää maisemallisin syin kuten myös kaivostoiminta. Valtakunnan tasolla tulisi budjettiin saada pysyvä määräraha ”matkailuteiden” ylläpitoon.

RR-tie on merkityksellinen erivuodenaikoina erilaisine matkailu- ja luontopalveluineen, joista voivat nauttia niin paikalliset kuin kauempaakin tulevat, mutta asian eteen voivat toimia vain paikalliset päättäjät, arvomaailmojensa suomin edellytyksin.

Hannu Ikonen
Juuret Ilomantsin pogostalla
nyk. Lieksa (sd)

Pääoman taukoamatonta sote-sotaa kolme vuosikymmentä

Suomalaisen hyvinvointivaltion keskeisin rakennuskausi ajoittui 1960- ja 70-luvulle. Samoihin aikoihin alkoi kapitalistinen uusliberalismi tapailla täällä hiipien ensiaskeleitaan1. Päivi Uljas on erinomaisessa kirjassaan Hyvinvointivaltion läpimurto tuonut ansiokkaasti esiin 1950-luvun lopun ja 1960-luvun alun voimakkaan vasemmiston sekä ulkoparlamentaarisen taistelun, että 60-luvun alun vasemmistoenemmistöisen eduskunnan taistelun merkityksen suomalaisen hyvinvointivaltion synnylle 2. Koska tässä artikkelissa osoitan erityisesti sen, miten pääoma käy jatkuvaa sotaa Sote:a ja samalla hyvinvointivaltiota vastaan, on turha kerrata enää sinänsä tärkeää suomalaisen uusliberalismin historiaa Korpilammesta, Holkerin hallituksen kautta kasinokapitalismiin, 1990-luvun lamaan ja edelleen siihen surullisuuden kuuluisaan suomalaiseen erityispiirteeseen, jossa valtion omaisuuden ideologisen yksityistämisen ovat toteuttaneet parin viime vuosikymmenen aikana vuorotellen eriväriset hallitukset.

Kotimaisten poliitikkojen lisäksi keskeistä roolia suomalaisen hyvinvointivaltion kriisityttämisessä on näytellyt Euroopan unioni. EU:n perustana on talousliberalismi ja pyrkimys ulottaa vapaakaupan rakenteet kaikki-
alle. Tähän liittyen julkinen sektori on reilun parinkymmenen vuoden aikana alistettu ja pakotettu toimimaan markkinalogiikan mukaisesti. EU:n kilpailulainsäädännön toimeenpano on vauhdittanut mahdollisuuksia julkisten sosiaali- ja terveyspalveluiden yksityistämiseen. Tämä on näkynyt Suomessa erityisesti ikäihmisten hoivapalveluiden mittavana yksityistämisenä.

SOTE:n mielivaltaiset erottelut

Eniten voimavaroja käytetään terveydenhuollossa lähinnä keskussairaaloissa ja yliopistollisissa sairaaloissa toteutettavaan vaativaan erikoissairaanhoidtoon, joka on toiminut suhteellisen hyvin. Useasti sanomatta on jäänyt se, että paras ja toimivin osa suomalaista terveydenhuoltoa on työterveyshuolto. Se onkin tarkoitettu suhteellisen terveille, lievistä ja lyhytaikaisista terveysongelmista kärsivälle perusterveelle työssäkäyvälle väestölle. Työterveyshuolto on jätetty Sote-uudistuksen ulkopuolelle ja valitettavasti työterveyshuollosta on näihin päiviin saakka leikattu pois sen ehkä kaikkein tärkein tehtävä – terveyden edistäminen. Työterveyshuollon erikoislääkärit ovat siis keskittyneet hoitamaan perusterveitä, vakituissa työelämässä olevia, vähiten erikoistason hoitoa tarvitsevia asiakkaita. Myös työterveyshuolto on kärsinyt voimakkaasta yksityistämisaallosta viimeisen kymmenen vuoden aikana, kun terveysbisnesyritykset ovat huomanneet sen markkina-arvon.

Suomalaisen terveydenhuollon parialuokka

Ehdottomasti surkeimmat terveyspalvelut, jos niitä voi edes palveluiksi kutsua, ovat kohdistuneet päihdesairaudesta kärsiviin ihmisiin. Jo edellä mainituista lamavuosista alkaen on suhteellisesti eniten sekä sosiaalitoimenalaisia-, että perusterveydenhuollonalaisia ja niitä harvoja erikoissairaanhoidon yhteydessä

Sote-käsite on liitetty viimeisen reilun kymmenen vuoden aikana hyvin monenlaisiin poliittisiin päämääriin. Lähtökohtana on ollut Suomen sosiaali- ja terveysjärjestelmän uudistaminen ja kehittäminen. Jo tämä varsin yleispätevä ja jopa porvarillisella tavalla epäpoliittiselta haiskahtava määritelmä antaa sinänsä aiheen varsin kriittiseen suhtautumiseen. Marxilainen lähtökohta on aina ilmiöiden ja tapahtumien historian kriittinen analyysi .

Syyskesällä 2015 ihmiset olivat todella suuttuneita ”kolmen ässän hallituksen” leikkauspolitiikkaan. Ay-liikkeen oli silloin pakko järjestää protestimielenosoitus rautatientorilla. Samoin eläkeläisjärjestöt yhdessä monien muiden kansalaisjärjestöjen kanssa protestoivat 8.10.2015 Kansalaistorilla. Siellä kuten aiemmin 18.9.2015 Rautatientorilla näytettiin aivan oikeita tunnuksia. ”Suuret työväenjohtajat” kuitenkin totesivat molemmissa tilaisuuksissa, että ”leikata pitää, kunhan se tehdään oikeudenmukaisesti”. Antti Rinne sanoi, että Suomi elää vaikeita aikoja. Silloin yleisön joukosta kuului, että ”ja paskan marjat”.

toimineita päihdepalveluita leikattu taloudellisesti merkittävällä tavalla. Päihdepalveluissa on siirrytty myöskin hyvin voimakkaasti psyko-farmakologiseen hoitomalliin, mukaan lukien erityyppiset lähes pysyväisluonteiset korvaushoitomallit. Tällöin on luovuttu hyvin pitkälle siitä parin vuosikymmenen takaisesta hoitoideologiasta, joissa päihdeongelmiaisille annettiin aidosti mahdollisuus päästä jossain psykososiaalisen kuntoutuksen vaiheessa kokonaan eroon riippuvuutta aiheuttavasta aineesta, vaikka tämä olisi vaatinut pitkiäkin kuntoutusjaksoja. Sosiaalis- toiminnallinen kuntoutus on lähestulkoon kokonaan uhrattu päihdekuntoutuksessa uusliberalistisen ideologian mukaisen joka aamuisen korvaushoitolääkkeen jakamiseen.

Tähän samaan soteuhrien joukkoon kuuluvat ne julkisen sektorin terveysasemien tai lääkärinpalveluiden osalta yksityisille suuryrityksille ulkoistettujen vastaanottojen, tuntitolkulla välttämätöntä usein kokematon ja koulutusvaiheessa olevaa epäpätevän lääkärin vastaanottoa odottelevat lapsiperheet, vähävaraiset tai muuten julkisen lähterveysaseman hoitoon ajautuneet. Monesti kyse on useista eri sairauksista kärsivistä potilaista, jotka joutuvat jonottamaan turhaan, mikä lisää epäluottamusta julkista terveydenhuoltoa kohtaan. Tässäkin täytyy ymmärtää historiallisia syitä. Kyse on vuosia jatkuneesta henkilöresurssien jaon väärinohjauksesta, terveydenhuollon moniammatillisuuden tietoisesta laiminlyönnistä perusterveydenhuollossa, nuorten lääkärin seniorikoulutuksen huolehtimattomuudesta ja tietojärjestelmän toimintavirheistä, sekä poliittisen oikeiston jo 1970- ja 80-luvulla aloittamasta terveyskeskusjärjestelmän ideologisesti vastustamisesta, joka näytetty vuodesta toiseen pätevän henkilökunnan rekrytointivaikeuksina.

Uusliberalistisen sote:n kova ydin

Antti Rinteen (sd) hallituksen ohjelmaan on hoivahenkilöstön vähimmäismitoitukseksi kirjattu 0,7 hoitajamitoitus, mikä tarkoittaa kymmentä hoivattavaa kohtaan seitsemää hoitajaa. Erityisen raskaissa yksiköissä, joissa on esimerkiksi paljon nosteltavia asiakkaita, tätä on kylä pidettävä aivan miniminmiehityksenä. Tämä koskee siis erityisesti ikäihmisten hoiva- ja palvelukoteja. Kuten jo edellä osoitin, ei Suomen sosiaali- ja terveyshuollossa ole asiat mitenkään erinomaisella tasolla muutenkaan, jos jätetään luvuista pois ne harvat rikkaat, jotka kykenevät ostamaan yksityisiä lääkäripalveluita tai kustantamaan apua kotiinsa useamman kerran vuorokaudessa. Juuri tätä tarkoittaa suomenkielillä Kokoomuksen terveyspolitiikan avainkäsite – valinnanvapaus. Näitä riittävän varakkaita ihmisiä on todella vähän, joten lienee syytä vielä osoittaa, miten niin sanottujen tavallisten ihmisten terveydenhuoltomaksut oikein muotoutuvat. Oikeistopolitiikan myötä myös julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon omavastuuosuuksia on viime vuosina jatkuvasti kasvatettu niin palvelumaksujen kuin välttämättömien lääkekulujenkin osalta.

Viime talven 2019 hoivakohun myötä luimme mittavista laiminlyönnistä, joihin syöllistyivät poikkeuksetta kaikki hoivajäät. Väärinkäytösten ja rikosten lista on pitkä: toistuvia lääkitysväärinkäytöksiä, alimitoitettua henkilökuntaa, fiktiivisiä hoitajia, työvuorolistoilla kikkailua, kouluttamatonta ja alalle sopimatonta henkilökuntaa, asiakkaiden makuuttamista tuntitolkulla likaisissa vaipoissa, lakisääteisistä ulkoiluista laistamista ja ruoan kehnoutta. Oli tilanteita, joissa apua ei saanut potilashuoneisiin sijoitetuista hälyttimistä huolimatta, pyörätuolilla hoivakodin yleisissä tiloissa kaatunut vanhus joutui odottamaan apua vartitunnin, henkilökuntaa ei ollut läsnä osastoilla yleisissä tiloissa vanhusten tarvitessa apua, asenne – ja tahto olivat kadoksissa sekä henkilökunnalla että työnjohdolla. Henkilökunnan

vaihtuvuus oli jatkuvaa.
Huomiota herätti ammattialalle yhtä-äkkiä kevään – kesän 2019 aikana pikakoulutetun, maahanmuuttajataustaisen väestön määrän merkittävä lisääntyminen. Kyse ei ollut ammatillisen lähihoitajakoulutuksen saaneista terveydenhuollon ammattilaisista, vaan ns. törkeää alipalkkaa nauttivista ammattitaidottomista hoiva-avustajista, jotka tosiasiallisesti tarvitsisivat vuosien kieli- ja ammattikoulutuksen alalla asianmukaisesti pärjätäkseen. Ilmeisesti Esperi Care on valvovan tahon AVI:n kritiikin pohjalta äkkiä haalinut jostakin paikalle ammattitaidoton väestöä, jotta työvuorolistat saataisiin näyttämään hyväksyttäviltä sanktioita antaneiden tahojen silmissä. Tulee vakavan kriittisen pohdinnan paikaksi, mikäli terveydenhuoltoalan ammattiliitot hyväksyvät lähinnä työnantajapiirien EU- ja ETA-alueen ulkopuolisen kouluttamatoman työvoiman tarveharkinnan

Vanhustenhoito, eduskunta-vaalit ja vasemmisto

Suomen eduskuntavaalien kuumimmassa vaiheessa Mediapooli (tai joku valtamedian päälinjoista päättävä taho) antoi luvan Yleisradion vaalitoimitukselle pistää iso vaihde päälle vanhustenhoitoasiassa. Ja he pistivät ja hyvä niin.

Perinteisesti ajatellen olisi luultu tuon vaaliteeman olevan vasemmistolle lottovoitto; heikompien sitkeät puolustajat saavat nyt näyttää äänestäjille paremmuutensa.
Miksi näin ei kuitenkaan käynyt? Siksi, koska vanhustenhoidossa, kuten muissakin sosiaalipalveluissa ja esim. koulutuksessa on ”sääntämisen” nimissä kunnissa ja kuntayhtymissä toimittu oikeiston ja vasemmiston yhteistyöllä. Julkisuuteen asti mahdolliset erimieisyydet näissä asioissa ei-

poistamisen niin sanottua hoitajapulaa paikkaamaan. Tarveharkinnan poistamisella voi olla jatkossa katastrofaaliset seuraukset myös alalle koulutukseen hakeutuvien määrän kehitykselle. Myöskään yksityisistä asumispalveluyksiköistä palveluita ostaneet kunnat eivät osoittaneet järin suurta kiinnostusta terveydenhuoltoalan koulutus-tarpeita ajatellen.

Miten kapitalistinen ikäihmisen syleily tuottaa lisäarvoa

Suomalaisella porvaristolla, erityisesti Kokoomuspuolueella on ollut järkkymätön usko sosiaali- ja terveyspalveluiden valinnanvapauteen ja yksityistämiseen. Erityisesti tämä on kohdistunut Sote-keskusteluun, mutta myös hoivapalveluiden yksityistämiseen. Eräänä keskeisenä syynä tässä on taustalla länsimaisen väestön ikääntyminen, jolloin on suurkapitalistien aika tullut luoda uudenlaiset taloudelliset instrumentit , joilla länsieurooppalaiselta työväenluokalta ja alemmalta keskiluokalta saadaan heidän vielä maan päällä eläessään pumpattua heidän toisen maailmansodan rakenuskauten aikana saavuttama vaatimaton omaisuus: säästöt, sairausvakuutukset, asuinkiinteistöt, kesäasunnot ja muu irtaimisto. Taustalla on länsimaisen väestön keski-ikäen mittava nousu, jolloin he elävät keskimäärin 80-90-vuotiaiksi ja tarvitsevat ikääntyessään runsaasti terveydenhuollon ja erityisesti erilaisen hoivan ja asumishoivan palveluita viimeisinä elinvuosikymmeninä.

Ikääntymisestä on tullut megatrendi, hoivabisnes luo defensiivisen tuottoprofiilin keinottelijalle, joka pelkää kansantalouden yleisen kurssin kääntyvän lähitulevaisuudessa laskuun. YLE: n nettisivujen tietojen mukaan ainakin finanssiyhtiöt Evli, OP, Titanium ja EQ ovat luoneet omat hoivabisnesrahastonsa. Sururin osa onkin holding-yhtiöitä, joita miljonäärit ja miljardöörit suosivat veronkiertomahdollisuuksien vuoksi. Suomen veronmaksajat ovat nimittäin tietämättään joutuneet sijoittajien lypsylehmiksi.

Jatkuu sivulla 9

vät ole näkyneet. Myönteisen poikkeuksen teki tänä kesänä Kangasalan vasemmistoliitto, joka nosti pöydälle epäselvyydet Attendon hoivakodissa.

Vasemmistolla ei siis ole ollut omaa poliittista linjaa vanhustenhoidon kysymyksissä. Linja on ollut oikeiston määrittelemä yksityistäminen ja resursseissa säästäminen. Tämän vuoksi ei ollut mahdollisuutta vakuuttaa paremmuuttaan tärkeäksi vaaliteemaksi nostetussa asiassa. Sama näköalattomuus kohdataan monessa hyvinvointivaltion purkamista merkitsevässä poliittisessa kysymyksessä. Mediapooli oli tietoinen näistä poliittisista realiteeteista vaaliteemasta päättäessään.

Juha Kovanen

Vanheneeko väestö?

Normaalioloissakin kaiken finanssi- ja yritystoiminnan tavoitteena ovat voitot jopa enimmäisvoitot. Talouskasvun hiipuessä niiden hankinta vaikeutuu ja samalla työttömyys lisääntyy ja julkisen talouden veropotti supistuu. Siitä huolimatta yksikään hallitus ei kajoa suurpääoman eikä yritysten voittoihin. Siksi politiikassa tehdään uskomattomia temppuja. Tilastokeskus on jauhanut kohta kymmenen vuotta, että väestö koko ajan vanhenee ja huoltosuhde muodostuu raskaaksi, kun sen mukaan vuonna 2070 huollettavia on neljä viides-tä työikäisiin verraten. Sekään ei ole suunnannut katsetta suuriin tu-loihin. Päinvastoin. Siksi ennusteita kannattaa tarkastella.

Vuonna 2010 ikääntyneitä, 65 vuot-ta täyttäneitä, oli elossa ja maassa 1901–45 syntyneistä 941 tuhatta, 25,3 %. Ennusteen mukaan vuonna 2040 kaudella 1931–1975 syntyneis-tä olisi elossa ja maassa 1,5 miljoonaa, 42,6 % ja 2070 kaudella 1961–2005 syntyneistä peräti 1,8 miljoonaa, 60,3 %. (Kaavio)

Esimerkiksi viimeisen vuoden ennustelukuun päästään, kun vuonna 2000 kaikki elossa olevat 0-14 vuotiaat 936 tuhatta ovat 65–79 vuotiaina elossa ja maassa vielä 2070. Heidän lisäksi 80–110 vuotiaina olisi elossa lähes yhtä suuri joukko eli 840 tuhatta. Näihin kaikki uskovat, vaikka ne ovat joka suhteessa sula mahdottomuus. Jokaisesta ikäluokasta joku kuolee joka vuosi. Se on vääjäämätöntä, vaikka Tilastokeskus toisin väittää.

Syntyvyyden perusteella todellisuus näyttää siltä, että maasta muuton vuoksi vuonna 2040 maassa olisi 65 vuotta täyttäneitä 994 tuhatta. Näin ennusteessa on liikaa vanhusväestöä 530 tuhatta, yli puolimiljoonaa. Vastaavasti vuonna 2070 olisi 65 vuotta täyttäneitä 840 tuhatta, joten ennusteessa on vanhusväestöä liikaa hurjat 935 tuhat-

ta, lähes miljoona. (Taulukko).

Tilastokeskus on siis ennusteissaan olettanut (!), että 80 v. vanhempien määrä kasvaa reippaasti ja vuoden 1960 jälkeen syntyneet elävät vähintään 79 vuotiaiksi eikä kukaan, ei yksikään muuta pois maasta. Ja kuten sanottu se ei ole välittänyt mitään siitä, että joka vuosi jokaisesta ikäluokasta joku kuolee.

Tämän suuruinen huijaus, suoranainen jättihuijaus on sel-laista kokoluokkaa, että yksikään ristinsielu ei epäile sen todenperäisyyttä ja nekin, jotka epäilevät hämmästelevät niitä silmät suurina, mutta eivät suurin surminkaan uskalla avata suutaan. Siksi kaikki torvet ja koko media toittovat, kuinka väestö ikääntyy ja huoltosuhde heikkenee. Tässä toteutuu natsi Göbbelin toteamus, että valheen pitää olla niin suuri, että se näyttää todella hyvältä eikä kukaan epäile, ettei se olisi tosi.

Tämän laatuksen väestöennusteiden tilaaja tietää, että tulevina vuosikymmeninä taloudessa menee todella kurjasti. Tuotanto kasvaa hitaasti ja työn tuottavuus selvästi nopeammin. Siksi jossain

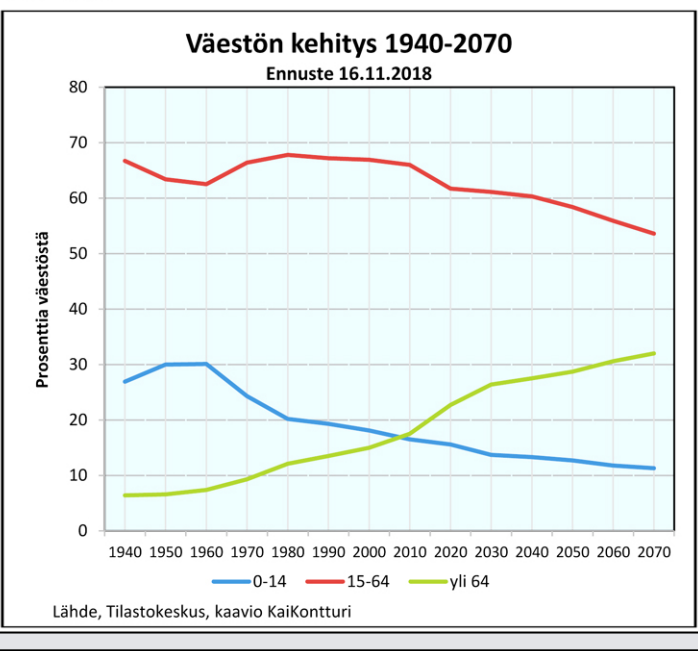
vuosisadan puolivälissä työtunteja tarvitaan lähes puolta vähemmän kuin niitä olisi käytettävissä. Siksi ennusteet väestön vanhenemisesta ja huonosta huoltosuhteesta ovat loistavana perusteena julkisten talouden menojen jatkuville leikkauksille.

Jos väestö ikääntyy, niin eikö silloin yhteiskunnan pidä varautua siihen, että sosiaaliturvan, terveyden- ja sairaanhoitopalvelut olisivat kaikille riittävät ja helposti saatavilla. Näinhän asioiden hoidon pitäisi kehittyä. Nyt kuitenkin mennään tasan päinvastaiseen suuntaan.

Soten suuri idea on, että pienet sairaalat ja terveysasemat lopetetaan keskittämällä niiden toiminta suuriin yksiihin, joissa on aina saatavilla kaikki osaaminen ja ammattitaito. Suuret yksiköt ovat myös pieniä tehokkaampia ja niiden hyöty-suhde on parempi. Näinhän se meile myydään.

Siitä ei kuitenkaan kukaan kannan pienintäkään huolta, että samalla kun keskitetään, yksiköt kasvavat ja syntyy vaara, että jonotusajat pitenevät. Ongelmaksi muodostuu myös palvelujen siirtyminen kauas ikäihmisten ulottumattomiin. Se harventaa koko väestöä ja jonot lyhenevät. Jos väestö vanhenee ja huoltosuhde muodostuu raskaaksi, niin Sotella yritetään saada säästöjä ja ehkä saadaankin. Samalla kuitenkin osa väestöstä jää huollon ulkopuolelle kokonaan riippumatta siitä, kuinka suuri on vanhusväestön

KAAVIO

TAULUKKO

Väestöennuste 15.1.2019 kantaväestö, 1000 henkä										
Väestö vuosikymmenen lopussa										
Vuosi	0-14 v		15-64 v		Työvoiman osuus 81%	65 v ja yli		Koko väestö		
	henkeä*	%	henkeä*	%		henkeä	%	henkeä*	henkeä	
1940	996	26,9	2464	66,7	1996	236	6,4	236	3696	100,0
1950	1208	30,0	2555	63,4	2070	267	6,6	267	4030	100,0
1960	1339	30,1	2780	62,5	2252	328	7,4	328	4447	100,0
1970	1119	24,3	3052	66,4	2472	427	9,3	427	4598	100,0
1980	952	19,9	3245	68,0	2628	577	12,1	577	4774	100,0
1990	963	19,3	3356	67,2	2718	673	13,5	673	4992	100,0
2000	936	18,0	3490	67,1	2827	777	14,9	777	5203	100,0
2010	888	16,5	3546	66,0	2872	941	17,5	941	5375	100,0
2025	734	14,1	3409	65,3	2761	1075	20,6	1348	5218	100,0
2040	705	14,0	3342	66,3	2707	995	19,7	1590	5042	100,0
2055	654	13,8	3180	67,2	2576	900	19,0	1688	4734	100,0
2070	623	14,0	2971	67,0	2407	841	19,0	1776	4435	100,0

* Tilastokeskus 16.11.2018
Lähde, Kai Kontturi

osuus. Sote ja sen tuomat ongelmat koskevat koko väestöä.

Tärkeintä on se, että supistuvan talouden väestön maksamat verot pitää saada riittämään kaikkiin yhteiskunnan julkisiin menoihin, sillä yksikään hallitus ei halua kajoata

suurpääoman ja yritysten voittoihin. Siksi politiikassa tehdään ja salitaan uskomattomatkin temput. Tähän on saatava muutos!

Kai Kontturi

Pääoman taukoamatonta sote-sotaa kolme vuosikymmentä....

Jatkoa sivulta 8

Yleisradio selvitti, että valtaosa rahastojen tuotoista on peräisin joko vanhusten omista säästöistä tai suomalaisilta veronmaksajilta. Kun vanhusten määrä tulee Suomessa vain kasvamaan, minkä lisäksi hoivakodit ovat ottaneet edellä mainitut kylmäveriset keinot käyttöön kustannustensa leikkaamiseen, on gerokapitalismilla valtavat kasvunäkymät lähivuosina.

Yhteenveto hoivakapitalismista, hyvinvointiyhteiskunnan rappiosta ja ikäihmisten huijauksesta

Kapitalistinen vanhuspalveluhoivayhtiö kerää rahaa tavallisilta suomalaisilta asiakkailta vuokrana ja asiakasmaksuina periaatteella, ettei mikään ole ilmaista. Kaikki päivittäistoiminnot on laskutettu ostopalvelusopimuksen tehneen kunnan kanssa tietyn kaavan mukaan – kääntäminen sängyssä, kynsienleikkaus, hiustenleikkaus, ulkoilu, puhumattakaan vaativimmista hoivatoiminnoista. Kunnat keräävät jatkuvasti nousevat asiakasmaksut samojen periaatteiden mukaan. Veronmaksajat rahoittavat vielä suuryrityksiä Kelan maksaman asumistuen muodossa. Palvelu – ja hoiva on heikonlaista, omaisten rooli ulkoiluttamisessa ym. kaikenlaisessa avustavissa tehtävissä aina vaipanvaihtoon asti on lisääntynyt uusliberalistisen yksityistämisen myötä. Henkilökunnan vähyyden ja kielitaidottomuuden vuoksi jopa päivittäinen äidinkielen kommunikaatio voi jäädä omaiskäyntien varaan.

Helsingin Sanomat selvitti alkuvuoden hoivakohun myötä,

että hoivayhtiöt, elleivät he toimi omissa kiinteistöissä, maksavat markkina-vuokraa kiinteistörahastoille, jotka puolestaan maksavat osinkoja niiden omistajina toimiville holding-yhtiöille.

V u o n n a 2019 hoivakohun keskipoikkeudessa ollut Esperi Care Oy –niminen yhtiö ansaitsee esimerkinomaisesti vielä hieman tarkemman syynin. HS:n arvion mukaan Esperi Care käyttää korkeakorkoisia lähipiirilainoja aggressiiviseen verosuunnitteluun eli verojen välttelyyn. Yritys maksaa normaalisti veroa tuloksesta, josta on vähennetty rahoituskulut eli yrityksen ottamien lainojen korot. Jos korkoja on tarpeeksi yrityksen tulos näyttää nollaa, eikä veroja tarvitse maksaa lainkaan. Erytisen omittuiseksi tilanne käy silloin, kun puhutaan lähipiirilästä eli omistajilta otetuista hyvin korkeakorkoisista lainoista3.

Esperi on kuitenkin jättänyt näistä koroista vähentämättä 8,3 miljoonaa euroa eli verotettava tulos on palautunut positiiviseksi. Esperiällä on lähipiirilainoja 78,4 miljoonaa euroa ja tästä pääomistajalta 70 miljoonaa euroa otettua lähipiirilainaa. Ilmariselta on otettu lainaa, jonka korko on 12 prosenttia.

Lähipiirilainat ovat peräisin Esperin pääomistajalta. Brittiläi-

Kuva: Antero Nummiranta

Kansalaistorilla 8.10.2015 väki oli selvillä, mitä tulee tehdä. "Vasemmiston" funktio nykytilanteessa on edelleen näytellä teatteria, jossa se uusliberalismin raameissa esittää puolustavansa kansan etuja. Onko kuitenkaan vielä nähty mitään ratkaisevaa eroa Sipilän ja Rinteen hallitusten välillä?

nen pörssi-yhtiö, pääomaomistaja ICG (Intermediate Capital Group) on kansainvälinen sijoitusjätti. ICG:n pääkonttori on Lontoossa. Yhtiö toimii Euroopassa, Yhdysvalloissa, Aasiassa ja Tyynenmerenalueella ja kertoo hallinnoivansa 32,5 miljardin euron suuruista varallisuutta. Verkosivuillaan se kertoo tavoitteekseen osakkeenomistajien varallisuuden kasvattamisen.

Kansalaisjärjestö Finnwatchin mukaan enemmistö Esperi Caren omistuksesta näyttää olevan veroparatiisi Jersey saarella.

Kalevi Hämäläinen Tutkija

Lähteet:

Patomäki, Heikki (2007). Uusliberalismi Suomessa. WSOY
Uljas, Päivi (2012). Hyvinvointivaltion läpimurto. Into
HS. 31.1.2019

Kevennystä raskassoutuiseen lyriikkaan

Mihail Bulgakovin romaanissa "Master i Margarita", insinööri Theodor Voland totesi: "Sille, joka tuntee hyvin menneisyyden, ei tuota erityistä vaikeutta tietää tulevaisuus."

lisalmen kotitarvemuseon seinillä oleva valokuvanäyttely kertoo iisalmelaisten kokemuksista 1930-luvun lopun ja 1940-luvun alun kapinoissa. Niihin ei jouduttu sattumalta. Sodan vuosi kestäneen valmistelun seurauksena.

Suomen sisällissota käytiin 28.1. – 15.5.1918. Sotimisen halu ei voittajilta loppunut siihen. **Armas Eskola** kertoo kirjassaan, "Pojat Vienen saloilla – Päiväkirja ajalta 16.6. – 10.9.1918", miten hänen retkikuntansa kävi ammuskelemassa Vienen Karjalan ihmisiä. Monet retkelle lähteneistä eivät palanneet. Näin rakennettiin luottamusta naapuriin. Vuonna 1938 Neuvostoliitto esitti Suomelle aluevaihtoa Karjalan kannaksella Leningradin turvaamiseksi mahdolliselta Suomen alueelta tulevalta hyökkäyksestä. Sen ajan ilmapiiriä kuvaa Ahmolan **Teodor Kumpulaisen** kertomus lapinlahtelaisesta ukosta; "Ei vesikiveäkään rysälle." Sen jälkeen käytiin Talvisota tunnetuin seurauksin. Teodor totesi keskustelukumppanistaan, kerkesi "langennut enkeli" kuolla. Teodorilla olisi ollut jotakin sanottavaa niistä vesikivistä.

Sodan edellä lisalmen Sanomatkin oli liian lepu innokaimpien suojeluskuntalaisten mielestä. Naapurin agronomi ukko joutui käymään Ahmolassa lukemassa lehteä, kun isänmaallisen

innostuksen vallassa olevat pojat kielsivät isäänsä tilaamasta sitä kotiin. Siihen aikaan isäntämaana oli voittamaton Saksa. Nykyinen isäntämaa on Atlantin takana. On havaittu hyväksi, että ystävä on kaukana ja vihollinen lähellä. Ystävä toimittaa meille aseita ja käy harjoittelemassa sotaa Suomen alueella. Ystävä toivoo, että se itse säästyy vaurioilta, kun sotiminen käydään Euroopassa kuten edellisellä kerralla.

Tänä päivänä lisalmen Sanomat on mallioppilas yhteisten läntisten arvojen puolustajana. Samat tarinat toistuvat siinä kuten muissakin konsernin julkaisuissa.

Ensimmäisen maailmansodan aikana oli vielä reilusti sotaministeri, nyt kaikilla on vain puolustusministeri. Se johtuu siitä, että ainoastaan Pohjois-Korea ja arvaamaton Venäjä voivat hyökätä. Sotaharjoituksia ei käydä turhan takia. Aseteollisuuden tuotteet pitää saada myydyksi. Suomi valmistautuu jälleen ostamaan sotaromua meidän turvaksemme miljardeilla euroilla. Samanaikaisesti kun näitä tuhovälineitä hankitaan, hillitään ilmaston lämpenemistä harventamalla saunavuoroja. Asetuotanto ja sotaharjoitukset eivät näy ilmakehän hiilikuormaa lisäävissä tilastoissa.

Historia ei tunne ehtotapaa. Se ainoastaan antaa oppitunteja sille, joka on siitä valmis oppimaan.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 28.7.2019

Ranskan oikeisto kaksilla raiteilla voittoon EU:n vaaleissa 2019 (2)

Äärioikeisto on ottanut tehtäväksi arkipäiväistä 2020-luvun oikeistodiskussin

Kalevi Hämäläisen kolmiosaisen artikkelin ensimmäisessä osassa (kuva, KÄ 4/2019) kerroimme miten EU:n keskeisimmäksi liittovaltiokehityksen ajajaksi on nousemassa Emmanuel Macronin johtama Ranska. EU-vaaleissa taustavaikuttajana toimi vaalien manipulointiin keskittyvät valtamedia. Tässä osassa tuodaan esiin se tapahtumaketju, jonka tuloksena Ranskan vasemmisto ”tapettiin” ja käännettiin uusliberalistisen kapitalismin kannalle.

Kirjoitin keväällä 2014 Karim Maïchen kanssa Ranskan äärioikeiston jo tuolloin varsin pitkään jatku-neesta menestyksestä niin Europarlamenttivaaleissa, kuin maan presidentinvaaleissa (Rauhanpuolustajat 3/2014). Eurooppalaisen äärioikeiston, traditionalismin, identitaarien, uusfasismin ja sen eri linnakkeiden kentällä on tuon jälkeen tapahtunut eräitä suunnanmuutoksia ja painotuseroja. Kyse ei ole vain lähinnä kosmeettisista muutoksista esimerkiksi suhteessa vanhakantaiseksi tuomitusta uusfasismin ajasta haettaviin toimintamalleihin ja innoitteisiin. Viime kädessä kyse on edelleen rajusta mediäväkivaltaan, avoimeen väkivaltaan, vähemmistöjen ja työ-tätekevien sortoon pyrkivästä taantumisvoimien politiikasta. Tätä ovat vauhdittaneet niin sanotun ”perinteisen ja maltillisen oikeiston” eli parlamentaarisen oikeiston selkeä retorinen, mutta myös käytännön poliittinen lähentyminen oikeistonationalististen ryhmien ja puolueiden kanssa. Sekä kielenkäyttö, että käytännön politiikkatoimet ovat yhden-tyneet.

Ehdotankin, että on nyt viimein lopetettava puhe äärioikeistosta ja siirryttävä puhumaan vain yksinkertaisesti oikeistosta. Niin Suomessa, Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Saksassa, Itävallassa, Unkarissa, Puolassa, Romaniassa, Italiassa, Hollannissa, Belgiassa, kuin Ranskassakin, joissa kaikissa näissä ”yhteisen demokraattisen eurooppalaisen kodin” muodostavissa maisa on aivan selkeä äärioikeiston ja niin sanotun perinteisen oikeiston lähentyminen tapahtunut 2000-luvun kuluessa. Petteri Orpon tai muiden kokoomuslaisten kuuluisa ”arvopohja” on talouspoliittisissa kysymyksissä täysin yhtenäinen Jussi Halla-ahon ”arvopohjan” kanssa. Tämän vasemmistolaisesta näkökulmasta perustavan ja yksinkertaisen tosiasian tunnistaminen on vain käynyt yhä useammille tovereille entistä vaikeammaksi erilaisen sekavan identiteettipoliittisen retorikan vuoksi. Toki jotkin voimasuhteet esimerkiksi Euroopan parlamentissa ovat muuttuneet ja äärioikeistolaiset liikkeet ovat omaksuneet aiempaa poikkeavia toimintataktiikoita ja ”pehmentämällä puheitaan” ovat

selvästi lähentyneet eurooppalaisia hengenheimoilaisiaan, lähinnä liittoutaita oikeistoa, kristilliskonservatiivisia Saksan CDU/CSU:n fundamentalistejä esimerkiksi taantumuksellista politiikkaa ajaakseen abortinvastustamisen ja kehitysavun leikkauksen ja naisten oikeuksien heikentämisen muodossa.

Helsingin Sanomat on käyttänyt itse itsestään nimitystä ”Vapaaseen, länsimaiseen, objektiivisen ja totuudenmukaiseen tiedonvälitykseen pyrkivä kivijalka”. Nämä porvarilliset ja keskustaoikeistolaiset suomalaisen valtamediaan kuuluvat julkaisut voivat määritellä itseään mitä mielikujuksellisismin ja valheellisin adjektiivein. Mutta eräs viheliäs ongelma heille on tämän oikeisto-äärioikeisto käsitteilyrittelyn yhteydessä syntynyt. Mikä on se oikeiston ja äärioikeiston ero? Ja minkälaiseksi se on muotoutumassa?

Miten siitä valkoisen Suomen puhtaaksi julistamasta isänmaan, yrittäjien, kiekkoleijonien ja kaikella muullakin hyvällä asialla puhtain purjein liikkeellä olevasta valkoisesta porvarillisesta oikeistosta nyt oikein erottaisi nämä kaiken maailman häirikköpopulistit, brexithäiriköt, trumpistit, nationalistit, separatistit, uusnatsit, uusfasistit, orbanistit, salvinistit, neokonservatiivit, traditionalistit, abortinvastustajat ja muut yhteisen euroopparakennuksen rikkoajat?

Kestävimmiksi neljä vuotta sitten esittämässämme arviossa Ranskan, ja miksei tietyin varauksin myös muunkin, länsieurooppalaisen oikeiston poliittisen hegemonian tavoitteista ovat osoittautuneet: (1) Kaksien raiteiden talouspolitiikka, (2) Vasemmiston demonisointi, vuoden 1968 likvidointi ja (3) Euroopan Unionia rakastavat vihdoin kaikki.

Ennen kuin käsittelemme yksityiskohtaisemmin näitä, nyt jo nyt muutamassa vuodessa eräänlaisiksi eurofaktoiksi muodostuneita kysymyksiä, esittelen lyhyesti keskeisimpiä Ranskan poliittisten nykyhistorian kaikkein kirkas-otsaisimpien ja lahjakkaimpien eurovaletelijoiden räikeimpiä valheita. Ajallisesti tämä valehtelijoiden klubin toiminta ajoittuu Ranskan

presidentin François Mitterrandin hallituksen niin sanotun uusliberalistisen talouspoliittisen käännöksen aikaan eli kevääseen 1983, jolloin myös Ranskan lopullinen ja kohtalokas integroituminen Saksan johtamaan euroalueeseen tapahtui. Tähän meidät saa johdattaa aivan loistavan historiallis-poliittis-intellektuaalisen omaelämäkerran ”Notre histoire et intellectuelle et politique 1968-2018” viime vuonna julkaissut Collège de Francen professori Pierre Rosanvallon. Hänen äärimmäisen selvänäköinen ja terävä analyysi Ranskan lähihistoriasta ja sen luisumisesta, juonittelusta ja oikeastaan pakotamisesta 1980-luvun alkupuolella uusliberalismin tielle ja hyvinvointivaltion purkamiseen saa lisäpönttä ja uskottavuutta erityisesti sen johdosta, että Pierre Rosanvallon oli tutkija ja vannoutunut yliopistomies, ja tähän vedoten kieltäytyi ottamasta vastaan hänelle mitterrandistien toimesta useasti tarjottuja ministerintehtäviä tai muita korkea-arvoisia suojatyöpaikkoja Ranskan valtion hallintoelimiissä sosialistien neljätoista vuotta kestäneellä valtakaudella. Lisäksi on syytä mainita, että Pierre Rosanvallon edusti toisen maailmansodan jälkeisellä Ranskan poliittisella kartalla niin monen 68-sukupolven edustajan tavoin Ranskan kommunistisen puolueen ja Ranskan sosialistisen puolueen väliin sijoittunutta, niin sanottua ”toista vasemmistoa”, jonka koti ja toimintakenttä oli enemmänkin Ranskan ammattiyhdistysliike, kansalaisjärjestöt ja suora toiminta. Ennen yliopistouraansa Rosanvallon toimi toistakymmentä vuotta CFDT-ammattiyhdistysliikkeen tutkijana.

Vasemmisto ajautuu tuuliajolle - oikeistodemarit tarrautuvat uusliberalismin valheisiin

Ranskan lähihistoriassa täytyy huomioida hyvin vahvana esiintynyt pyrkimys heti toisen maailmansodan jälkeisenä aikana kehittää Ranskan teollisuutta ja taloutta eräänlaisen valtiotalouspoliittisen ajattelun pohjalta. Tähän liittyi myös pyrkimys itse tuottaa kaikki se, mikä oman maan teollisuustuotannon turvin oli suinkin tuotettavissa. Tuolloin myös monia yksityisiä suuryrityksiä kansallistettiin. Ammattiyhdistysliikkeen vaikutusvalta oli hyvin voimakas. Ranska irrottautui presidentti de Gaullel johdolla yksipuolisesti NATO-jäsenyydestä vuonna 1966 palatakseen siihen sitten de Gaullel oikeistolaisen seuraajan Georges Pompidoun kaudella seuraavalla vuosikymmenellä. Ranska myös asettui de Gaullel johdolla ponnekkaasti vastustamaan Englannin EEC-jäsenyyttä. Tämän taustalla on osaltaan myös se puhtaasti taloudellinen ajattelu vuonna 1957 solmittua, ranskalaisesta näkökulmasta suhteellisen vähäpätöistä Rooman sopimusta kohtaan, jonka luonnetta ja merkitystä muun muassa kotimaamme eu-fanaatikot ovat räikeästi ylistäneet ja vääristelleet tekemällä siitä ”eurooppalaisen ikuisen rauhan perusasiakirjan”.

1979 Ranskan sosialistisen puolueen konferenssissa vielä otettiin ehdottoman kielteinen kanta Euroopan rahaliittoon. Ranskan ei tulisi myöskään missään oloissa luopua omasta rahastaan. Ranskan

Asiakirjoissaan Kansan äänen järjestöt ovat toistuvasti todenneet, että EU on uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan synonyymi. Kun kumoamme EU:n tulee muuttua EU:n uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka. Se merkitsee markkinavoimien määräysvallan romuttamista. Tällaiseen poliittiseen muutokseen kykenevää järjestöä ei tällä hetkellä ole. Siksi tarvitaan laaja kansanrintama. Kosmeettiset muutokset uusliberalismin rakenteissa eivät ole lopullinen vaihtoehto.

kan kommunistinen puolue oli tehnyt saman linjanvedon jo edellisenä vuonna. Euroopan rahaliittohan oli Brysselin kabinetteissa luotu jo aiemmin ja se ikään kuin ”demokraattisesti vahvistettiin” ensimmäisten eurovaalien myötä 1979. Tuolloin juuri kukaan valituista edustajista ei ymmärtänyt siitä yhtään mitään ja vielä vähemmän tiesivät ne alle viisi prosenttia eurokansalaisista, jotka tuolloin äänestivät.

Nouseva uusliberalismi kaasa pilviä Ranskan sosialistien taivaalle

Finanssikapitalismi ja viimeistään 1980-luvun alkupuolelta sen kylkiäisenä syntynyt uusliberalistinen poliittinen ideologia ja käytäntö pyrkimykseenään siirtää aiemmin julkisen vallan piiriin kuuluneita toimintoja yhä enemmän yksityisen voitonvoitteluun olottuville ei jättänyt vasemmiston valtavista vaalivoitoista huolimatta myöskään Ranskaa hetkenkään rauhaan. Toukokuun 10. päivä 1981 piirtyi Ranskan historiaan. Silloin valittiin maalle ensimmäinen sosialistinen presidentti ja heti perään kesäkuussa järjestetyissä lakeja säättävän kansalliskongressin vaaleissa vasemmisto sai jätti-vyörymäisen vaalivoiton 271 paikkaa 491 parlamenttipaikasta! Koko Pariisi oli sekaisin, silloin purkautuivat ne lukemattomat vielä vuoden 1968 kumouksessa saavuttamat toiveet. Vasemmistososialisti Pierre Mauroyn nopeasti kokoomaan hallitukseen tuli neljä ministriä Ranskan kommunisteista.

Hyvin monet edistykselliset, nykymittapuun mukaan sosialistiset uudistukset käynnistettiin välittömästi. Luettelen tässä yhteydessä vain lyhyesti Ranskan vasemmistohallituksen välittömästi toimeenpanemia uudistuksia: kuolemanrangaistuksen kumoaminen, Vichyn natsihallituksen peruja ollut oikeus ottaa henkilö poliittiseen säilöön ilman oikeudenkäyntiä kumottiin, perustoimeentulotuen korottaminen, eri sosiaalisten perustein määriteltynen avustusten merkittävä korottaminen, 39 tunnin maksimityöviikko, mitä alennettiin myöhemmin 35 tuntiin, viides palkallinen kesälomaviikko, eläke-eläikärajan alentaminen 60 vuoteen, sekä mahdollisuus siirtyä joustavasti jo aiemmin eläkkeelle, lisäksi uudistettiin merkittävästi uusina työntekijöinä palkattavien työntekijöiden työehtoja yksityisyrityksissä (lois Auroux).

Pääministeri Pierre Mauroyn hallitus kansallisti ensitoikseen myös yhdeksän teollisuus-

yhtymää, 36 yksityistä pankkia ja kaksi finanssilaitosta. Ranskan oikeiston ja taantumuspiirien reaktio oli odotettu. Oikeistolehdistö, Le Figaro eturintamassa puhui avoimesta sodasta Ranskan laillista yhteiskuntaa vastaan ja niin sanotut talouslehdet seurasivat perässä. Oikeisto – ja liberaalilehdistö keltaisen lehdistön tukemana levitti paniikkimielialaa myös tavallisen kansan keskuuteen valtavien valhekampanjoiden saattelemassa. Professori Rosanvallon kertoo eräästä hieman huvittavastakin tarinasta, jonka mukaan eräs hänen iäkäs naapurinsa, vannoutunut gaullisti oli yöllä ollut kuulevinaan neuvostopanssareiden ääniä ja tämän johdosta ryhtynyt kaivamaan sodan ajalta jemmaan jääneen käsiaseensa säilykepurkkien kera omakotitalonsa puutarhaan.

Pierre Rosanvallonin mukaan Ranskan yhteiskuntaa oli kuitenkin oikeiston ja pääomapiirien toimesta aloitettu vaivihkaa ja vähän kerrassaan viemään uusliberalismin suuntaan jo vuosia ennen sosialistien vaalivoittoa oikeistopääministerien Pompidoun ja Giscard d'Estaingin aikana 1970-luvulla. Aivan keskeinen tällainen muutos oli säännöllisesti kokoontuvan, epädemokraattisen Eurooppa-neuvoston luominen 1974. Siinä jäsenvaltioiden valtioiden – ja hallitusten päämiehet määrittelevät Euroopan yleiset suuntaviivat. Rosanvallonin mukaan juuri 1978 kokouksessa uusliberalistinen agenda vahvistettiin vähin äänin määrittelemällä suhteellisen kiinteä vaihteluväli tuolloin käytössä olleiden eri valuuttojen välillä. Pääarkkitehteina toimivat tuolloin Saksan liittotasavalan oikeistososiaalidemokraattinen liittokansleri Helmut Schmidt ja edellä mainittu presidentti Valéry Giscard d'Estaing.

Vielä vuonna 1981 Mitterrand etsi tukea eurooppalaisilta kumpaneiltaan tultuaan juuri valituksi presidentiksi ja käynnistäneensä kunnianhimoisen vasemmistolaisen talouspoliittisen ja sosiaalisen uudistusohjelman. Presidentiksi pyrkiessäänkin Mitterrand pantiin kyllä pian havaitsemaan takin käännön olevan edessä. Mitterrandin talouspoliittisissa neuvonantajissa häiri usklassisen tai pikemminkin uusliberalistisen ”vähemmän valtiota, vähemmän byrokraatia ja vähemmän veroja” oppinsa ammentaneita tyylikkäästi pukeutuneita Ranskan uuden taloudellisen nousun airueita.

Jatkuu sivulla 11

Snellmannilaisuudesta uusliberalismin suohon

Oulun yliopiston kirjallisuustieteen professori ja vasemmistolainen kirjailija Raoul Palmgren (v. 1912-1995) piti Johan Vilhelm Snellmanin panosta ratkaisevana suomalaisen kansallisen kulttuurin linjoittamisessa, suomalaisen kapitalismin läpimurrossa ja maamme ulkopolitiikan määrittelijänä. Presidentti Urho Kekkonen kirjoitti Myllykirjeissään v. 1960 Palmgrenille arvostavansa tämän v. 1948 julkaisemaa Suurta linjaa - Snellmanin linjaa. Snellman itse oli filosofin, lehtimiehen ja professorin roolin lisäksi myös huomattava valtiomies. Senaattorin roolissaan hän edisti Suomen taloudellista liberalisointia rahauudistuksen ja rautatierakentamisen sekä suomen kielen laillisen aseman vahvistamisen merkeissä.

Suomalainen kapitalismi noudatti yhteiskuntapolitiikassaan 1900-luvulla itselleen parhaiten soveltuvin tulkinnoin ja painotuksin snellmanilaista valtio-oppia. Rahotusmarkkinoiden vapauttaminen aloitti presidentti Kekkosen sairastumisen jälkeen uusliberalismin esiinmarsin Suomessa 1980-luvulla. Laman iskiessä v. 1991 Suomeen uusliberalismi oli jo saavuttanut ideologisen valta-aseman. Kilpailukykpoliittika koki 1980- ja 1990-luvuilla muodonmuutoksen. Kilpailuttaminen alkoi lävistää ensisijaisena periaatteen koko yhteiskunnan.

Uusliberalismi korvaa snellmanilaisuuden

Heikki Patomäkeä mukaillen uusliberalismi tarkoittaa oppia, joka ratkaisee yhteiskunnalliset ongelmat markkina-ajattelun ja sen tehokkuus-, vapaus- ja oikeudenmukaisuusihanteiden kautta itseään säätelevillä markkinoilla. Toimivat markkinat edellyttävät kaiken kannattavan tuotannon ja liiketoiminnan yksityisomistusta ja julkisten palveluiden kilpailutusta sekä niiden yksityistämistä tai ulkoistamista. Uusliberalistisessa strategiassa yhteiskunnan omistama liike- ja tuotantotoiminta aiheuttaa vinoutumia markkinoille sekä aiheuttaa vääristymiä kilpailuun. Valtion olennaisin tehtävä on palvella kapitalisteja eikä kilpailla heidän kanssaan voitoista.

Maamme liittyyessä v. 1995 Euroopan Unioniin ja ottaessaan v. 2002 euron käyttöön se luopui valtiollisesta täysivaltaisuudestaan. Meillä ei ole enää omaa valuuttaa eikä myöskään itsenäistä talous- ja ulkopoliittikkaa. Unionin neljän perusvapauden – pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden liikkuminen – toteutettiin lakkauttamalla ja yksityistämällä valtion liikeyrityk-

siä ja valtioenemmistöisiä osakeyhtiöitä, romuttamalla Suomen pankin asema, tuhoamalla Posti- ja lennätinlaitos, luopumalla valtion kannattavista tytäryhtiöistä, yksityistämällä kunnallisia palveluita sekä antamalla maan luonnonvarat kansainvälisen sijoittajien käyttöön.

Snellmanin käsityksen mukaan kansakunnan suvereniteetti tarkoittaa sitä, että kansakunta säättää lakinsa, määrää oikean ja väärän, sekä säätää nämä lait itseään varten, niin että vain sen oma tahto on sitä rajoittamassa.

Yhteiskunnallinen ajatteli- ja snellman

Snellmanin filosofisina oppi-isinä toimivat valistusfilosoft Jean-Jacques Rousseau (v. 1712-78), Charles-Louis de Secondat, La Brèden ja Montesquieun paroni (v. 1689-1755) ja etenkin saksalainen idealistifilosofi Georg Vilhelm Friedrich Hegel (v. 1770-1831). Keisarillisen Aleksanterin Yliopiston käytännöllisen filosofian professori ja myös Snellmanin oma opettaja Johan Jakob Tengström (v. 1787-1858) oli tuonut saksalaisfilosofin opit Suomeen jo v. 1820. Snellman julkaisi v. 1842 Tukholmassa merkittävimmän teoksensa Oppi valtiosta. Siinä vaadittiin mm. uskonnonvapautta ja valtiokirkon lakkauttamista, elinkeinonvapautta ja ammattikuntien poistamista sekä julkista kansakoululaitosta ja aatelin etuoikeuksien lopettamista. Teos oli tarkoitettu kansantajuiseksi esitykseksi hegeliläisestä yhteiskuntafilosofiasta.

Hegel mielsi omaksi hyvinvointivaltiookseen perustuslaillisen monarkian, kun siihen yhdistetään eri yhteiskuntaluokkien taloudellinen edunvalvontajärjestelmä (esim. painostusryhmät, etujärjestöt, puolueet), sanan- ja leh-

distönvapaus sekä riippumattomat tuomioistuimet. (Lähde: T. Pulkkinen s. 31)Tätä mallia on sovellettu mm. Norjassa, Ruotsissa ja Tanskassa

Yhteiskuntakriittinen ja kansanvaltaa kannattava, toisinajatteli- ja Snellman ei ollut kuitenkaan ajatusmaailmaltaan vasemmistolainen eikä naisasiamies. Hän ei hyväksynyt sosialismia, darvinismia ja filosofista materialismia. Hän puolusti yksityisomistuksen säilyttämistä ja vapaita markkinoita, jotka tulisivat kadottamaan kaupan, tuotannon ja työvoiman käytön rajoitukset sekä synnyttämään tämän seurauksena yhteiskunnallisen luokkajaon rikiksiin ja köyhiin. Valtion tuli tämän vuoksi hänen mielestään säädellä talouselämää tullipoliitiikan avulla. Sen tuli myös verottaa omistavia voidakseen järjestää omaisuutta vailla oleville koulutusta ja vanhuudenturvaa. Tilanteen korjaamiseksi pienituloisten sivistystä tulisi myös kohentaa, jotta nämä osaisivat vaatia itselleen parempia elinoloja. Lisäksi hän vaati kaikille ihmisoikeutta. Snellman arvosti kunnallista itsehallintoa. Hän piti sitä yhtenä kansalaisyhteiskunnan siveellisen toiminnan piirinä.

Snellman lukeutui myös val- lan kolmijako-opin kannattajiin. Montesquieun mukaan vallan väärinkäytön estämiseksi lainsäädäntövalta, tuomiovalta ja toimeenpano- valta on erotettava toisistaan. Suomessa tämä kolmijako oli voimassa perustuslaissa v. 1919-1999. Nykyisin toimeenpanovaltaa käyttävät hallitusvastuussa olevat eduskuntapuolueet. Eduskunta valitsee pääministerin. Ennen hänen valintaansa eduskuntaryhmät neuvottelevat hallitusohjelmasta ja valtioneuvoston kokoonpanosta.

Valtio-oppi

Snellmanin määrittelemänä valtiollinen toiminta on moraalista toimintaa, jossa tavoitellaan epäitsekkäin motiivein yleistä hyvää siten, että osallistutaan yhteiskunnallisesti eli luodaan uusia normeja vanhentuneiden tilalle. Valtio oli hänelle prosessi, jossa lait laaditaan. Valtion olemassaolo ja pysyvyys ilmenivät hänelle kansakunnan sivistyksen ja si-

EMU TORJUTTAVA v. 1998

si. Syynytäkämme tänä vuonna niin suuri ja yhtenäinen EU:n ja EMU:n vastainen liike, että EMU tulee torjuttu.

Voimme aivan hyvin elää ilman EMU:a ja EU:n ulkopuolella etenkin jos muutamme nykyisen poliittisen linjan suuntaa demokraattisemmaksi, pistämme sulun läikkimieles, rajoitamme maamme kansallisoimistuksen ja yritysten valumista ulkolaiseen omistukseen, alamme jälleen kehittää - purkamisen sijasta - julkisia palveluja, teemme välittömiä rakenneudistuksia yhteiskunnassa: katoa työssä lyhenne palkkoja alentamatta sekä järjestämällä työtä työttömille, jolloin koko yhteiskuntaa ostovoima paranee ja pyörät lähtevät pyörimään.

EU:n Vastainen kansanrintama perustettiin v. 1991. Tavoitteeksi otettiin estää Suomen EU- ja EMU-jäsenyys. Tämä tavoite on edelleenkin EU-jäsenyyden valitsemiseksi me jo tunnemme. Niitä ovat mm. pysyvä suurytönnöy, sosiaali- ja perustarvan heikentäminen sekä maatalouden alasaajo. EMU-jäsenyys merkitsee lopullisen päättämättömyyden menettämistä saloon ja yhteiskuntapolitiikassa. Mikä EU:ki maataloudelle sen tulee EMU:ta vastaan muille talouselämäl-

Sisältö:

Sivu 2
Kansa viime kädessä EMU-puskurina.

Sivu 3
Tukusta talouspolitiikasta ikuisuutta EMU:ssa.

Sivu 4
EU- pääoman onni-kansan onnettomuus. On kolmannen valtalain vuoro.

Sivu 5
EU, EMU ja WEU li-säivät sodan vaaraa

Sivu 6
Pakina: Itsenäisyyden kauppiaista.

Sivu 7
EU-jäsenyys vei pohjan suomalaiselta maataloudelta.

Suomalaiset yritysten omistus valuu ulko-

Snellmannin perintö-oma raha-hukattiin, Suomen liityttyä EMU:n jäse-neksi. Kansalaisjärjestöt vastustivat EMU:n jäsenyyttä. Silloin meille va-lehdeltiin tietoisesti. Lipponen (SDP) vakuutti EU-kansanäänestyksen alla 1994, että äänestys ei koske EMU-jäsenyyttä. Myöhemmin 1998 Lip-po väitti, että siitä äänestettiin jo 1994. Asia vietiin eduskuntaan pelk-känä ilmoitusmenettelynä ja eduskunta sai äänestää vain hallituksen luottamuksesta. Pienemmistäkin valheista on poliitikkoja erotettu.

veellisyysden kautta.

”Ainoastaan kansakunnan si-veellisenä sivistyksenä, kansallis-henkenä, on siis ajateltavissa se yh-denmukaisuus yksityisen ja yleistah-don välillä, jota yhteiskuntasopimus jo edellyttää, sekä voidakseen tulla tiedetyksi ja ilmaistuksi että näin il-maistuna pysyäkseen voimassa. Täl-lainen kansallishenki on vuosituhansien työ, ihmiskunnan sivistyk-sen välttämätön tuote. Sillä mikään ei voi muodostua vain omassa kes-kuudessaan, vaan vasta vuorovaiku-tuksessa toisten kansakuntien kansa-se muodostuu kokonaisuudeksi ja sen sivistys saa suhteessa muihin määrätyn muodon.” (Oppi valtiosta s. 198-199).

Valtion lailla kansallishenki oli Snellmanille liikkuva ja liikut-tava prosessi. Se koostui kansan ta-voista, laeista, perheestä, tieteestä, taiteesta, instituutioista eli olemas-sa olevasta kulttuurista. Isänmaalli-suus oli hänelle yksinkertaisesti sitä, että ihmiset muuttavat kulttuuriaan, pitävät sitä tietoisesti liikkeessä ja elävänä, vaativat tapojen ja lakien muutoksia, kun niiden aika on tullut.

Snellmanin isänmaallisuus ei ollut nationalismia

Jokaisella kansalla oli Snellmanin

mielestä olemassaolon oikeus. Kan-sallisuus tarkoitti hänelle sitä mää-rättyä tietämistä (sivistystä) ja sitä tapaa, joka kunakin ajankohtana on kullekin kansakunnalle luonteen-omaista. Isänmaallisuus on se taho, joka herättää kansallisuuden ke-hityksen ja ylläpitää sitä yleisen in-himillisen sivistyksen määrättyinä muotona. Kansallishenki eli kansa-kunnan siveellinen sivistys muodos-tuu vuosituhansien aikana vuorovai-kutuksessa toisten kansojen kanssa isänmaallisuudesta ja kansallisuus-desta.

Siveellinen toiminta merkitsi Snellmanille menettelytapaa, jo-ka ei ole vain sopusoinnussa tavan ja lain kanssa (toiminnan legaali-suus) vaan myös vapaaehtoista, va-kaumukseen perustuvaa (toiminnan moraalisuus). 1700-luvun lopussa ja 1800-luvun lopussa isänmaallisuut-ta ei yhdistetty kansalliskiihkoisuu-teen, ulkopoliitiikkaan, urheiluun, maahanmuuttoon tai muukalaisvi-haan. Tuolloin patriotismilla tarkoi-tettiin lähinnä yleishyödyllistä toi-mintaa. Snellmanille se tarkoitti Tui-ja Pulkisen mukaan uudistavaa toi-mintaa, jonka yksilö tekee omatun-tonsa perusteella yhteiseksi hyväksi.

Jatkuu sivulla 13

Ranskan oikeisto kaksilla raiteilla voittoon EU:n vaaleissa 2019 (2)

Jatkoa sivulta 10

Muutaman vuoden takaisena isku-lauseena ollut jyrkkä vastenmieli-syys Euroopan rahaliitolle (hostilité à la mise en place de Système Mone-taire Européen) olikin nyt presiden-tinvaalikampanjan 1981 myö-tä kääntynyt muotoon Euroopan markkinat (Europe marchand), mikä viittasi tietenkin jo suoraan suunnit-teilla oleville Euroopan sisämarkki-noille. Tämä viittasi jo vahvasti sosia-listien oikeistososiaalidemokratistisen siiven vahvistuneeseen asemaan Mitterrandin kampanjassa. Vastas-sahan oli toukokuun vaaleissa aate-listaustainen oikeistoliberaali Valéry Giscard d’Estaing. On huomioitava myös, että reilu vuosi aiemmin valit-tu Britannian pääministeri **Thatcher** kävi ankaraa talous- ja ulkopoliittis-ta kamppailua Ranskan sosialismin-peikkaa vastaan.

Kohtalon hetket ovat käsil-lä

Länsieuroopan finanssimarkkinoi-den vapauttamiseen ja yhteisva-

luuttaan sitoutuneet pääomatahot, sen paremmin kuin heidän poliitti-set edustajatkaan, Euroopan kan-sanpuolue ja sosialistit eivät otta-neet kuuleviin korviin presidentti Mitterrandin vuoden 1981 esitystä ”Euroopan sosiaalisesta ulottuvuu-desta”. Se on jäänyt kovan kapitalis-min kylkiäisenä esitettävänä unel-mahöttönä ja korulauseina lähinnä joidenkin sosiaalista profiiliaan nos-tamaan pyrkivien vasemmistoa tai vihreitä edustavien naisedustajien vaalienaluspuheenvuoroihin.

Ranskan pääomapiirien valuuttapakoi, keino-tekoinen in-vestointilama, saksalaisten pääo-mapiirien suunnitelmallinen yh-teistyö Thatcherin Englannin ja eri-tyisesti Yhdysvalloissa valtaan nous-seen presidentti Reaganin kanssa pakottivat Ranskan devalvoimaan syksyllä 1981 ja edelleen uudestaan toukokuussa 1982. Globaalikapitalismi oli ajanut Ranskan hallituk-sen vaikean dilemman eteen ke-väällä 1983 maan joutuessa deval-voimaan frangin kolmannen kerran lyhyen ajan sisällä. Vaihtoehtoja oli

lähinnä kaksi:

(1) Vapaakauppasuuntautu-nut oikeisto ja sen tukena ollut osa oikeistososiaalidemokraateista Ranskan hallituksessa halusi kirstiä talouspolitiikkaa, sekä pitäisi Ranskan Euroopan valuuttarahastossa (SME). **(2) Hallituksen vasemmistolainen enemmistö** halusi erota SME:stä ja korottaa tullimaksuja merkittävästi rajoittamalla vapaakauppaa.

Kamppailu päättyi, kuten odottaa saattoi, sosialistisen puo-lueen oikeistosiiven voittoon. Valtio-varainministeriksi nostettiin **Laurent Fabius**. Hallituksesta eron-nut ministeri, myöhemmin eu-kriit-tisen vasemmistopuolueen perusta-nut **Jean-Pierre Chevènement** kuva-si muistelmissaan tuota maaliskuun 1983 yötä, jolloin Ranskan ja koko EU:n rahaliiton kohtalo ainakin jos-sain määrin ratkesi. ”Presidentti Mit-terrandilla ei itsellään ollut mitään mielipidettä asian suhteen. Hän ei ymmärtänyt asiaa. Hän ei tien-nyt, mihin suuntaan Ranskan tulisi kulkea. Hänen neuvonantajansa oli-ivat jakaantuneet kahteen leiriin”. Jos

EU:n vastustus lisääntynyt voimakkaasti Ruotsissa

Viimeisin Ruotsissa joulukuun lopulla 1997 tehty mielipidetutkimus osoittaa yksiselitteisesti että ruotsalaiset katsovat Ruot-sin liittymisen EU:hun olevan virhe. Dagens Nyheterin tekemän tutkimuksen mukaan nyt 61% ruotsalaista äänestisi EU-jäsenyyttä vastaan ja vain 31% puolesta. Vuoden 1994 kansanäänestyksessä prosentit olivat niukasti EU-kannattaji-en hyväksi. Silloin EU:n puo-lesta äänestettiin oli 52,2%.

Ruotsalaisilla järki päässä

Ruotsalaiset ovat havahtuneet, et-tä EU:ta minkään tarvit-se. He voivat hoitaa omat asia-nsa aivan itse ilman asioiden kiertäystä EU:ssa. Ruotsi on maksujamaa EU:ssa, joten talou-dellisesti EU ei heitä mitenkään hyödytä. EU on vienyt päätösvalan pois Brysseliin, EU:n hallintokoneisto maksaa, eikä EU-parlamentin päätökset virkamiesten työläisyyttä omaa maata. Ruotsalaiset katsovat, että kansainvälisiä voimavaroja ilman EU:n jäsenyyttä. EU:n puut-tuminen ei ole minkäänlainen este laajalle kansainväliselle y-h-teistyölle esim. tieteen alalla.

Suomalaisten tehtävä samanaikaisella johtopäät-tökset

Suomen kamalla tilanne on samuntainen kuin Ruotsissa. Em-me tarvitse EU:ta emmekä

Valtiojohtomme (SDP) valehtelu ei riittänyt. Asemansa turvaksi SAK:n valtuusto hyväksyi EMU:n 20.11.1997. Ruotsi torjui 4.12.1997 EMU:n äänin 168-65. Meillä järjestöt vaativat turhaan EMU-kansanäänestystä

Mitterrand olisi hylännyt rahaliiton, saattaisi koko Eurooppa näyttää tä-nään hyvin toisenlaiselta. Chevè-nement vertaa Mitterrandin päätök-sentekoa tuona maaliskuun yönä niin sanottuun **Pascalin** vaakaan eli pelurin todistukseen. Pascal oli 1600-luvulla elänyt ranskalainen matemaatikko ja uskonnon filoso-fi. Pascalin kuuluisa vaaka menee suunnilleen näin: Jos haluat vakuut-taa epäuskoisen henkilön jumalan olemassaolosta, lyö vetoa jumalan olemassaolon puolesta, sillä ethän voi hävitä mitään, vaikka jumalaa sitten ei olisikaan. Jumalaa ei ollut olemassa, mutta Mitterrand löi ve-

toa jumalan olemassaolon puolesta.

Tämä Pascalin vaakaan pe-rustuva päätös oli Jean-Pierre Chevènementin mukaan se, mikä ratkaisi presidentti François Mit-terrandin vaikean dilemman tuona maaliskuun yönä – viedäkö Ranska mukaan yhä syvenevään unioniin, vai jäädäkö noudattamaan Ranskan itsenäistä linjaa. Ranskan kommu-nistinen puolue erosi 1984 hallituk-sesta talouskuripoliitiikasta syntynei-den erimielisyyksien vuoksi.

Kalevi Hämäläinen
Tutkija
Hämeenlinna

Viron työväenluokan historiaa, osa 4

(Juha Kieksi) Viron historiaan liittyy paljon tahallista vääristelyä. Porvaristo yrittää osoittaa, ettei Viron työväenliikkeellä ollut merkittävää roolia vallankumouksen voitossa Virossa vuonna 1940, vaan se oli tuontitavaraa idästä. Samalla Viron sosialistisen neuvostotasavallan aika esitetään yksinomaan kielteisessä valossa. Kansantasavallan taloudellisen kasvun, hyvinvoinnin ja demokratian lisääntyminen verrattuna porvarilliseen Viroon ohitetaan. Tämä kirjoitussarja valottaa Viron historiaa työväenluokan näkökulmasta. Kirjoitussarjan alussa (Kä1/19) kerroimme Viron varhaisista vaiheista, feodaalisesta kartanovaiheesta sekä teollistumisen alkuvaiheesta. Osassa 2 selvitettiin työväenliikkeen nousua ja osallistumista vallankumouskehitykseen Venäjän työväenliikkeen kanssa. Osassa 3 selvitettiin lokakuun vallankumouksen, Viron kansalaissodan ja porvarillisen tasavallan alun aikaa. Tässä osassa 4 teemme selkoa, miten Viron itsenäisyys vahvisti työväenluokan sortoa. Porvaristo hyökkäsi kaikkiin mahdollisiin keinoin työväenluokkaa vastaan ja pyrki heikentämään työväenliikkeen voimaa murhaten valtaosan työväenliikkeen johtajista. Melko pian itsenäistymisen jälkeen porvaristo ryhtyi haikailemaan fasismin perään ja lopulta Virostä tulikin fasistinen diktatuuri.

1920-luvun vallankumousliike

Eestinmaan kommunistien puolue (EKP) erosi Venäjän kommunistisesta puolueesta vuonna 1920. Puolue asetti tavoitteeksi taistelun porvaristoa vastaan ja neuvostovallan palauttamisen Viroon. Puolue toimi sekä maan alla että julkisten ammattiyhdistyksien, sairaskassojen ja useiden maaseudun järjestöjen kautta. Puolueen johdolla perustettiin laillinen yleiseestiläinen nuorten proletarietin liitto vuonna 1920. Liitto lakkautettiin vallankumouksellisena jo seuraavana vuonna.

Vainotoimenpiteistä huolimatta EKP onnistui saamaan Riigikoguun 5 EKP:n jäsentä ammattiyhdistysten kautta. Tallinnan kaupunginvaltuustoon saatiin 28 kommunistia. Vuonna 1922 EKP ryhtyi kokoamaan työkansan yhteisrintamaa porvaristoa vastaan. Vaadittiin mm. kansan taloudellisen aseman parantamista, verojen oikeudenmukaistamista, poikkeustilan lakkauttamista ja poliittisten vankien vapauttamista. Vappuna mielenosoitukseen osallistui 22 000 ihmistä.

Porvarillinen hallitus lisäsi vainoa. Toukokuuta kolmantena päivänä EKP:n keskuskomitean sihteeri V. Kingisepp pidätettiin ja ammuttiin pian pidätyksen jälkeen. Keskuskomitean johtoon siirtyi J. Anvelt. Marraskuussa 1922 pidettiin Viron ammattiliittojen 2. edustajakokous, jossa kommunistit olivat enemmistönä. Muutenkin kom-

munistit vahvistivat asemiaan eri järjestöjen kautta. Porvarit vastasivat lisäämällä vainoa. Tammikuussa 1924 hajotettiin kaikki työväenjärjestöt, 185 yhdistystä lakkautettiin ja yli 200 henkilöä vangittiin.

Vuoden 1924 joulukuun 1. päivän aseellinen kapina

Vappuna 1924 Tallinnassa osallistui työväen mielenosoitukseen 12 000 hlöä. Marraskuussa 149 kommunistia vastaan käytiin oikeudenkäynti, jossa 39 henkilöä tuomittiin elinkautiseen vankeuteen ja ammattiliittojen keskusneuvoston puheenjohtaja Jaan Tom sai kuolemantuomion. Tuomion julistamisen jälkeen kaikki tuomitut nousivat ylös ja lauloivat kansainvälisen.

Marraskuun 29 pvä EKP:n keskuskomitean ja nuorisoliiton keskuskomitean yhteisessä kokouksessa hyväksyttiin kapinasuunnitelma ja 1. joulukuuta aloitettiin kapina. Kapinallisten haltuun siirtyi Toompean hallituspaikka, rautatieasemat, pääposti ja lentokenttä. Monet sotilaat liittyivät kapinallisiin. Kapinassa tehtiin kuitenkin taktinen virhe, kun juututtiin puolustusasemiin eikä kansanjoukkojen aseistamista ehditty tehdä.

Porvaristo kukisti kapinan nopeasti ja yli 200 työläistä tuomittiin kuolemaan. Kapinan jälkeen seurasi kapitalismin stabilisaation kausi. Työväenluokka oli saanut arvokasta kokemusta taistelussa porvaristoa vastaan, mutta samalla heikentynyt menetettyään suuren joukon aktiivisia taistelijoita. Stabilisaation vuo-

sina poliisi murhasi vielä lisää EKP:n johtohenkilöitä (kuten H. Heideman, R. Pälson, A. Leiner).

EKP:n hajaannuksen myötä ammattiyhdistysliike siirtyi oikeistososiaalidemokraattien halltuun porvarien tukemana. EKP jatkoi toimintaansa maan alla. Se oli kuitenkin menettänyt yhteyksiä työläisiin hallituksen vainon myötä mutta myös tekemiensä virheidenvuoksi. Keskeinen virhe oli, että he kieltäytyivät yhteistyöstä vasemmistolaisien sosiaalidemokraattien kanssa.

Maailman kriisin vuosina

Vuonna 1929 puhkesi uusi lama, joka kuritti Viroa vuoteen 1933 saakka. Paljon työläisiä jäi työttömäksi. Arvellaan, että viidesosaa väestöstä koetteli työttömyys. Porvaristo käytti tilannetta hyväkseen ja alensi työläisten palkkoja. Vaikeissa oloissa työläiset onnistuivat kuitenkin organisoimaan lakkotaisteluita tilanteen korjaamiseksi.

Työväen taltuttamiseksi suurporvaristo ryhtyi haikailemaan Italian ja Saksan tyyllisen fasistisen komennon pystyttämistä. Vanhat puolueet (Maanviljelijäin puolue ja Eestin demokraattinen liitto) yrittivät muuttaa perustuslakia niin, että korkein valta kuuluisi presidentille. Lakimuutos ei kuitenkaan mennyt läpi vuosien 1932 ja 1933 kansanäänestyksissä.

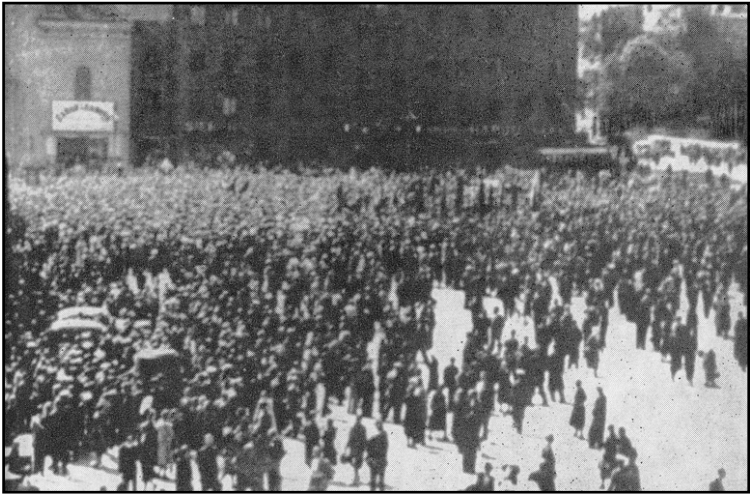
Samaan aikaan nousi uusi poliittinen voima, vapausoturien liitto eli vapsipuolue. Vapsit orientoituivat politiikassa fasistien esimerkin mukaisesti. Puolueen ytimen muodostivat kansalaissotaan osallistuneet valkokaartilaiset ja muut yhteiskunnan kaikkein taantumuksellisimmat porvarit. Puolue vaati lujan vallan pystyttämistä, jolla päästäisiin ulos lamasta ja torjuttaisiin lopullisesti kommunismi.

Samaan aikaan työväenluokka oli hajanainen. Vuonna 1931 poliisi onnistui pidättämään EKP:n johtajia ja tuhoamaan puolueen johtoelimen. Päätettiin, että EKP:lle ei muodosteta enää johtoelintä, vaan toimintaa johdetaan ulkomailta (Ruotsista ja Neuvostoliitosta). Puolue oli ilman johtoelintä vuoteen 1938 saakka, mikä vaikeutti merkittävästi puolueen johtamista. Puolue onnistui kokoamaan yhteisrintamaa vahvistuvaa fasismia vastaan ja rintamaan liittyi vasemmistososialistit ja lukuisat edistykselliset sivistyneistön edustajat, mm. A.H. Tammissaare. Taantumuksellisten voimien hyökkäys oli kuitenkin vahva ja lokakuun 1933 kansanäänestyksessä vapsien esitys perustuslain muuttamiseksi hyväksyttiin.

Vuoden 1934 vallankaappaus

Uusi perustuslaki antoi presidentille diktaattorin oikeudet. Presidentinvaalikamppailusta tuli kiivas. Vapsit asettivat ehdokkaaksi kenraali A. Larkan, maanviljelijäin puolue K. Pätsin ja uudistilallisten puolue J. Laidonerin, joka oli hävinnyt vapsien sisäisen kamppailun A. Larkalle. Vanhat porvarilliset puolueet orientoituivat ulkopoliitikassaan Englantiin kun taas vapsit Saksaan ja Italiaan.

K. Päts ja J. Laidoner pelkäsivät A. Larkan pääsevän valtaan ja aikoivat estää sen. Maaliskuun 12. päivänä 1934 K. Päts kutsui koolle hallituksen ylimääräisen kokouksen

Kuva: Kirjasta "Suuri lokakuu ja Eest"

21 kesäkuuta 1940 Tallinnassa vapauden aukiolla kokoontui 40000 työläisen mielenosoitus, josta toimitettiin Pätsille vaatimus Neuvostoliitolle myötämielisen hallituksen muodostamiseksi.

ja ehdotti poikkeustilan asettamista ja presidentinvaalien keskeyttämistä sekä vapsien toiminnan kieltämistä. Näin toimittiin ja vapsien keskeiset toimijat pidätettiin. Samalla työväen oikeuksia rajoitettiin. Kiellettiin mm. kokousten ja mielenosoitusten järjestäminen.

K. Päts lakkautti parlamentin ja parlamentin tiloihin siirtyi sisäministeriö, josta tuli tuon ajan tärkein toimielin. Viroa hallittiin ilman parlamenttia. Poliittiset puolueet kiellettiin vuonna 1935, ja samana vuonna perustettiin fasistisluontoinen Isänmaan liitto, jonka toimintaan Viron suurporvaristo liittyi. Hallituksen arvostelu kiellettiin, toteutettiin lehdistösensuuri ja perustettiin sisäministeriöön informaatio- ja propagandahallitus julkisen mielipiteen muokkaamiseksi. Viron fasistinen hallinto oli kuitenkin Italian ja Saksan vastaavaa lievempi. Esimerkiksi keskitysleirejä ei tuolloin vielä perustettu.

Pätsin ja Laidonerin hallintoa helpotti se, että Viro alkoi vapautua talouspulasta vuodesta 1934 lähtien. Viroon virtasi saksalaista pääomaa. Saksalaisia kiinnosti palavakiviteollisuus ja fosforiesiintymät. Vuonna 1938 Viron palavakiviöljystä tuotettiin saksalaisen pääoman turvin 80 % ja kokonaistuotannosta vietiin Saksaan 90 %.

Työväenluokan taistelukyky kasvaa

Työväenluokan kasvun myötä myös työväenluokan taistelukyky kasvoi. Myös valtaosa maataloustuotannon viennistä suuntautui Saksaan. Maatalouden tuottavuus oli edelleen alhaisemmalla tasolla muihin lähialueisiin verrattuna. Maataloustuotteiden vienti rikastutti maaseutuväkeä. Pienviljelijöiden asema säilyi tukalana. Pienviljelijät velkaantuivat ja maata siirtyä suurtaalonpoikien haltuun.

Uudessa poliittisessa tilanteessa Virossa toimi vain kaksi puoluetta, fasistisluonteinen Isänmaan liitto ja EKP. Tämä selkeytti poliittista taistelua. Ns. elokuun konferenssissa 1934 EKP linjasi tärkeimmäksi tehtäväksi taistelun fasismia vastaan ja yhteisrintaman luomisen. Tähän oli nyt paremmat mahdollisuudet, sillä sosialistinen puolue oli hajalla.

Heinäkuussa 1935 pidettiin Suomessa EKP:n ja vasemmistososialistien Marxilaisen työväenyhdistyksen neuvottelut, jossa sovittiin yhteistyöstä. Tämä käynnisti toiminnallisen yhtenäisyyden kauden Viron työväenluokalle. Vuodesta 1935 ryhdyttiin käyttämään työväen yhteisrintaman taktikkaa fasis-

mia ja sodan vaaraa vastaan. Rintamaa kannattivat myös demokraattinen sivistyneistö ja eräät pikkuporvarilliset piirit.

Tyytymättömyys Pätsin diktatuuriin sai aikaan sen, että 1938 astui voimaan uusi, entistäkin taantumuksellisempi perustuslaki. Siinä muodostettiin kaksikamarinen parlamentti, josta vain toiseen valittiin edustajat vaaleilla. Parlamentti tuli näin täysin presidentin käsikassaraksi. Vuoden 1938 parlamenttivaaleissa työväen yhteisrintama pääsi yhteistyöhön Pätsin vastaisen porvariston kanssa, jolloin sovittiin, että vaaleissa ei kilpailla keskenään vaan ainoastaan Isänmaan liiton ehdokkaita vastaan. Parlamenttiin muodostui neljän hengen työväen yhtenäisyysrintaman ryhmä. Lisäksi 10 Tarton edustajaa siirtyi tukemaan oppositiota.

Hallitus tiivisti yhteistyötään Saksan kanssa. Vuonna 1938 hallitus teki presidentinvaaleja silmällä pitäen joukkoarmahduksen, jossa vapautettiin vapsit, mutta myös merkittäviä kommunisteja. Vapaututtuaan he muodostivat illegaalisen byroon, joka otti keskuskomitean tehtävät. Pian kommunistien toiminta alkoi voimistua ja vuosina 1938-1939 toimi laaja fasisminvastainen yhteisrintama, jota johtivat kommunistit. Vuoden 1939 ja 1940 kahden vaalipiirin täytevaaleissa kommunistit saivat vaalivoiton. Edellytykset Neuvostovallan palauttamiselle alkoivat kypsyä.

Suursodan aattona

Toinen maailmansota syttyi 1. syyskuuta 1939. Hitler puhui elintilan laajentamisen yhteydessä Baltian ongelman ratkaisemisesta. Porvarillisen Viron yhteistyö Saksan kanssa oli ollut tiivistä 1930-luvun puolivälistä lähtien. Neuvostoliitto luovutti 28. maaliskuuta 1939 Virolle nootin, jossa todettiin, että kaikenlaiset sopimukset, joiden seurauksena on Viron tasavallan riippumattomuuden tai itsenäisyyden rajoittaminen, poliittisen, taloudellisen tai muun korkeimman vallan luovuttaminen kolmannelle valtiolle tai jonkinlaisten poikkeuksellisten oikeuksien ja erikoisetujen antaminen sille Viron alueella sekä satamissa, tullaan Neuvostohallituksen taholta julistamaan luvattomiksi.

Porvarillisen Viron hallitsevat piirit olivat jyrkästi kaikenlaisia kollektiivisia turvallisuusjärjestelmiä vastaan. Sen sijaan Viron hallitus solmi hyökkäämättömyyssopimuksen Saksan kanssa. Englannin pääministeri W. Churchill nä-

Patarein muureja meren puolella
Virossa tänään kaikki kelpaa kommunismin vastaisen propagandan välineeksi. Tsaari rakensi 1820-1840 luvuilla Tallinnaan Patarein linnoituksen. Se toimi kasarmina, merilinnoituksena, ym. Vankilaksi se muutettiin porvarillisen Viron aikana 1920, josta käytöstä se poistettiin 2002. Virossa teloitettiin jo 1800 luvulla tuhansia työläisiä ja kartanoiden alustalaisia. Viron kansalaissodan työläisuhrien määrää ei tunneukaan, mutta se lienee suurempi kuin Suomen kansalaissodassa kaatuneiden ja teloitettujen määrä. Virossa teloitettiin sodan aikana Hitlerin kehotuksesta yli 20 000 juutalaista, romania ja työläistä. Huomattava osa näistä kaikista tuhotuista ihmisistä kulki myös Patarein kautta. Nyt Tallinnassa on avattu näyttely, joka esittää Patarein historiallisia kulisseeja kommunismin uhrien muistomerkkinä. Olisi tarpeellista kertoa montako "kommunismin uhria" Viron sosialismin aikana täällä oleskeli, keitä he olivat ja mitkä olivat heidän rikoksensa.

Kuva: Heikki Männikko

Solidaarisuutta bolivaariselle vallankumoukselle!

Venezuelassa on tapahtunut yhteiskunnallinen harppaus

Carolus Wimmerin selvityksen mukaan Venezuelan kansa, sen työväenluokka, kaupunkien ja maa-seutualueiden työntekijät ovat taistelleet 1900-luvun alusta lähtien maansa vapauden, itsenäisyyden ja sen yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden puolesta. ”Vuodesta 1998 lähtien presidentti Hugo Chávezin hallintokaudella olemme nähneet yhteiskuntamme kehityksessä tapahtuneen laadullisen harppauksen. Chávezin aikana anti-imperialistinen ja kapitalismin vastainen tietoisuus yleistyi merkittävästi kansanjoukkojen keskuudessa. Hänen aikanaan myös toivo syvästä yhteiskunnallispoliittisesta muutoksesta lisääntyi. Tämä sama toivo muutoksesta jatkuu yhä edelleen hänen kuolemansa jälkeenkin. Venezuelaan kohdistettujen imperialististen aggressioiden myötä myös maamme oma vastustuskyky on kasvanut. Voimme tunnistaa tämän taisteluvaiheen poliittisen takitiikan VKP:n tunnuksessa: ”Yhtenäisyys puolustaa isänmaata”.

Hugo Chávez oli kansanjohtaja, joka nautti kansan luottamusta. Vaikka oikeisto-oppositio nauraa hänen kuolemalleen, hän elää kansalle yhä. Presidentti Madurolla ei ole samaa karismaa. Tämä ei ole kriittikkiä häntä vastaan, vaan tosiasia. Maduroa on tuettava, koska kansa on valinnut hänet presidenttikseen.

Venezuelassa ei vallitse humanitaarinen kriisi

Venezuelan taloudellinen tilanne on vähän kohentunut. Humanitaarisesta kriisistä ei voi puhua, vaikka ongelmamme ovat vakavia. Talouden valvontaan ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota. Valtion yh-

Suomen kommunistisen puolueen edustajakokouksen yhteydessä järjestettiin Porvoossa 14.6.2019 Venezuela-solidaarisuustilaisuus. Paikalle oli kutsuttu mm. Hands Off Venezuela – Finlandin aktivisteja. Tilaisuudessa Venezuelan kommunistisen puolueen politbyroon sekä Latinalaisen Amerikan parlamentin entinen jäsen Carolus Wimmer selvitti Venezuelan bolivaarisen tasavallan nykyistä poliittista ja yhteiskunnallista tilannetta. Eläkkeellä oleva professori Wimmer osallistuu omassa arjessaan aktiivisesti Ezequiel Zamoran bolivaarisen siviilimaanpuolustusrintaman (FCMBEZ) ja maan rauhanliikkeen toimintaan.

tiöissä on usein tehoton johto. Sen nimityksiin liittyy usein korruptiota ja nepotismia. Tämä pitäisi korvata meidän mielestämme työläisten itsehallinnolla. Valtion sähköverkkoa sabotoidaan jatkuvasti. Sitä on yritetty tuhota puoli vuotta. Sen korjaamiseen tarvittavia varaosia on vaikea saada. Sähkönjakelun parissa työskentelee myös opposition edustajia. USA pyrkii aiheuttamaan maahamme humanitaarisen kriisin, jotta se voisi suorittaa invaasion Venezuelaan.

Yhteiskunnallista ja poliittista valtaa ei ole vielä saavutettu Venezuelassa. Maassamme käydään luokkataistelua kapitalistien kanssa sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla. Venezuelalaisille kansan vihollinen on jo selvä. Öljynvienti on USA:n kontrollissa. Venezuelan varoja Englannin, Luxemburgin ja Sveitsin pankeissa, yhteensä viisi miljardia dollaria on takavarikoitu Yhdysvaltojen painostuksen vuoksi. EU myötäilee päätöksissään Yhdysvaltoja, joka on pannut Venezuelan kauppa- ja taloussaartoon kuten Kuuban.

Oikeisto-opposition rivit ovat hyvin hajalla. Kaikki sen jäsenet eivät tue USA:n marionettia Juan Guaidoa. Hän on tyhjä kortti. Oppositio on voittanut 20 vuoden aikana ainoastaan yhdet vaalit. Opposition v. 2015 parlamenttivaaleissa saavuttama perustuslain muuttamiseen oikeuttava 2/3 enemmistö kuihtui, kun kolme Amazonasin osavaltion

kansanedustajan todettiin todistustusti ostaneen vaaleissa itselleen ääniä. Venezuelan korkein oikeus eväsi 29.3.2017 kansalliskokoukselta oikeuden säätää lakeja. Oikeuslaitos perusteli päätöstään ottaa väliaikaisesti kansalliskokouksen tehtävät hoitaakseen sillä, että oikeiston hallitsema parlamentti halveksi ja jätti toimeenpanematta sille säädettyjä perustuslaillisia tehtäviä. Hallitus on ehdottanut toistuvasti maan oppositiolle uusien kansalliskokousvaalien järjestämistä, viimeksi Norjassa käydyissä neuvotteluissa. Oppositio on kieltäytynyt näiden vaalien järjestämisestä.

Venezuelan taloussaarto

Venezuelan kauppasaarto alkoi v. 2014. Tilanne maassa muistuttaa kovasti USA:ssa säädettyä Torricelli-Graham –lain sanktioita. Tämän vuoksi Venezuela ei voi hankkia USA:sta lääkkeitä, ruokaa ja korkean teknologian tuotteita. USA:n liittolaismaiden laivat eivät saa seilata Venezuelan satamiin. Vuonna 1992 USA:ssa voimaanastuneen Torricelli-Graham –lain nojalla USA pyrki estämään muiden valtioiden kaupan Kuuban kanssa. Lailla rajoitettiin jenkkien muissa maissa toimivien tytäryhtiöiden kaupankäyntiä Kuuban kanssa koskien enimmäkseen lääkkeitä ja elintarvikkeita (ML CS 3/95).

Venezuelan liittolaismaat Kiina ja Venäjä ovat toimittaneet humanitaarisena apuna Venezue-

laan elintarvikkeita ja lääkkeitä. Venezuelaan saapui 21.2.2019 Venäjältä 7,5 tonnia lääkkeitä helpottamaan maan terveydenhoidon tilannetta. Presidentti Maduron selvityksen mukaan maahan on tullut jo aikaisemmin Venäjältä 108 248 yksikköä lääkkeitä, leikkauksvälineitä ja erilaisia lääkintätarvikkeita. Bolivaarinen hallitus ilmoitti jo tuolloin kustantavansa itse Venäjältä vastaisuudessaakin meritse viikoittain saapuvat lääkekuljetukset. Venäjä aloitti insuliinin toimitukset Venezuelaan heinäkuussa 2019. Kiina toimitti toukokuussa 2019 yhteensä 71 tonnia lääkintäapua Venezuelaan.

Nelijalkainen pöytä

Carolus Wimmer kuvailee Venezuelan tilannetta nelijalkaiseksi pöydäksi, jonka jalat ovat (1) kansainväliset voimasuhteet, (2) maan talous, (3) kansanjoukkojen tuki ja (4) valtion instituutioiden vakaus.

Pöydän heikoin jalka on talous. Jos taloutta ei saada kohenettua, muutkin jalat horjuvat. ”Köyhyys on pahin vihollisemme. Meille tärkeintä on oma köyhä kansamme, ei esimerkiksi Euroopan tahto suojella Amazoniaa. Ecuadorin entisen presidentin Rafael Correan sanoin: Jos me suojelemme Amazoniaa, te autatte meitä taloudellisesti” Kansainväliset voimat ovat tällä hetkellä bolivaarisen Venezuelan puolella. YK:n jäsenvaltioista 143/193 tukee sitä. Sen tärkeimmät liittolaiset ovat Bolivia, Intia, Kiina, Kuuba, Meksiko ja Venäjä.

Venezuelan talous toimii jotenkuten edelleen. Se vie nykyisin vähemmän öljyä kuin ennen. Minimitoimeentulo on vain viisi USD/kk.

Kansanäänestys asehankinnasta

Suomen historian suurinta asehankintaa yritetään ujuttaa pimenossa kansalaisten maksettavaksi. Kaksien vaalienkaan aikana ei asehankinnoista saatu väitellä. Sen sijaan runsaasti on propagandaa levitetty hankintojen tärkeydestä. Yritän seurata tiedotusvälineitä tarkasti, mutta en ole huomannut kenenkään kertovan, voitetaanko uusilla aseilla mahdollinen sota Venäjää vastaan.

Ei myöskään kerrota hankintojen lopullista hintaa, arviot liikkuvat 7 ja 50 miljardin välillä. Olisiko väärin ennustaa jostain tarpeellisesta jouduttavan leikkaamaan iso rahamäärä. Jos taas hankinta rahoitetaan velalla, on se melkoisen bruttaali teko. Tulevat veronmaksajat maksavat nykypäätäjien tyhmyydestä. Olisi oikein etteivät maksaisi sellaisesta, jota eivät ole tilanneet.

Suomella on aina ollut taipumus nöyrystellä milloin mihinkin ilmansuuntaan. Nyt on vuorossa Yhdysvaltain edessä nöyrystely. Maailmantilanne on vaan sellainen, etteivät Trumppi ja hänen hännystelijänsä pysy kehityksen mukana. Yhdysvaltain rooli maail-

Sillä ei kukaan elä. Pienituloiset perheet elävät tiukilla, mutta ne saavat edelleen valtion ruoka-apua CLAP-komiteoiden kautta. Koulutus on edelleen kaikille maksutonta. Guaido kieltäisi maksuttoman koulutuksen. Kuubalaisten lääkäreiden solidaarisuus mahdollistaa maksuttomien terveyskeskusten toimimisen. Lääkkeiden vienti länsimaista Venezuelaan on kiellettyä.

Presidentti Maduron johtama hallitus nauttii edelleen kansanjoukkojen enemmistön tukea ja luottamusta. Se vastustaa USA:n imperialismia. Kansanjoukkojen tuki on tärkeää myös talouden kannalta.

Sosialistihallituksen tila on vakaa. Se on voittanut kaikki neljä viimeistä vaalia. Maan korkein oikeus ja kansallinen vaalilautakunta tukevat hallitusta. Uudet parlamenttivaalit on määrätty järjestettäväksi. Maan armeija ei ole kansainvälisen median väitteistä huolimatta jakautunut. Se on pysynyt jo 20 vuotta uskollisena maan bolivaariselle johdolle, vaikka oikeisto-oppositio on yrittänyt v. 2002-2019 USA:n tuel-la jo kuusi kertaa vallankaappausta.

ALAS BOLIVAARISEN VENEZUELAN KAUPPASAARTO!

Matti Laitinen
Hands Off Venezuela - Finland

Snellmanilaisuudesta uusliberalismin suohon....

Jatkoa sivulta 11

(Lähde: T.P. Valtio ja vapaus s. 38). Kuinka moni suomalainen poliitikko toimii yhä näin?

Snellman ja suomen ulkopolitiikka

Snellman kirjoitti Suomen ja Venäjän suhteista viisaasti v. 1863 Litteraturlatesissa julkaistussa artikkelissa ”Sota vai rauha Suomelle”. Näitä sanoja voi pohtia suhteessa maamme EU-jäsenyyteen, Nato-yhteistyöhön ja Naton kanssa v. 2014 solmittuun isäntämaasopimukseen sekä Venäjä-suhteisiin nähden.

”Minun ei tarvitse sanoa monta sanaa onnettomuudesta, joka sodasta maalle koituu. Sota on aina hävittävää, mutta tarjoaa kuitenkin korvaukseksi kohonneen kansallishengen, saavutetun itsenäisyyden ja vallan sille kansalle, joka suorittuu sodasta voittajana. Mutta sellaiselle vähäpätöiselle ja valtiollisesti epäitsenäiselle kansalle kuin Suomen kansalle, joka ei valitse sota, vaan ottaa sen vastaan, jolla ei siis ole myöskään siinä mitään kansallisia etuja valvottavana ja joka ei mitenkään kykene määräämään sen lopputulosta – sellaiselle kansalle sota voi tuottaa ainoastaan onnettomuutta. En sano, etteikö Suomen kansa nautittuaan ilman omaa valintaa ja valtaa puoli vuosisataa kestäneen rauhan siunausta, olisi velvol-

linen kantamaan sodankin taakkaa. Mutta tämä ei muuta sitä seikkaa, että sota sille on ja tulee olemaan ainoastaan onnettomuus.”

Jälkisinellmanilainen suomi

Suomessa 2000-luvulla istuneet hallitukset ovat julistaneet myös tavoittelevansa epäitsekäästi yleistä hyvää heikentäessään pienituloisten perusturvaa ja supistaessaan sote- ja koulutusmenoja, julkisia palveluita sekä luodessaan uutta vastikkeellista sosiaaliturvajärjestelmää. Valtapuolueet ovat kääntäneet nurin niskoin Snellmanin kannattaman Rousseau yhteiskuntasopimuksen, jonka pääperiaatteet olivat: Väkivaltaa ei pidä käyttää vallankäytön välineenä; ylin valtiovalta kuuluu kansalle ja kansalaiset ovat tasa-arvoisia; valtaa käyttävät ne henkilöt, jotka ovat valtuutettuja tai oikeutettuja siihen; valtiollisen vallan käyttö perustuu lainsäädäntöön ts. oikeusvaltion olemassaoloon; kansalaisten tulojen ja yhteiskunnallisen aseman erot eivät saa kasvaa liian suuriksi, niitä tulee säädellä. Rousseau totesi osuvasti: ”Milloin maassa on huono hallitus, on tämä tasa-arvoisuus vain näennäinen ja pettävä. Sen tehtävänä on yksinomaan köyhän pysyttäminen kurjuudessaan ja rikkaan anastuksissaan.”

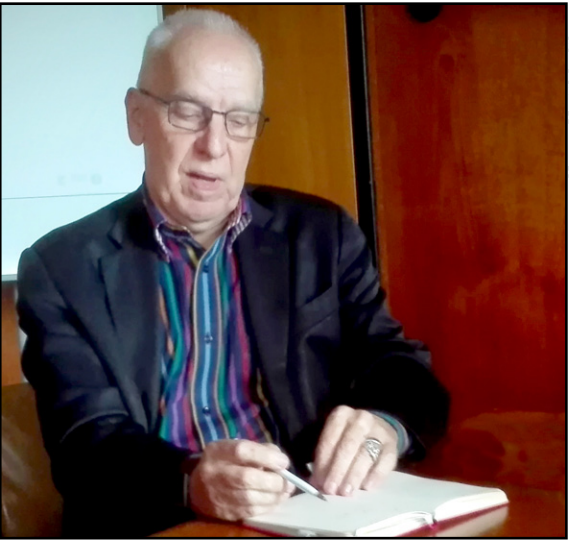
Euroopan unioni on ylikansallinen torpparilaitos, jonne me

suomalaiset maksamme kiltisti taksvärkkinä vuosittain verovarostamme kaksi miljardia euroa. Tuolla rahamäärällä voisi kohentaa vaihtoehtoisesti miljoonan köyhän kansalaisemme hyvinvointia ja perusturvaa.

EU:n markkinavetoisille jäsenmaille on nykyisin ominaista jatkuva, korkea työttömyys, väestön 20 % köyhyysaste, tuloerojen voimakas kasvu, epätyypilliset työsuhteet, etninen suvaitsemattomuus ja syvenevä yhteiskunnallinen eriarvoisuus. Miksi me sallimme markkinoiden määrittää meidän jokaisen ainutkertaisen elämämme? Kuinka me ratkaisemme Suomessa ja Euroopassa ongelmavyyhdin, johon liittyvät kasvava köyhyys, siirtolaisuus, osattomuus, syrjäytyminen, ympäristöongelmat ja vallan keskittyminen yhä harvempien käsiin? Miksi ilmastonmuutosopimuksissa vaietaan sotaharjoituksista, sodista ja asevarustelusta?

Matti Laitinen

Lähteet: Tuija Pulkkinen: Valtio ja vapaus, Gummerus 1989); Raoul Palmgren: Suuri Linja, Kansankulttuuri 1976; J.V. Snellman: Teokset-1-5, Gummerus 1982 ja Jean-Jacques Rousseau: Yhteiskuntasopimuksesta, Karisto 1998 ja Heikki Patomäki: Uusliberalismi Suomessa, WSOY 2007.

Carolus Wimmer

Kuva: Matti Laitinen

Historiallisen materialismin perusteista (1)

1.1 Mitä on historiallinen materialismi ja mikä on sen tutkimuskohde?

Dialektisen materialismin ja erikoistieteiden keskinäissuhde määräytyy siten, että erikoistieteiden tutkimuskohteenä ovat materian liikuntaa koskevat luontoa, yhteiskuntaa ja ajattelua tutkivat ilmiöt ja lainalaisuudet sekä niiden sovellutukset. Erikoistieteet tutkivat materian liikelakien ja niiden osa-alueiden omia erikoisia spesifisiä lainalaisuuksia. Esimerkkejä lukemattomista erikoistieteistä voi mainita mm. kemia, orgaaninen kemia, fysiikka, ydinfysiikka, lääketiede, tähtitiede, kosmologia ym. Dialektinen materialismi puolestaan tutkii kaikkia niitä yleisiä lakeja, yhteyksiä ja ilmiöitä, jotka ovat yhteistä kaikelle materiaalille, kaikille erikoistieteille ja niiden tutkimusalueille. Tästä esimerkkeinä mm. materian ja tajunnan keskinäissuhde, materian yleiset ominaisuudet, dialektisen kehitysprosessin yleiset lainomaisuudet, dialektiikan yleiskäsitteiden (kategorioiden) merkitys luonnonilmiöiden prosessissa jne.

Historiallisen materialismin yhteydessä asia toimii vastaavalla tavalla, mutta sillä erotuksella, että tutkimusalueena on yhteiskunta. Historiallinen materialismi tutkii, miten dialektisen materialismin lait toimivat yhteiskunnassa yhteiskunnallisten ilmiöiden taustalla ja välittäjinä. On olemassa pelkästään yhteiskunnallisia ilmiöitä tutkivia erikoistieteitä. Niiden avulla tutkitaan mm. yhteiskunnallisen elämän eri puolia sekä yhteiskuntien kehitystä. Esimerkkeinä voidaan mainita mm. historiatiede, kansantaloustiede ja kielitiede. Aivan kuten luonnontieteiden piirissä dialektinen materialismi ei korvaa luonnontieteitä, vaan selvittää niiden tutkimustuloksiin perustuen maailman yleisiä ominaisuuksia, niin yhteiskunnan alueella historiallinen materialismi etsii yhteiskuntailmiöiden ja yhteiskuntakehityksen yleisiä lakeja ja ilmiöitä.

Historiallinen materialismi

Don joen varrella n. 35 km Voronezista lounaaseen sijaitsee **Kostenki eli "Luukylä"**. Siellä sijaitsee arkeologinen museo. Mannerjään raja kulki 45000 vuotta sitten Moskovan luoteispuolitse ja Prahan pohjoispuolitse Tanskan Pohjanmeren rannikkoa pitkin osin Britannian alueelle. Jäästä vapaalla alueella eli nyt jo sukupuuttoon kuolleita mammutteja, nautaeläimiä ym. Näiden vanavedessä eli jääkauden ihmisiä pienissä ryhmissä eri puolilla Eurooppaa. Yksi asutus oli Kostenkin alueella (kuva). Nämä ihmiset olivat "homo sapiens"- ihmisiä ns. "gro magnonin ihmisiä". He metsästivät jään reuna-alueilla silloisia isoja eläimiä, joiden luista ja syöksyhampaista he valmistsivat asumustensa "perustukset" ja tukirakenteet, jotka he päälystivät eläinten nahoilla. Alueella sijaitsee valtion arkeologinen museo, jossa on esiin kaivettuna silloisen asumuksen "pohja", joka on jätetty näkyviin alkuperäisessä muodossaan. Esineistöstä ja vainajista tehdyt tutkimukset osoittavat yhteiskuntakehityksen olleen hyvin pitkällä. Ihmisillä oli selkeä alkuyhteiskunnallinen yhteiskuntarakenne. Käsiyötaito oli pitkällä, tunnettiin taidetta, musiikkia ja oli muotoutunut käsitys ympäröivän maailman "rakenteesta". Ihmisen kohdalla yhteiskuntakehitys oli syrjäyttänyt biologisen evoluution.

Kirjoitussarjan alkusanoiksi

Tänään mainitaan monesti miten Marx on uudelleen nousut mielenkiinnon kohteeksi. Se on totta, mutta tästä huolimatta työväenliike on enemmän hajalla, kuin koskaan aiemmin.

Mielenkiinto Marxia kohtaan onkin enemmän tuolla akateemisissa piireissä. Marx itse sanoi, että ei tule vain selittää maailmaa, vaan sitä tulee muuttaa. Muuttaminen onnistuu vain siten, että työväenliikkeen aktiivit toimijat ottavat marxilaisuuden kokonaisuudessaan haltuunsa ja soveltavat sitä käytännön työssään.

Marxilaisuus, kuten muutkin tieteet on kumulatiivinen tiede, jossa tieto ja käytäntö kasaantuvat dialektisesti. Ongelma onkin siinä, että Marx ja Engels löysivät yhteiskuntakehityksen peruslainalaisuudet, joita meidän tulee käytännön työssämme soveltaa. Siksi tulee omaksua marxilaisuus eli koko

on filosofinen tiede, joka tutkii yhteiskuntaa kokonaisena järjestelmänä sekä niitä peruslakeja, joiden mukaan yhteiskunta kehittyy ja toimii. Jos esimerkiksi tarkastelemme valtiota, niin historiallinen materialismi ei tee eroa, onko kyseessä Venäjän, Ranskan tai muinaisen Rooman valtio. Se selvittää, mitä tarkoitetaan valtiolla yleensä, mitkä ovat sen yhteiskunnalliset tehtävät, mitkä ovat sen syntyminen syyt tai sen kuoleutumisen ehdot.

Historiallinen materialismi selvittää, millainen on dialektisen materialismin ilmiöiden ilmenemismuoto yhteiskunnassa. Historian tutkija selvittää vain historiallisia tapahtumia. Kansantaloustiede selvittää mm. raha- ja tavaratilouteen liittyviä ilmiöitä. Kielitieteilijä selvittää puhekielen rakennetta ja kehitystä. Historiallisen materialismin tutkija selvittää dialektisen materialismin lakeja soveltaen yhteiskuntailmiöiden ja yhteiskuntakehityksen yleisiä omi-

työväenliikkeen teoreettisen ja käytännön toiminnan kokemus. Pelkällä Marxilla ei tämän päivän ongelmia ratkaista.

Työväenliikkeen hajaannuksen keskeinen perussyy ja ylläpitäjä on siinä, että meillä puuttuu suuntaa antava tieteellinen maailmankatsomus. Marxilaista tiedettä ei ole kyetty lähes 40 vuoteen päivittämään siten, että se vastaisi oikein aikamme tieteellisiin löytöihin ja yhteiskunnallisiin ilmiöihin. Siksi yhteiskunnan ongelmiin haetaan ratkaisua mitä erilaisimmista subjektiivisista lähtökohdista ja syntyy mitä erilaisimpia kuppi- ja nurkkakuntia. Ulospääsy työväenluokan hajaaisuuteen voi löytyä vain siitä, että marxilainen tiede maailmankatsomus päivitetään vastaamaan oikein tieteen saavutuksiin ja yhteiskunnan muutoksiin ja palautetaan työväenluokalle yhtenäinen lähestymistapa yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemiseen.

Kommunistien liiton piirissä

naisuuksia ja tekee niiden perusteella koko yhteiskuntaelämää koskevia johtopäätelmiä. Tämän tutkimuksen materiaalina dialektinen materialismi käyttää eri yhteiskuntatieteiden saavutuksia. Historiallinen materialismi on yhteiskuntaan siirrettyä dialektista materialismia ja sen tutkimusalueena on koko yhteiskunta.

1.2 Historiallista materialismia ennakoiva kehitys

Historiallisen materialismin syntyminen oli tieteen ja filosofian kehityksen lainomainen seuraus. Aiemmin ihmiskunnan historiaan ja kehitykseen liittyvät tapahtumat olivat hämärän peitossa. Orja- ja feodalistisessa yhteiskunnassa kehitys oli niin hidasta, että pelkästään yhteiskunnan tapahtumia seuraamalla oli vaikeata nähdä yhteiskuntien kehitykseen liittyviä lainalaisuuksia. Kehityksen hitaus loi pohjaa metafysisille katsomuksille. Oli myös helppo omaksua ajatus, jonka mukaan historian kehityksen perustana ovat kuninkaiden ja muiden mahtimiesten tahto ja ajatukset.

Kirjassaan sosialismin kehitys utopiasta tieteeksi Engels mainitsee, että jo varhain esiintyi itsenäistä liikehtimistä sen luokan taholta, joka oli työväenluokan edeltäjä. [Marx Engels, Valitut teokset kolmessa osassa, Edistys 1973 s. 105] Tätä vastaavasti myös maailmankatsomuksen alueella ilmeni orastavaa näkemystä tieteellisestä yhteiskuntakäsityksestä. Ranskalaiset materialistit esittivät 1700-luvulla ihmisen, hänen katsomuksiensa ja käyttäytymisensä muovautuvan yhteiskunnan vaikutuksesta. Englantilaiset kansantaloustieteilijät Adam Smith ja David Ricardo etsivät yhteiskuntaluokkien perustaa taloustieteestä. Utopistisocialistit Henri Saint-Simon, Charles Fourier ja Robert Owen hahmottelivat monissa kirjoituksissaan tulevaa kommunistista yhteiskuntaa. Kaikista neronleimauksista huolimatta tämä ns. esi-marxilainen sosiologia (yhteiskuntatiede) oli luonteeltaan epätieteellistä, koska se oli idealistista. Kaikki nämä esimarxilaiset materialistit ja filosofit katsoivat "Aatteiden hallitsevan yhteiskuntaa". He eivät nähneet yhteiskuntaa materialistisena ja dialektisesti kehittyvänä ko-

nyhdessä DSL:n kanssa toimittimme alustavasti v. 2016 "Dialektisen materialismin perusteet" pohjaksi lähestyä uudelleen marxilaista maailmankatsomusta. Suunnitelmallisesti olemme myös toimittaneet "Historiallisen materialismin perusteet" aineistoa. Tämä on osoittautunut isoksi tehtäväksi. Elokuun tapaamisen yhteydessä päätimme toimittaa tästä yhden luvun jokaiseen Kansan äänen numeroon. Ohessa on nyt luonnos "Historiallisen materialismin perusteet"-aineiston ensimmäiseksi luvuksi.

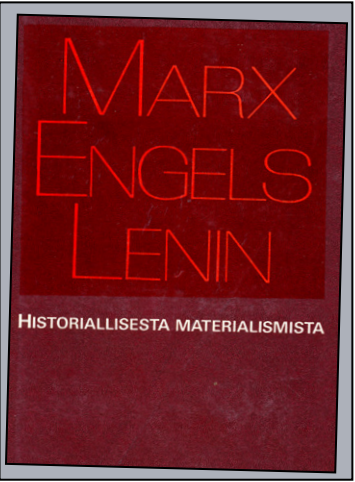
Toivomme lukijoiden perehtyvän tähän aineistoon ja kommentoivan siinä esitettyjä kysymyksiä ja tulkintoja. Kritiikin ja kommenttien perusteella tehdään aineistoon parannuksia. Julkaisusta voi antaa palautetta ja kommentteja osoitteella juha.kieksi@saunalahti.fi tai heikki.mannikko@pp1.inet.fi sekä os. **Filosofian aineistot, PL 780, 00101**

konaisuutena.

Mutta yhteiskunnallinen kehitys koki muutoksen 1700-luvulta alkaen. Tuotantovoimien kehitys johti porvariston ja feodaalien voimistuvaan taisteluun vallasta. Tämä taistelu synnytti Ranskan ja Englannin porvarilliset vallankumoukset. Suurteollisuuden kehityksen tuloksena syntynyt työväenluokka tunnustettiin porvariston ja maanomistajien ohella kolmanneksi yhteiskunnalliseksi mahtitehtijäksi 1830-luvulla. Tämä myrskyssä kehitys heijastui myös yhteiskunnalliseen ajatteluun. Historian myrskyistä kehityksestä monien muiden tavoin Hegel teki johtopäätöksen, että yhteiskunnallista elämää hallitsevat muut voimat kuin hallitsijoiden tahto. Idealistina Hegel kuitenkin asetti tällaiseksi voimaksi maailmanjärjen. Englannissa kehittyi kansantaloustiede, joka etsi eri yhteiskuntaluokkien lähtökohtaa taloudesta, mutta tulonjaon puolelta. He näkivät voiton, maankoron ja työpalkan porvariston, maanomistajien ja työväenluokan perustana. A. Smith ja D. Ricardo loivat työnarvoteorian, jonka mukaan työ on kaiken rikkauten lähde. Samoina aikoina Englannin ja Ranskan filosofit alkoivat nähdä luokkien taistelun suurten vallankumousten taustalla. Filosofit Helvetius korosti ympäristön ja olosuhteiden merkitystä yhteiskunnallisten mielipiteiden ja tapojen muotoutumiselle. Tämän kaiken ohella tapahtui luonnon-tieteiden nopea kehitys.

1.3 Tieteellinen näkemys yhteiskunnallisista lainomaisuuksista tukee työväenluokkaa

Mutta tämä edelläkuvattu oli etsikelyä, joka lisäsi määrällisesti sitä tietoutta ja kokemusta, mikä johti Marxin ja Engelsin filosofiasa suorittamaan läpimurtoon. Klassinen englantilainen taloustiede, ranskalainen materialismi ja historian tutkimus, saksalainen filosofia ja utopistisocialismi muodostivat tiedollisen perustan Marxin ja Engelsin historialliselle materialismille. Mutta työväenluokan syntyminen muodosti sen yhteiskunnallisen perustan. Filosofian ja aatteiden kehityksessä toteutuu laki, jonka mukaan mi-

Tänään jotkut yrittävät väittää, että historiallista materialismia ei ole olemassa. Sanotaan sen olevan Neuvostoliittolaisten keksintöä. Historiallinen materialismi on objektiivisesti olemassa, koska yhteiskunta ja historia ovat olemassa. Tähän T. Borodulinan koelmaan on koottu Marxin, Engelsin ja Leninin yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia käsitteleviä tekstejä.

kä tahansa aate- tai oppirakennelma muodostuu vallitsevaksi vasta, kun on olemassa se sosiaalinen ihmisryhmä, jonka etuja tämä oppirakennelma tai näkemys palvelee. Tämä periaate ei katso sitä, onko kyseessä tieteellinen tai epätieteellinen näkemys. Taantumuksellisten yhteiskuntaluokkien etuja ovat aina palvelleet epätieteelliset ideologiat. Marx ja Engels löysivät historiallisen materialismin lainomaisuudet vasta asettuessaan itse työväenluokan asemaan.

Koulutukseltaan Marx oli lakimies ja aikansa radikaalien tapaan hän hakeutui vasemmistolaisten Hegelin kannattajien joukkoon. Hegelin ajatuksista hän yritti tehdä ateistisia johtopäätöksiä. Työväenluokka oli silloin 1830-luvulla nouseva luokka ja siihen aikaan toimi erilaisia pikkuporvarillisia ja ammatillisia työväenjärjestöjä. Marx ajautui lähemmäs työväenluokkaa ja ajatustensa vuoksi häneltä kiellettiin opettaminen silloisissa yliopistoissa. Aikansa lehdissä hänen oli vaikea saada julkaistuksi ajatuksiaan. Silloin hän pestautui mm. Moselin viiniviljelijöiden edistyskelliseen Reinin lehteen ja kirjoitteli artikkeleita myös muihin edistyskellisiin lehtiin. Hegeliläisenä Marx oli omaksunut dialektiikan. Mutta vaikka Hegel idealistina oli kyennyt, tekeillä yleistysä luonnontieteiden saavutuksista, löytämään yleiset kehityksen lainomaisuudet, niin idealistina hän piti näitä ilmiöitä maailmanjärjen olennoitumina t. heijastumina ihmisten tajunnassa. Mutta kuten on todettu, yhteiskuntaan saakka hän ei kyennyt dialektiikkaansa ulottamaan. Siksi hän ajatteli, että yhteiskunta on maailmanjärjen korkein olennoituma. Tähän perustui Hegelin käsitys laista, jonka mukaan laki on absoluuttinen, jostain annettu ja siksi yhtäläinen ja sama kaikille. Kirjoitellessaan viiniviljelijöiden- sekä työväenlehtiin seurasi Marx lakimiehen ominaisuudessa myös sen aikaisia oikeudenkäyntejä. Hänen huomiotaan kiinnitti mm. puuvarkauksiin ja salametsästyksen liittyvät jutut. Tilanomistajat olivat saaneet aikaan lain, jonka perusteella köyhiä talonpoikia rangaistiin ankarasti sakoilla puuvarkauksista ja salametsästyksestä. Marx päätteli, että rikkomuk-

Historiallisen materialismin perusteista (1)

Jatkoa sivulta 14

set olivat kuitenkin vähäisiä etenkin, kun puiden keräily ja riistan hankinta olivat monelle köyhälle aivan välttämättömiä. Tästä Marx oivalsi, että laki todellisuudessa on ihmisten tekemä ja, että viime kädessä se palvelee hallitsevan luokan etuja. Marx oivalsi myös, että siksi ajatus maailmanjärjestä on "hölynpölyä". Koska kerran ei ole maailmanjärkeä, täytyy Hegelin dialektiikan vastata todellisen materiaalsen maailman kehityslakeja. Saman päättelyn mukaan myös yhteiskunnan kehityksen lainomaisuudet on löydetävissä yhteiskuntaa itseään tutkimalla. Marxin löytö oli, että hän hylkää idealismin, yhdisti materialismin ja dialektiikan sekä ulotti tämän yhteiskunnan tutkimukseen.

Omalla tahollaan Engels päätyi samaan ajatukseen. Hegelin ajatus maailmassa käynnissä olevasta aktiivisesta dialektisesta muutoksesta ja kehityksestä johti Engelsin ajatukseen, että miksi sitten porvariston herruus jatkuisi ikuisesti? Vuonna 1941 Engels hyökkäsi idealisti Schellingiä vastaan ja esitti Hegelin filosofialle vallankumouksellisen tulkinnan. Hän huomasi ristiriitaisuuden Hegelin filosofian dialektisen menetelmän ja vanhoillisen pysyvän järjestelmän välillä. Dialektinen metodi vaati tarkastelemaan todellisuutta jatkuvasti muuttuvana, kun taas yhteiskuntajärjestelmä oli saavuttanut Hegelin mukaan huippunsa Länsi-Euroopassa.

Nämä löydöt avasivat Marxille ja Engelsille portit yhteiskunnan kokonaisvaltaiseen tutkimiseen. On vielä kerran korostettava, että vasta työväenluokan muodostuminen oli se tekijä, joka nosti tieteellisen yhteiskuntakehityksen lainomaisuudet tutkimuksen kohteeksi.

1.4 Yhteiskunta oli idealistisen ajattelun viimeinen pakopaikka

Esimarxilaiset filosofit olivat idealisteja siksi, että silloin yhteiskuntaa ei kyetty selvittämään materialistisesti. Samoin myöskään esimarxilaiset materialistifilosofit eivät kyenneet ymmärtämään yhteiskuntaa materialistisesti aineellisena objektina. Marxin ja Engelsin suuri ansio oli, että he karkottivat idealismin yhteiskuntatieteistä ja asettivat myös yhteiskuntailmiöt ja yhteiskuntakehityksen tieteelliselle materialistiselle jalustalle. He ratkaisivat oikein

historiallisen materialismin peruskäsitteiden ja määrittelyjen oikein sen päävittämän: "Yhteiskunnallinen oleminen määrää yhteiskunnallisen tajunnan." Yhteiskunnalliseen olemiseen kuuluu aineellinen elämä eli ihmisten tuotantollinen toiminta ja tuotantoprosessi sekä ihmisten välille muotoutuvat taloussuhteet. Yhteiskunnalliseen tajuntaan kuuluu mm. ihmisen henkinen elämä, heidän käytännöllistä toimintaansa hallitsevat aatteet, teoriat ja näkemykset. Yhteiskunnallisen olemisen ensisijaisuus Marxilla ja Engelsillä tarkoitti sitä, että ennen kuin harastetaan tieteitä ja taiteita, tulee olla olemassa jonkinlainen toimeentulo. Tästä seuraa, että aineellisen tuotannon aste kussakin yhteiskunnassa määrää sen perustan, jolta kehittyvät ihmisten valtiolliset laitokset, tiede, taide, filosofia ja jopa uskonto.

Miksi yhteiskunta voidaan ymmärtää idealismin viimeisenä pakopaikkana. Tämä perustuu siihen, että yhteiskunta kokonaisuudessaan on niin monimutkainen organisaatio, että pelkästään ulkoiseen tarkasteluun avulla oli hyvin vaikea löytää selkeitä lainalaisuuksia. Tämä voidaan ymmärtää myös sen kautta, että materian kehityksen ajanjaksolla materian yhteiskunnallinen liike syntyi viimeisenä. Se on monimutkainen, koska se on sitä edeltävien materian liikelakien synteisi. Ihmisen tiedostus kehittyi yksinkertaisemmista ilmiöistä monimutkaisimpiin. Niinpä ihmisen tiedostus kehittyikin näkemään ensin fysiikan (mekaniikan) lainalaisuudet ja vasta sen jälkeen kemian, biologian ja viimeisenä yhteiskunnan lainalaisuudet. Siksi filosofian piirissä varsin pitkään yhteiskuntaa koskevien käsitysten osalta säilyivät idealistiset, metafysiset näkemykset. Yhteiskuntataloudellisen muodostuman käsitteessä marxilaiset osoittivat yhteiskuntailmiöiden kiinteän yhteyden toisiinsa sekä asettivat yhteiskuntailmiöt tieteelliselle perustalle.

1.5 Työ on luonut ihmisen. Yhteiskunta on työn ympäristö

Engels perusteli selkeästi yhteiskunnan paikan maailmassa sekä sen materiaalisuuden. Hän jakoi silloin materian liikkeen perusmuodot mekaaniseen, fyysikkalliseen, kemialliseen, biologiseen ja yhteiskunnalliseen (sosiaaliseen) liikkeeseen. Tämä ajatus lähti periaatteesta, että maailmankaikkeudessa materia kehittyi dialektisesti. Sen mu-

kaan materian rakenne kehittyy aina ensin määrällisesti ja saavutettuaan rakenteellisen huippunsa t. vaiheen, jolloin kehitys ei voi enää edetä sen hetkistä kehityslinjaa noudattaen tapahtuu materian rakenteessa dialektiikan lakien mukainen laadullinen harppaus. Materian liikemuodot ovat juuri tällaisia materian kehityksen askelmia. Engels esitti ajatuksen, että materian kunkin liikemuodon korkein kehityskohta on samalla kehitysportaikoon seuraavan monimutkaisemman liikemuodon lähtökohta. Sen mukaan kunkin liikemuodon puitteissa kehitysprosessi saavuttaa määrällisesti korkeimman kohtansa, jossa kyseisen liikemuodon kannalta "valmis kappale" muuttuu samalla seuraavan liikemuodon "soluksi" (Kedrov, Engelsin Luonnon Dialektiikasta, s. 88).

Materian yhteiskunnallinen liike irtaantuu itsenäiseksi
material biologisesta liikunnasta. Biologisen evoluution (kehityksen) prosessissa eri eläinlajit kehittävät erilaisen tavan hankkia ympäristöstään ravintoa. Koko biologisen kehityksen kirjo elämän prosessit omaksuneesta valkuaisainemolekyylistä aina lihan- ja kasvissyöjänisäkkäisiin on esimerkiksi siitä, miten eläinlajit kehittyvät kilpaillessaan ravinnonhankintatavoista. Biologinen evoluutio saavutti väistämättä sen määrällisen vaiheen, jossa kaikki potentiaaliset ravinnonhankintamuodot (ekologiset lokerot) oli hyödynnetty. Tässä vaiheessa syntyi mahdollisuus laadullisesti uudentyypiselle elämänmuodolle. Syntyi kädellisten ryhmät, jotka alkoivat muokata ympäristöään. Nämä omaksuivat saalistuksessa ja puolustuksessa yhteistyön ja työvälineiden käytön. Työ on ihmisen tarkoituksenmukaista toimintaa. Voidaan katsoa, että jo ensimmäiset kädellisten lajit, jotka hankkivat ravintonsa työn avulla, muodostivat myös sosiaalisen yhteisön eli yhteiskunnan. Tämä saattoi tapahtua noin 4 miljoonaa vuotta sitten. Biologinen kehitys saavutti nyt vaiheen, jossa työ muuttui biologista valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Työn edellytyksiin kuuluvat pystykynti, käden anatominen muotoutuminen työhön soveltuvaksi, puhekieleen soveltuvien äänielinten muotoutuminen, aivojen rakenteen kehittyminen puhuttujen käsitteiden ymmärtämiseen ja muokkaamiseen, laajakirjoisten aistinelinten muotoutuminen ottamaan vastaan tietoa ympäristöstä jne. Biologinen evoluutio kehiti-

tyi nyt uralla, jossa ne lajit, jotka valinnan ja olemassaolon taistelun tuloksena omaksuivat täydellisimmässä muodossaan edellämainittuja työn edellytyksiä saattoivat selviytyä voittajana. Työ muuttui biologista valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Lopputulokse-
na oli nykyihminen ja yhteiskunta.

Merkittävää on huomata, että sosiaalinen yhteisö, yhteiskunta, muodosti sen ympäristön, jossa työmenetelmien täydellistymisen kautta ihmiseen johtanut biologinen evoluutio tapahtui, koska työ itsessään edellyttää yhteisön olemassaoloa. Siksi voidaan esittää väite, että työ on luonut ihmisen ja yhteiskunta on työn ympäristö. Ihminen on yksi kokonaisuus (ykeys), jonka eri puolia ovat mm. työ ja yhteiskunta sekä ihminen biologisena kokonaisuutena. Tämän kaiken tuloksena ihmiselle syntyi tajunta, jonka ansiosta nykyihmisten muodostama yhteiskunta muokkaa ympäristöään monin verroin nopeammin, kuin mitä tarvitaan biologiseen sopeutumiseen. Siksikään biologinen evoluutio ei tuota enää uusia ihmistä korkeampia elämänmuotoja. "Esi-isiemme" kanssa rinnakkain eli vielä 30000 vuotta sitten useita nykyihmiselle hyvin läheisiä ihmislajeja mm. Neanderthalin ihminen, jotka sitten eri tavoin sulautuivat nykyihmiseksi. Tämän jälkeen ihmiskunta on irtaantunut biologisesta evoluutiosta ja lähes kokonaan omaksunut yhteiskunnallisen evoluution.

1.6 Historiallisen materialismin merkitys

Historiallinen materialismi on työväenluokalle välttämätön työkalu yhteiskunnallisessa toiminnassa. Tilanteessa, jossa työväenluokka on hyvin perillä aikansa tieteen saavutuksista ja kykenee soveltamaan niitä maailmankatsomukseensa, kykenee työväenluokka tarkastelemaan nyky-yhteiskuntaa laajalla skaalalla sekä arvioimaan yhteiskuntakehitystä pitkällä ajanjaksolla eteenpäin. Tämä luo perustan työväenluokan kapitalismin vastaisen luokkataistelun strategian ja taktiikan tarkalle kehittelylle. Maailmankatsomuksen ja historiallisen materialismin mukaisen yhteiskunta-analyysin korkea taso karkottaa työväenliikkeen piiristä pikkuporvarilliset ja epätieteelliset ideologiat. Tällä tavalla marxilaisen filosofian korkea taso on yksi keskeisimpiä perusteita työväenliikkeen yhtenäisyydelle. Se luo yhtenäisen tieteellisen tehtävänasettelun ja arvomaailman. Tänään 2000-luvun toisella vuosikymmenellä tilanne on täysin päinvastainen. Työväenluokan piirissä maailmankatsomuksellinen tieto on hyvin "hakusessa" ja liikkeen hajaannus on "päättä särkevä". Historiallinen materialismi selvittäessään historian ja yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia voi olla muiden yhteiskuntatieteiden metodologinen perusta, jonka avulla voidaan arvioida muiden ilmiöiden paikka ja merkitys yhteiskuntaelämässä.

1.7 Historiallinen välttämättömyys, ihmisen tietoinen toiminta ja vapaus

Marxilaisuuden vastustajat sekä porvariston, että pikkuporvarillisen vasemmiston piirissä yrittävät löytää

Jääkauden metsästäjät valmistivat Kostenkissa piikivestä työkaluja. Työ oli jo paljon aikaisemmin muuttunut valintaa ohjaavaksi tekijäksi.

ristiriitaa marxilaisen maailmankatsomuksen sekä samalla historiallisen materialismin perusteista. He syyttävät meitä determinismistä, eli luottamisesta tapahtumien ennalta määärtyvyyteen, koska väitämme ihmiskunnan socialistisen tulevaisuuden olevan yhteiskunnallinen välttämättömyys. Samalla he arvostelevat meitä ihmisen oman tietoisien toiminnan ja vapaan tahdon väheksymisestä. Nämä "asiantuntijat" eivät kuitenkaan tiedä mistä puhuvat. Tämä perustuu siihen, että yhteiskuntakehityksen lainalaisuudet esiintyvät tendensseinä, jotka raivaavat itselleen tiensä monien esteiden, ristiriitojen ja yhteentörmäysten läpi. Tämän mukaan kulakin historiallisella hetkellä on olemassa enemmän kuin yksi mahdollisuus toimia. Työväenluokka ei saavuta mitään, jos toimitaan väärin. Toimimalla oikein päästään oikeaan ja samalla työkansaa hyödyntävään lopputulokseen. Marxilaisuus osoittaa, että kansanjoukkojen tulee toimia oikein, niin "pitkässä juoksussa" se johtaa myös socialistiseen lopputulokseen. Historiallinen välttämättömyys ei siis ollenkaan ole samaa kuin ennakolta määrääminen. Tulee nähdä, että historiallisen välttämättömyyden ja objektiivisten yhteiskuntakehityksen lakien tunteminen ei vapauta työväenluokkaa toiminnasta, vaan osoittaa tämän toiminnan merkityksen ja välttämättömyyden. Engels totesi, että "Tahdon vapaus on kykyä tehdä ratkaisu asian-tuntemuksella". Samassa kohdassa Engels totesi, että "vapaus on siis luonnon välttämättömyyksien tiedostamiselle perustuvaa valtaa itsemme ja ulkoisen luonnon yli; se on siten välttämättä historiallisen kehityksen tuote." [Engels, Anti Dühring; Marx Engels, Valitut teokset, Progress 1979, osa 5 s. 297] Se, mitä Engels sanoo tässä luonnon laeista, koskee täydellisesti myös sosiaalisia lakeja, vapauden ja välttämättömyyden suhdetta yhteiskuntaelämässä.

1.8 Ei liian tiukkoja rajoja filosofian ja erikoistieteiden välille

Historiallinen materialismi on ihmiskunnan historian tarkastelua dialektisen materialismin keinoin. Mutta sitä voi myös pitää yleisen tason historiatiiteenä. Siksi tässä esityksessämme emme halua vetää jyrkkää rajaa filosofian ja erikoistieteiden väliin. Olemmekin yhtenä esimerkkinä tarkastelleet mm. tuotantovoimia ja sitä miten ne toimivat yhteiskunnassa. Näin siitä huolimatta, vaikka tuotantovoimien tämänkaltaisen tarkastelu kuuluu myös marxilaisen kansantaloustieteen piiriin. Tämä on perusteltua myös siksi, että Marxin ja Engelsin mukaan yhteiskunnallinen oleminen on peruskysymys ja määrää yhteiskunnallisen tajunnan. Lisäksi tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastavuuden laki on yksi keskeisiä yhteiskuntakehitykseen vaikuttavia lainalaisuuksia.

Filosofian työryhmä

Dialektisen materialismin perusteet saatavilla

Olemme Kommunistien Liitossa kehittäneet marxilaisen filosofian opiskeluun sopivan oheisaineiston, sillä dialektista- ja historiallista materialismia ei ole päivitetty lähes 40 vuoteen. Työväenliikkeen järjestäytynyt toiminta alkoi, kun Marx ja Engels löysivät dialektiksen- ja historiallisen materialismin periaatteet. Porvariston vastaisen taistelun nousukaudet sijoittuvat vaiheisiin, jota leimaa tieteellisen maailmankuvan selkiytyminen. Tänään työkansan toimintaa leimaava hajanaisuus selätetään vain opiskelun kautta.

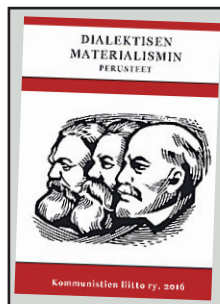
Työväenluokan on omak-suttava tieteellinen maail-mankuva

Kommunistien Liiton ”Dialektisen materialismin perusteet” on 30 vuoteen ensimmäinen aineisto, jossa näitä kysymyksiä päivitetään. Siinä olemme huomioineet mm. materia-käsitykseen liittyviä kysymyksiä, joita aiemmin ei ole käsitelty. Dialektisen- ja historiallisen materialismin tunteminen on välttämätöntä, kos-

ka työväenluokan yhtenäisyyden perustan muodostaa marxilainen tieteellinen maailmankatsomus. Luokkataistelulle uusimpaan tietoon perustuva maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä.

Tutkikaa ”Dialektisen materialismin perusteet” kirjanen

Vihkonen on jokaisen nuoren ja työ-

läisen käsikirja. Asioiden ilmaisu siinä voi olla puutteellista. Pyydä mmekin lukijoita kommentoimaan kriittisesti aineistella toimituksen materiaalien painoksen. Ostitse tilaajille (juha.kieksi@ hinta on seit-
aa saa Kansan ätiätoja Kom-
ta: www.kom-

Liberaalien mielenosoitukset ja vasemmisto-patrioottisten voimien taktiikka

Voimakas poliittinen taistelu Putinin jälkeisestä vallasta

Sergei Udaltsovin mukaan, Venäjällä on käynnissä voimakas poliittinen taistelu vuoden 2024 Putinin jälkeisestä vallasta. Tämä kamppailu käynnistyi melkein heti viime vuoden presidentinvaalien jälkeen. Tärkein vastakkainasettelu kulkee kahden porvarillisen eliittiryhmittymän, silovikien ja liberaalien välillä.

Näistä ensimmäiset asemoivat itsensä patriooteiksi ja kansallisesti suuntautuneen virkamieskunnan ja liike-elämän edustajiksi, kun taas liberaalit ovat enemmän länteen ja länsimaisiin arvoihin suuntautuneita. Udaltsovin mielestä tällainen jako on tietysti hyvin mielivaltainen, koska molemmat ovat saaliinhimoisia kapitalisteja, korruptoituneita ja näkevät Venäjän suunnattoman rikastumisen lähteenä. Vasemmiston ja patrioottisten oppositiovoimien edustajat ovat ainoa vaihtoehto näille porvarillisille ryhmittymille, siksi heitä painostetaan molemmilta tahoilta.

Sergei Udaltsov näkee taistelun kärjistyneen taas viime aikoina. Vaikka syynä tähän ovat Moskovan paikallisvaalit, niin Udaltsovin arvion mukaan kysymys on paljon laajemmasta asiasta. Syyskuun 8. päivän jälkeen Venäjällä ei järjestetä vaaleja kahteen vuoteen. Valtion duuman vaalikampanja käydään vasta vuonna 2021. Siksi liberaalien klaanilla on voimakas pyrkimys vahvistaa asemiaan jo lähitulevaisuudessa.

Tässä he käyttävät hyväkseen väitettyjä väärinkäytöksiä Moskovan kaupungin duumanvaalien ehdokkaiden rekisteröinnissä, yrittäen provosoida silovikeja voimankäyttöön ja verenvuodatukseen ja samalla nostattaa kansan suuttumusta ja varmistaa näin lännen tuen itselleen. Eliittiliberaaliryhmittymän edustajat, joilla on takanaan suuria taloudellisia ja informaatioresursseja ovat Navalnyin ja Jashinin tyyppisten, niin sanottujen oppositio liberaalien takana ja heidät on nostettu tässä taistelussa eturintamaan. Heidä tukevat myös "loukatut" emi-

Viime aikoina on maamme joukkotiedotusvälineissä nostettu voimakkaasti esille Moskovan elokuiset Aleksei Navalnyin koolle kutumat mielenosoitukset ja puhuttu niistä demokratiaa vaatineina mielenosoituksina. Näin tapahtui varsinkin presidentti Putinin Suomen vierailun aikana. Vasemmistorintaman koordinaattori Sergei Udaltsov valottaa järjestön nettisivuilla julkaistussa kirjoituksessaan niiden taustoja ja luokkaluonnetta sekä vasemmisto-patrioottisten voimien taktiikkaa nykytilanteessa.

Moskovassa 17.8. 2019 järjestettiin vasemmisto-patrioottisten voimien mielenosoitus rehellisten vaalien ja vallan vaihdoksen puolesta. Kuvassa isona näkyvissä lapuissa kehoitetaan äänestämään 8.9. todellisen opposition puolesta ja toisessa lapussa ollaan rehellisten vaalien ja vallan vaihdoksen puolesta. Vasemmistorintaman nettisivuston mukaan Moskovan mielenosoitukseen osallistui 10 000 ihmistä. Siihen osallistui Vasemmistorintaman, VFKP:n, Vallankumouksellisen työväenpuolueen, NKP:n, Yhtyneen kommunistisen puolueen, Komsomolin, Vapaa Venäjä-liikkeen ja muiden patrioottisten liikkeiden kannattajia. Moskovan lisäksi mielenosoituksia järjestettiin myös Jakutskissa, Kazanissa, Vladimirissa, Donin Rostovissa Tseljabinskissa, Novokujbyshevskissa ja Argangelissa. Pietarissa mielenosoitus järjestettiin jo 16.8.2019 edellisenä päivänä.

grantti-liberaalit.

Meneillään olevien tapahtumien luokkaluonne

Udaltsovin mukaan tässä tilanteessa on tarpeen määritellä selkeästi vasemmisto-patrioottisten voimien taktiikka ja on ymmärrettävä selkeästi meneillään olevien tapahtumien luokkaluonne. Hänen mielestään ei pidä langeta harhaan Moskovan yleisistä kansalaisprotesteista. Ne eivät ole sellaisia.

-Tavalliset kansalaiset lähtevät kyllä kaduille, mutta näiden tapahtumien kulkua ohjaavat edellä mainitun liberaaliryhmittymän edustajat ja heidän valvomansa joukkotiedotusvälineet. Meidän on muistettava, että myös 1980-luvun lopulla tavalliset kansalaiset ilmaisivat suurelta osin tukensa Jeltsinille. Muistamme erittäin hyvin, mihin tämä lopulta johti.

Sergei Udaltsovin mielestä on otettava huomioon, että nykyään monilla kansalaisilla on edelleen valitettavan naiivi ja puutteellinen luokka-analyysi, koska liberaalipropaganda on aivopessyt heitä aktiivisesti viime vuosien aikana. Udaltsovin mukaan nyt kuten aina, vasemmisto-patrioottisen opposition keskuudessa on varsin suosittu väite, että on suositeltavaa tukea oppositio liberaaleja, luoda heidän kanssaan koalitio ja pyrkiä saamaan aikaan porvarillisen demokraattisia uudistuksia. Teoriassa tähän voidaan yhtyä, mutta käytäntö on paljon monimutkaisempi. Vasemmistorintaman edustajat toimivat tällä tavoin jo vuosina 2011-2012. He olivat osa yhdistyneen opposition koalitiota.

- Ja minun on sanottava, että silloinkin näimme selvästi, että niin sanotut oppositio liberaalit

eivät suurimmaksi osaksi ole liberaaleja eivätkä demokraatteja, vaan he pyrkivät monin keinoin tyrkyttämään omia näkemyksiään, eivätkä he tässä suhteessa paljon eroa nykyisestä hallituksesta. Heidän käsityksensä mukaan demokratia ei ole kansan, vaan liberaalien valtaa. Lisäksi tänään, toisin kuin vuonna 2012, liberaaliopposition johtajien joukossa on entistä kiivaampia antikommunisteja, neuvostovallan vastustajia ja antipatriootteja. Joten teoria yhtenäisen oppositiokoalition luomisesta ja sen käytännön toteutus kohtaavat tänään suuria vaikeuksia. Sobolin, Jashinin tai Svetovin tyyppiset aggressiiviset ääri-liberaalit, samoin kuin heidän takanaan olevan liberaalieliittiryhmän edustajat, eivät ole kiinnostuneita tasa-arvoisen koalition luomisesta vasemmisto-patrioottisten voimien kanssa, vaan he toimivat Ukrainan mallin mukaan, yrittäen poistaa kom-

unistit ja patriootit maan poliittisesta elämästä.

Vasemmisto-patrioottisten voimien taktiikka

Sergei Udaltsovin mielestä tällaisessa toimintaympäristössä vasemmisto- ja patrioottisten puolueiden ja liikkeiden edustajien on säilytettävä malttinsa, tehtävä selkeät poliittiset johtopäätökset, koottava yhteen mahdollisimman laajat joukot ja laadittava oma esityslistansa. Aluksi on keskityttävä valmistelemaan maan laajuisia vasemmisto-patrioottisten voimien mielenosoituksia 17. elokuuta ja rehellisten vaalien puolesta 8. syyskuuta. Mielenosoituksiin on koottava kaikki kommunistiset, sosialistiset, patrioottiset ja kansallis-patrioottiset voimat yhdessä sitoutumattomien kansalaisten kanssa.

Lisäksi meidän on päivitettävä sosiaaliohjelma, taisteltava eläkeiän korottamisen peruuttamisesta, asumis- ja kunnallispalvelumaksujen jäädyttämisestä ja alentamisesta, palkkojen ja eläkeiden korottamisesta ja niin edelleen. Meidän on nyt sivuutettava keskinäinen välienselvittely ja erimielisyydet, se on yksinkertaisesti nykyisen poliittisen tilanteen asettama vaatimus. Udaltsov muistuttaa, että vasemmisto-patrioottisten voimien edustajia on paikallisvaalien ehdokkaina käytännössä kaikilla alueilla. Tilanteessa, jossa porvariryhmittymien välienselvittely ja protestimieliä lisäänty, on heidän mahdollista saavuttaa hyviä tuloksia ja lisätä edustusta paikallishallinnon elimissä. Tästä syystä on tarpeen tehostaa vaalikampanjointia kaikkialla.

Sergei Udaltsov on sitä mieltä, että nyt on aika aloittaa vasemmisto- ja patrioottisten voimien yhteisen foorumin valmistelut ja se on pidettävä vielä tämän vuoden aikana. Hän näkee mahdolliseksi "kolmannen voiman" muodostamisen, jolla on todellisia mahdollisuuksia vastustaa valtaistelua käyviä porvariryhmittymiä. Mutta aikaa ei ole varaa menettää yhtään.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Suomi–Israel

Kävin 2019 tammikuussa Matka 2019-messuilla ja otin tutustuakseni Suomi-Israel yhdistysten liiton (S-IYL) lehden Jedidut 4/2018. Poimin tähän lehdestä asioita, jotka olivat minulle uusia.

Poliitikko Karl-August Fagerholm oli Suomi-Israel yhdistyksen perustaja ja sen ensimmäinen puheenjohtaja 1954-1976. S-IYL perusti K-A Fagerholm -palkinnon, joka annetaan erityiselle Israel-ystävälle. Israelin itsenäisyyden 70. juhlavuotena 2018 palkinto annettiin kansanedustajalle Peter Östman.

Ukrainalainen Golda (Goldie o.s. Mabovitz, ent. Meyerson) Meir (1898-1978) toimi Israelin pääministerinä 1969-1974. Hän saapui 1920-luvulla miehineen sionismin innoittamana mandaatti-Palestiinaan. David Ben-Gurion pyysi Goldaa vaihtamaan sukunimensä heprealaiseksi. Meir tarkoittaa valon sytyttäjää. Goldaa ja Margaret Thatcheriä on kutsuttu rautarouvaksi. (li-

säykset HaKa)

Israelilainen terrorismitutkija Ely Karmon: Eurooppa on herännyt jihadismin uhkaan liian myöhään. Israel on kohdannut terrori-iskuja itsenäisyyden ajan: lentokonekaappauksia, autopommeja, linja-autoja, raketteja, puukotkuksia sekä pahlavia leijoja ja ilmapalloja. (Luettelosta unohtui: lingot, ritsat ja kivien heitto. HaKa)

Jerusalemissa alkoi 14.10.2018 nelipäiväinen konferenssi Christian Media Summit. Avajaisgaalan kirkkaimmat tähdet olivat Benjamin Netanyahu ja USA:n Israelin suurlähettiläs David M Friedman. Presidentti Reuven "Ruvi" Rivlin toisti pääministerin esittämän ajatuksen kristityistä Israelin parhaina ystävinä. Bestsellerkirjailija Mike Evans (koskaan kuullut, HaKa) rakensi muutama vuosi sitten Jerusalemiin Friends of Zion -museon. (Evans on kyvykäs, sillä hän ei tarvinnut rakennustyöläi-

siä. HaKa)

Suomen itsenäisyyspäivänä 6.12.2018 hakaristiliput liehuivat Pohjoismaisen Vastarintaliikkeen marssilla (En pidä hakaristiretkistä. HaKa) Holokaustin uhrien muisto ry:n puheenjohtaja Kimmo Sasi jätti 7.12 oikeusministeriölle aloitteen lainmuutokseksi, jotta tällaisten poliittisten tunnusten käyttö kielletään. Holokaustin uhrien muisto perustettiin 1993 nimellä Yad Vashemin Suomen osasto.

Brasilian uusi presidentti Jair Bolsonaro lupasi siirtää maansa Israelin suurlähetystön Tel Avivista Jerusalemiin. Australian pääministeri Scott Morrison ilmoitti harkitsevansa maansa Israel-lähetystön siirtoa Jerusalemiin.

Lehdessä pohditaan Israelin vaihtoehtoja Gazassa. Israelin rajaseudun asukkaat kannattavat Hamasin tuhoamista joko mattopomittamalla Gaza asumiskelvottomiksi raunioiksi tai valtaamalla Gaza massiivisella maaoperaatiolla. Voitaisiin toteuttaa rajattu maaoperaatio tai neuvotella pitkäkestoinen tulitauko hudna. Pidetään yllä status

quo, joka on nollavaihtoehto.

Brysselissä perustettiin 2003 European Coalition for Israel, jonka perustaja ja johtaja Tomas Sandell piti 4.11.2018 Israelin 70-v-juhlapuheen Helsingin Munkkivuoren kirkossa. Hän totesi, että kaikki yritykset verata Israelia natsi-Saksaan ovat antisemitismien ilmauksia. Sandell ihmetteli, että Hebronissa, Betlehemissä ja Jerusalemissa asuvia juutalaisia kutsutaan siirtokuntalaisiksi ja

rauhan esteiksi.

Marttyyrien Ääni ry (aiemmin Stefanus-Lähetys ry) perustettiin Suomessa 1972 ja on rekisteröity 1973. Marttyyrien Ääni tuottaa ja esittää Taivas TV7-kanavalla vainotujen seurakuntien asiaa käsittelevää Marttyyrien ääni -ohjelmaansa sekä saman nimistä radio-ohjelmaa Radio Deissä (Lisäys HaKa).

Hannu Kautto
Espoo

Gaza

"Suuren palumuuttomarssin" alkamisen jälkeen israelilaiset ovat tappaneet ja vammauttaneet järkyttävän määrän palestiinalaisia. Traagisimpia tapauksia ovat lasten surmat ja vammautumis. Mielenosoitusten taustalla on humanitaarinen kriisi, jonka on aiheuttanut Israelin 11 vuotta kestänyt Gazan saarto.

Israelin turvallisuusjoukot surmasivat 30.3.2018-22.3.2019 raja-aidan läheisyydessä 195 mieltään osoittanutta palestiinalaista, jois-

ta 40 oli lapsia. Melkein 29000 palestiinalaista haavoittui ja heistä 7000 sotilaiden luodeista. Kolme selvästi tunnistettavaa ensiapuhoitajaa tapettiin ja yli 630 muuta haavoittui. Mielenosoittajat olivat aseettomia. Yksi Israelin turvallisuusjoukkojen jäsen kuoli ja kuusi haavoittui.

Lähde: Arabikansojen ystävyyseura ry. 1/2019

Hannu Kautto

Toisen maailmansodan alkamisesta 80-vuotta

Antikommunistit ovat viime vuosina pyrkineet jääräpäisesti samaistamaan kommunistisen ja fasistisen ("natsilaisen") ideologian, käyttäen tätä väitettä vasemmistovoimien vainoihin, esimerkiksi Ukrainassa. Ideologisissa kysymyksissä sangen kokemattomille laajoille joukoille on tietenkin esitettävä jotain konkreettisempaa ja siihen tarkoitukseen käytetään myyttiä Neuvostoliiton ja Saksan "yhdenvertaisesta vastuusta" toisen maailmansodan aloittamisessa. Väitettä, että jos muka kaksi diktaattoria - Hitler ja Stalin - eivät olisi solmineet "Molotovin-Ribbentropin sopimusta" (Neuvostoliiton ja Saksan välistä hyökkäämättömyyssopimusta sen allekirjoittaneiden ulkoministereiden nimien mukaan), niin silloin sota ei olisi alkanutkaan.

Niinpä nytkin porvarillisessa lehdistössä muistellaan aktiivisesti tätä tasan 80 vuotta sitten eli 23. elokuuta solmittua toisen maailmansodan aloittanutta "Molotovin-Ribbentropin sopimusta",

Neuvostojohto tiesi Saksan tulevasta hyökkäyksestä

Yritämme nyt arvioida objektiivisesti tätä asiakirjaa ja muisteleminen ensin, missä tilanteessa sitä valmisteltiin. Jo kauan ennen vuotta 1939 Neuvostoliiton johdolle oli selvää, että hyökkääjänä tässä sodassa tulee olemaan fasistinen Saksa. Tästä syystä Neuvostoliiton diplomaattia asetti tehtäväkseen Hitlerin eristämisen maksimaalisesti ja yritti rakentaa kollektiivisen turvallisuusjärjestelmän Euroopassa. Valitettavasti Neuvostoliitto onnistui solmimaan vain vähemmän tehokkaita avunantosopimukset Ranskan ja Tšhekkoslovakian kanssa, mikä ei ratkaissut yleistä ongelmaa. Jos toinen maailmansota kuitenkin alkaisi, niin Neuvostoliiton johto olisi käsittänyt sen imperialistisena sotana ja olisi pyrkinyt pysymään mahdollisimman kauan puolueettomana osapuolena.

Todettakoon, että allekirjoittaessaan hyökkäämättömyyssopimusta Saksan kanssa, Neuvostoliitto oli todellisuudessa jo mukana sodassa idässä. Kyse on Mongolian kansaa vastaan hyökänneen Japanin vastaisista sotatoimista. Näin ollen maailmansodan alkaessa maamme edessä häämötti reaalin mahdollisuus taisteluista kahdella rintamalla samanaikaisesti.

Munchenin sopimus ja Tshekkoslovakian jako

Palatessamme Euroopan tilanteeseen on todettava, että sen tilanteeseen vaikutti suuresti vuotta aikaisemmin tehty "Munchenin sopimus", toisin sanoen siellä suoritettu Tshekkoslovakian jako. Hitlerin Saksa tavoitteli etnistien saksalaisten asuttamaa Sudeettialuetta ja sitten saksalaisvähemmistön kapinan jälkeen Iso-Britannia ja Ranska päättivät ratkaista sudeettiongelman lopullisesti, luovuttamalla tämän alueen Saksalle. Kyseisten maiden silloiset hallitukset rohkaisivat Hitleriä kaikin tavoin hänen yrityksissään suunnata hyökkäyksensä itään, Neuvostoliittoa vastaan. "Jotta Britannia voisi elää, bolshevism on kuoltava", sellainen oli brittikonservatiivien tunnus ja sellainen oli Hitlerin "rauhottamisen" politiikan olemus.

Kyseiseen hetkeen mennessä Tshekkoslovakialla oli allekirjoitetut avunantosopimukset Ranskan ja Neuvostoliiton kanssa. Kyseinen maa olisi voinut melko tehokkaasti vastustaa hitleriläisarmeijaa, koska sen käytössä oli hyvä armeija, vahva rajapuolustus ja saksalaista sotateollisuutta vahvempi aseeteollisuus. Valitettavasti Ranskan johtajien suppeat luokkaedut saivat

yliotteen yleisvaltakunnallisista eduista ja tämän tuloksena sen johtajat eivät ainoastaan kieltäytyneet ottamasta käyttöön avunantosopimusta, vaan ne myös itse asiassa esiintyivät aloitteentekijöinä liittolaisensa alueiden jaossa. Myöskään Tshekkoslovakian johto ei ollut ajan tasalla, joka ensin torjui Neuvostoliiton avun ja sittemmin myös antautui vihollisen edessä.

Länsieurooppalaisiin kumppaneihin on vaarallista luottaa

Munchenin sopimus teki voimakkaan vaikutuksen Neuvostoliiton johtoon (Neuvostoliiton edustajia ei edes kutsuttu tähän kokoukseen), joka sitten päättyi perusteluun johtopäätökseen siitä, että länsieurooppalaisiin kumppaneihin on vaarallista luottaa. Siitä huolimatta yritykset liittoutua Iso-Britannian ja Ranskan kanssa jatkuivat aina saksalaisten kanssa solmitun sopimuksen allekirjoittamiseen asti.

Poliittinen sopimus englantilaisten ja ranskalaisten kanssa oli käytännössä sovittu asia, mutta muistaen Tshekkoslovakian kanssa solmittujen avunantosopimusten kohtalon, Neuvostoliiton johto painotti myös sotilaallisen sopimuksen solmimisen välttämättömyyttä. Sotilaalliset neuvottelut alkoivat pahasti myöhässä ja ne eivät johtaneet mihinkään konkreettisiin tuloksiin. Sitä paitsi Puola, jonka so-
taa edeltänyttä politiikkaa amerikkalainen historioitsija W. Shirer luonnehti itsemurhaksi, kieltäytyi ehdottomasti päästämästä neuvostojoukkoja alueensa kautta ja näiden joukkojen olisi pitänyt vielä myös puolustaa Puolaa (Neuvostoliitolla ei nimittäin silloin ollut yhteistä rajaa Saksan kanssa).

Aivan viime hetkillä Ranska yritti painostaa puolalaisia, mutta tuloksetta ja Britannia ei puolestaan ryhtynyt tekemään mitään. Neuvottelut englantilaisten ja ranskalaisten kanssa päättyivät umpikujaan. Kuten muuten tapahtumien myöhempi kulku osoittaa, että (Tarkoitin kesäkuuhun 1940 asti jatkunutta "kummallista sotaa", jolloin ranskalaiset eivät käyneet mitään sotatoimia rintamalinjallaan), jos heidän kanssaan olisikin saatu solmittua jokin sopimus, niin liittolaiset eivät olisi ryhtyneet toteuttamaan sitä.

Saksa tarjoaa sopimuksia

Mutta Saksa puolestaan tarjosi Neuvostoliiton johdolle sopimuksen solmimista ilmoittamalla suoraan, että ei ole muka olemassa sellaisia asioita, joista osapuolet eivät voisi sopia. Tällaisia ehdotuksia Neuvostoliiton lisäksi Saksa teki myös Iso-Britannialle, joka suostui 20. elokuuta solmimaan saksalaisten kanssa hyök-

Tilanne kiristyi Euroopassa. Samaan aikaan Japanilaisten 6. A tunkeutui Halhin -Gol-joella Mongolian alueelle. Neuvostoliitolla oli 1936 solmittu avunantosopimus Mongolian kanssa. Kesä-elokuussa 1939 neuvottelujen Saksan vastaisen kolmiliiton rakentamisesta ollessa kiivaimillaan, Neuvostoliitto siirsi syrjäiselle alueelle kuorma- ja säiliöautoilla tarvittavan kaluston. Kesä-heinäkuun aikana käytiin raja- ja ilmataistelua. Mongolialaisten ja Neuvostoliittolaisten yleishyökkäys Japanin 6.A:n joukkoja vastaan alkoi 20.8.1939. Lähes päivälleen samanaikaisesti, kun allekirjoitettiin Neuvostoliiton ja Saksan hyökkäämättömyyssopimus, kärsi Japani Halhin-Gol-joella sotilaallisen tappion. Japanin 6.A lyötiin lopullisesti 30.8.1939. Yritys muodostaa Hitlerin tueksi itäisen rintama torjuttiin. Kuvassa Zukov keskustelee joukkojen kanssa Halhin Golin rintamalla.

käämättömyyssopimuksen ja ottamaan Englannissa vastaan Göringin. Hänen lentokoneensa oli jo tankattu ja valmiina lähtemään Lontooseen. Mutta oman puolueettomuutensa takia englantilaiset varmasti pyysivät jotakin Hitleriltä...

En ole aivan varma siitä, oliko Neuvostoliiton johto tietoinen Saksan ja Britannian välisistä kontakteista, mutta varmaan se arveli jotain sellaista. Näin ollen valinnanvara ei ollut suuren suuri. Joko jäädä ilman minkäänlaisia sopimuksia saksalaisten kanssa, jotka saattavat sopia vaikka mistä englantilaisten kanssa (älkää unohtako meillä olleita sotatoimia Japanin kanssa) ja lisäksi saada mahdollisesti vierelleen hitleriläisen armeijan Puolan varman kükistumisen jälkeen, tai solmia kuitenkin saksalaisten kanssa sopimus itselle edullisemmilla ehdoilla. Luonnollisesti Neuvostoliiton johto valitsi jälkimmäisen vaihtoehdon.

Neuvostoliiton ja Saksan hyökkäämättömyyssopimus ja lisäpöytäkirja

Neuvostoliiton ja Saksan välinen hyökkäämättömyyssopimus allekirjoitettiin 23. elokuuta. Sen lyhyt teksti oli vakiintunut tällaisissa asiakirjoissa: olla hyökkäämättä, olla liittymättä liittoihin, jotka ovat suunnattuja toista osapuolta vastaan yms. Helmenä pohjalla oli kuitenkin salainen lisäpöytäkirja, jossa mainittiin osapuolten "etupiirien rajat" Baltian ja Puolan alueellis-politiittisen uudelleenjärjestelyn tapauksessa.

Viidenkymmenen vuoden ajan Neuvostoliitossa kiistettiin kyseisen pöytäkirjan olemassaolo ja eräät aktivistit kiistävät sen tänäkin päivänä. Mutta kiistäminen on melko vaikeaa, koska mainittu Neuvostoliiton ja Saksan etupiirien rajalinja sekä Saksan ja neuvostojoukkojen demarkaatiolinja oli piirretty Neuvostoliiton keskuslehdistä julkaistuun karttaan. Se tapahtui heti kohta sen jälkeen, kun Puna-armeijan vapautusretki alkoi Länsi-Ukrainassa ja Länsi-Valko-Venäjällä eli syyskuun 17. päivän jälkeen. Tästä linjasta oli tietenkin sovittu ja vieläpä ilmeisen selvästi korkeimmalla tasolla.

Lisäpöytäkirjan tiimoilta taitetaan yhä peistä

Hyökkäämättömyyssopimuksen pöytäkirjan tiimoilta taitetaan peistä edelleenkin. Perestroikan kaudella Neuvostoliiton Kansanedustajain Kongressi julisti sen oikeustieteellisesti kestävämmäksi ja epäpäteväksi, koska pöytäkirjaa ei ollut ratifioitu (vaikka itse sopimustekstin mukaan se astui voimaan välittömästi). Valitettavasti en ole itse kansainvälisen oikeuden asiantuntija, enkä voi sanoa mitään pöytäkirjan pätemättömyydestä, erityisesti kun se laadittiin aikansa kansainvälisen käytännön kriteerien mukaisesti.

En voi kuitenkaan nimittää sitä moraalittomaksi ja siihen suuntaan viittaavaksi teoksi. Olisiko ollut moraalisesti korkeaa luovuttaa kymmeniä miljoonia etupiiriläisten itäpuolella asuneita ihmisiä hitleriläisille? Heidän joukossaan oli muuten useita miljoonia juutalaisia, mistä Neuvostohallitus muistutti tuodessaan joukkoja kyseiselle alueelle. Näitä ihmisiä odotti yksiselitteisesti nopea kuolema.

Mutta kysymys ei olekaan ainoastaan humanismista. "Puolan jako", josta antikommunistit niin mielellään puhuvat, tarkoitti niiden alueiden palauttamista Neuvostoliitolle, jotka valkopuolalaiset olivat siltä anastaneet 20 vuotta aikaisemmin, silloin kun maamme oli äärimmäisen voimaton kansalaissodan takia. Muuten jopa Entente tunnusti Neuvostojen oikeuden kyseisiin alueisiin. Vuonna 1919 nimenomaan Iso-Britannian ulkoministeri lordi Curson kehotti vetämään Puolan ja Venäjän välisen rajan hänen nimeään kantavalle Cursonin linjalle. Luulen lukijoitteni jo arvanneen, että tämä linja oli myöhempien epäoleellisten korjausten jälkeen sama kuin vuoden 1939 sopimuksen salaisen pöytäkirjan linja.

Tuolloin Puna-armeijan vapautusretki alkoi vasta 17. elokuuta 1939, kun Puolan armeija oli lyöty saksalaisten toimesta ja Puolan hallitus pakeni Romaniaan, missä se välittömästi internoiitiin. Sanalla sanoen Puolan valtion hallintojärjestelmä lakkasi toimimasta. Muuten Puolan armeijan päällystö ei antanut käskyä vastustaa hyökkäviä neuvostojoukkoja...

Mutta antikommunistit eivät välitä asiasta päätäkään. Heidän mukaansa tekemällä sopimuksen Hitlerin kanssa, Neuvostoliitto antoi hänelle mahdollisuuden sodan aloittamiseen, ilman sopimusta Neuvostoliiton kanssa Saksa ei olisi muka hyökännyt Puolaan.

Hitler ei peitellyt hyökkäyssuunnitelmiaan Puolaan

Tämän asian ymmärtämiseksi pöytäpuheeksi riittänee kun lukee Mein kampfia (Taisteluni). Hitler ei koskaan peitellyt hyökkäyssuunnitelmiaan Puolaan ja elokuussa 1939 hän puhui siitä jopa julkisesti. Julkaistujen asiakirjojen valossa Hitler teki päätöksen hyökkäyksestä Puolaan jo huhtikuussa ja valmisti johdonmukaisesti armeijaansa tähän hyökkäykseen.

Elokuussa hänen lähipiirinsä kanssa käytyjen neuvottelujen asiakirjat eivät viittaa mihinkään valtakunnanjohtajan empimisiin. Sopimus Neuvostoliiton kanssa oli Hitlerille tietenkin mielenkiintoinen ennen kaikkea taloussuhteiden kannalta, mutta se ei ollut ratkaiseva tekijä Puolaan hyökkäämisen kannalta. Yksin, ilman liittoa Britannian ja Ranskan kanssa Neuvostoliitto ei olisi ryhtynyt taisteluun vihamielisen maan puolesta.

Mitä Neuvostoliitto saavutti sopimuksella

Mitä Neuvostoliitto saavutti solmimalla sopimuksen Saksan kanssa? Ennen kaikkea sen, että näin siirrettiin kahdella vuodella Neuvostoliiton tulemistakin mukaan maailmansotaan eikä vain Euroopassa. Sotatoimet Japania vastaan päättyivät muutamassa viikossa. Sotilaallisen tappion kärsineet japanilaiset taajusivat, että heidän ei kannata toivoa apua Antikomintern-sopimuksen saksalaisilta kumppaneiltaan ja he poistuivat Mongoliasta solmimalla aseleposopimuksen, jota he eivät koskaan enää rikkoneet. Sitä paitsi tällaisen Saksan "petturuuden" jälkeen japanilaiset eivät enää hyökänneet Neuvostoliittoon myöskään vuonna 1941, vaikka saksalaiset sitä päättävästi vaativatkin. Edelleen Neuvostoliitto palautti itselleen ennen vallankumousta Venäjän valtakunnalle kuuluneet maat ja siten palautti alueellisen yhtenäisyyden. Kyseisten alueiden anastamiseksi Suuren Isänmaallisen sodan aikana hitleriläiset tarvitsivat huomattavia ponnisteluja, mikä vaikutti tietenkin sotatoimien yleiseen kulkuun.

Neuvostoliiton ja Saksan taloussuhteet olivat hyödyllisiä neuvostotaloudelle. Raaka-ainneiden vastikkeena saksalaiset toimittivat paljon teknologiatuotteita ja mm. aseita. Esimerkiksi vuonna 1941 huomattavan osan Neuvostoliiton sukulussuvenkannasta muodostivat Saksassa rakennetut veneet. Lopuksi, oli hyvinkin merkittävä asia se, että Neuvostoliitto saavutti suurvalta-aseman, jonka mielipide oli huomioitava. Neuvostokansan Suureen Isänmaalliseen sotaan fasistista Saksaa vastaan oli vielä aikaa kaksi vuotta.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
28.08.2019**

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Mäellä dallatessa

Asumme Bairro Altossa pienessä, pinkissä kivitalossa Rua São Boaventuralla. Bunkkaamme katusossa. Fönäreiden eteen on duunattu vihreät harjateräskalterit. Sisäpuolelle sijoitetut, suljettavat puuluukut pitävät helteen päivällä pihalla. Matalien, valkoisiksi maalattujen huoneiden lattiat on päällystetty lakatuilla, leveillä laudoilla. Pienestä köksästä löytyy kaikki tarvittava saffan valmistamiseen ja sen säilömiseen. Arskan huolto pienessä kylppärisssä kysyy kärsivällisyyttä ja akrobatiaa.

Mäeltä pääsee laskeutumaan alakaupunkiin vain jyrkkiä stebariporaita tai katuja pitkin. Kartsat ovat hiton kapeita. Niiden fiudekaistaa peittää tummanharmaa, pitoa antava katukiveys. Jalkakäytävät on kuorrutettu liukkailla laavakivikuutioilla. Lissabonin kivimiehet ovat tunkeneet niitä tämän stadin jalkakäytäviin varmaan miljardi kappaletta. Nelikerroksisten rakennusten julkisivut ovat värikkäitä. Punaiset

palopostit, pankkiautomaatit, syvän vihreät takorautaiset parvekkeet ja ulko-ovet rikastuttavat katukuvaa.

Skimbaamme vaaleanruskeilla katukivillä alamäkeen peräkäin Arskan kanssa Rua Da Rossalla kohti Tejo-joen rantsua. Kadun varrella toimii baareja, rafloja, snadeja marketteja ja asusteputiikeja. Stoppaamme matkamuistomyymälän eteen tsiigaamaan lissabonilaisten keltaisten ja punaisten sporien pienoismalleja. Arskalla on jo messissä berliiniläiset nivelraitsikat Seiska ja Kasi.

Astumme puotiin. Tsekkaamme skurut. Arska valitsee snadin, keltavalkoisen poran. Olemme nähneet läheisellä Rua São Pedro De Alcantaralla samanlaisen vehkeen höyläävän kiskoilla mäkeä ylös ja alas kolisten, kompressorin puhkuen. Yksiteliset harmaapäät ovat aina fulsia. Jengiä roikkuu avoimista ikkunoista.

Kaupan nelikymppinen myyjä kertoi minulle englanniksi, että hänen nuorempi, kotona asuva sisarensa on samanlainen kuin Arska. Hänen mukaansa systeri on ollut Jumalan suoma lahja ja ilo perheelle. Hän toivotti kundillemme siunausta. Portugali on katolinen maa. Kirkkoja on paljon ja niiden edessä tsittaa kerjäläisiä. Eilen piipahdimme keskustan kävelykadulle. Turistit safkasivat sen keskikaistalla. Reunalla pari silmät umpeen ommeltua, sokeaa hemmoa skulasi harmonikkaa.

Kehitysvammaiseen Arskaan suhtaudutaan suopeasti Lissabonin kaduilla, julkisessa liikenteessä, baareissa ja kaupoissa. Tänään on Juhannusaatto. Dallaamme mäeltä alas rantsussa sijaitsevaan isoon Mercado Da Ribeiran kauppahalliin slumppaamaan rehuja, kuivattua rosmariinia ja oreganoa, limppua sekä väijymään hyviä fisutarjouksia.

Matti Laitinen
Jussina 2019 Lissabonissa

Normaalisitovuus ja yleissitovuus

Erityisesti ”Suomen Yrittäjät ry” kärjessä väheksyy TES-sopimusiin perustuvaa työntekijöiden minimiturvaa ja haluaa työnantajille yksinoikeuden päättää palkoista, ym. ”paikallisella sopimisella”. Paikallista sopimista käytetään laajasti, eikä ole mitään estettä sopia esimerkiksi palkoista, kunhan ei aliteta sopimuksissa (TES) sovittuja tasoja.

Työehtosopimus voi tulla työsuhteen ehdoksi joko normaalisitovuuden tai yleissitovuuden perusteella. Yleissitovat sopimukset johdetaan sovituista työehtosopimuksista, normaalisitovista. Normaalisitovaa työehtosopimusta voisi ku-

vailla erityiseksi työehtosopimukseksi. Normaalisitova työehtosopimus syntyy ainoastaan silloin, jos siitä on sovittu työnantajien ja ammattiliittojen kesken. Erona yleissitovaan työehtosopimukseen on se, että normaalisitova työehtosopimus ei sido muita kuin työehtosopimuksen osapuolia.

Yleissitovien työehtosopimusten tarkoituksena on järjestäytymättömien työnantajien palveluksessa työskentelevien työntekijöiden vähimmäistyöehtojen turvaaminen. Mikäli työnantaja tai työntekijä on järjestäytymätön, on

työsuhteessa noudatettava kyseisellä alalla tai vastaavassa työssä voimassaolevan työehtosopimuksen vähimmäismääräyksiä. Samalla yleissitovuus tarkoittaa myös sitä, että kaikkien kyseisen alan työnantajien on noudatettava yleissitovaa työehtosopimusta, olivatpa he järjestäytyneitä työnantajaliittoon tai eivät, kun yleissitovuus on vahvistettu työehtosopimusten yleissitovuuden vahvistamislautakunnassa. Työntekijöillä pitää olla työehtojensa turvaksi sopimus, perälautta, jonka puitteissa he myyvät työvoimaansa.

Kalevi Wahrman

Markkinamekanismi ja ilmastostrategiat

Ennen Länsimetrona Espoossa taisteli kaksi koulukuntaa, metron kannattajat ja vastustajat. Rakennustöiden yhteydessä oli monia mutkia matkassa, kun keinotelijat halusivat kähmiä osansa suuren rakennushankkeen hyödyistä. Jouduin monesti riitoihin Länsimetron vastustajien kanssa, kun he väittivät, että metrohanke ei tule toteutumaan. Sanoin heille, ”että seuratkaa Espoon ja Helsingin rahamiehiä, jotka hamstraavat kiinteistöjä ja tontteja kaavoitettujen metroasemien tuntumasta”. Eivät kapitalistit sijoita, ellei heillä ole sisäpiirin tietoa vahvistetuista suunnitelmista. Metrotöiden hidastaminen vain antaa heille lisää aikaa totutella uuteen liiketaloudelliseen tilanteeseen.

Tämä tulee monesti mieleen näissä ilmasto-asioissa. Äskettäin ”Ulkoilijan” dokumentissa ”Suuri ilmastohuujaus tuotiin esille suurten öljyyhtiöiden tienneen ja 60 v. fossiilisten poltosta ilmastolle aiheutuvista haitoista. Ei tämä suuri yllätys ollut. Vuosikymmeniin ei ole ollut epäilystäkään, että kun geologisiin kerrostumiin varastoitunut hiili vapautetaan uudelleen ilmakehään, on tuloksena maapallon lämpötilan nousu tunnettuine seurauksineen. Tämä prosessi on edennyt täysin ennakoitusti. Ehkä yllätys on se, miten tarkkaan öljykapitalistit ovat seuranneet kehitystä ja miten tietoisesti he ovat salanneet tutkimustensa tulokset.

Se mitä tulee ihmetellä, on

sinnikkyys, jolla monet työväenliikkeenkin ihmiset torjuvat näkemysten fossiilisten polttoaineiden aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä. Nettimaailmassa he näyttävät uskovan eliitin salaliittoon, joka ylläpitää ajatusta voittojensa kartuttamiseksi. Enemmänkin tulisi uskoa sellaiseen salaliittoon, kuten tässä öljy-yhtiöiden tapauksessa, jossa totuus todellisuudesta salataan, ettei menetetä hyviä bisneksiä. Keski-Suomen sydänmailla sanottiin: ”Jos sinä salakaadat hirven, tämä paljastuu aina, kun ”porukassa” on enemmän kuin yksi henkilö. Kaikenlaiset salaliitot paljastuvat hyvin nopeasti.

Sanotaan tiedeihmisten ja ilmastonutkijoiden puhuvan pötyä. Eivät puhu pötyä. Todellinen tiede-ihminen kokee tarpeelliseksi tuoda esiin tutkimustensa tulokset. Ylivoimainen enemmistö tiedeyhteisöstä näkee tänään selkeän yhteyden fossiilisten polton ja lämpötilan nousun välillä. On tultu pisteeseen, että kukaan ei enää voi olla huomioimatta asioiden nykytilaa. Yhteiskunnan valtaa-pitävät ovat löytäneet ilmasto-strategiansa. He yrittävät siirtää ylettömän aineellisen kulutuksen ”vähemmän haitallisiin” tuotteisiin pienentämällä niiden ”hiilijalanjälkeä”. Tiedämme, että tämä ei riitä. Toistaiseksi työväkeä edustavat piirit eivät ole esittäneet omaa edistyksellistä ilmastostrate-

giaansa.

Sitä, miten vaikea tilanne on, heijastaa selkeästi äskeinen IPCC:n raportti. Monet kritisoivat varmaan aiheellisesti IPCC:n toimintaa. Se on kuitenkin hallitusten yhteinen foorumi käsitellä näitä asioita, jonka pohjaksi eri maiden asian tuntijat toimittavat tutkimusaineistonsa vallitsevasta tilanteesta. Tämän kaltaisista lähteistä joudumme aina nyky-yhteiskunnassa etsimään tietomme oman arviomme pohjaksi. Joudumme aina käyttäessämme yhteiskunnassa saatavilla olevaa tietoa käyttämään tuntemiamme kriteereitä arvioidessamme sen luotettavuutta. Viime kädessä käytäntö määrää tiedon luotettavuuden. Katson kyllä, että ei voi olla sitä mieltä, että IPCC:n raportille voisi vain ”viitata kintaalla”.

Otin alussa esiin tuntemani Länsimetron rakennushankkeen, koska se näyttää, miten markkinamekanismissa asiat etenevät. Samoin tapahtuu myös suhtautumisessa ilmastoon muutokseen. Kapitalistit ovat omaa strategiaansa hioineet 60 vuotta. Oma arvioni on, että pelkän markkinamekanismin voimin näitä asioita ei enää lopullisesti korjata.

Espoon Leipäpappi
Espoo

Suurvaltajohtajilla ongelmia

Kun on suuren maan johtaja, ovat päälle kaatuvat ongelmatkin tavallista suurempia. Käsittelen mielipiteessäni vain kahden suurvallan johto-ongelmia. Meillä Venäjän ystävillä oli juopon Jeltsinin aikana vähemmän ymmärrystä Venäjän toimia kohtaan, joku jopa väitti tuntevansa häpeää Venäjän ystäväydestä. Lännen johtajat luonnollisesti käyttivät hyväksi Jeltsinin alkoholismia. Mitähän kaikkia sotilas-salaisuuksia umpitunnellisissa useinkin ollut Jeltsin kertoi ulkomaanmatkoillaan?

Länsi jo nylki Venäjän karhua, vaikka se ei ollut edes kuollut. Sahalinin saari luvattiin Japanille, Kaliningrad Puolalle jne. Jostain syystä Suomelle ei luvattu mitään. Onneksi Venäjän johtoon nousi Putin, pätevä ja rohkea mies. Hän palauttaa uskon Venäjän suuruuteen. Venäjän ongelmat ovat vähentyneet päinvastoin kun toisen suurvallan eli Yhdysvaltain aina pahenevat vastoinkäymiset. Mitään muutahan ei Trumpin kaudelta

ole voitu odottaakaan. Kun suurvallan johtaja on lähinnä sirkuspelleen verrattava henkilö, niin koko valtakuntahan menettää uskottavuutensa. Ainoat maat joitten johtajat vielä nöyristelevät Yhdysvaltain johtajaa, ovat Suomi ja rotusortovaltio Israel.

Kyllä suurvallan johtajaksi pyrkiville pitäisi suorittaa perusteellinen terveystarkastus, etenkin päärustinki. Trump ja Israel ovat suurimmat vaaramomentit maailman rauhalle. Ydinaseet henkisesti sairaitten hallinnassa ovat tosi vaarallinen yhdistelmä. Yhdysvallat kuvittelee edelleen olevansa maailmanpoliisi huomaamatta, että juna meni jo aikoja sitten.

Kyllä Venäjä, Kiina ja Intia päättävät tulevaisuudessa, miten maailma makaa. Yhdysvallat voi keskittyä muurien rakenteluun ja huumeitten käyttöön.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Ei missään se ole onnistunut

Nimittäin sosialismi. Seitsemän kymmentä vuotta Neuvostoliittoa ja eihän se toiminut, kun siellä ei ollut yksityisomistusta eikä yksilön vapautta ja vapaita vaaleja. Heti Neuvostoliiton perustamisen jälkeen vapaassa lännessä kaikki demokraatit julistivat järjestelmän pikaista romahtamista.

Heti vallankumouksen jälkeen neljätoista läntistä demokratiaa, pieni urhoollinen Suomi mukana, lähetti sotajoukkoja kukistamaan jumalaton järjestelmää.

Kuitenkin se sinnitteli vuosikymmenestä toiseen. Kukisti siinä välissä läntisten demokratioiden syöttilään natsi-Saksan ja jälleen rakensi tuhotun maan. Läntiset ystävät neuvoivat neuvostojohtajia millainen oikean sosialismin pitää olla. Yleisinhimilliset arvot syrjäytivät tehottoman suunnitelmata-

louden ja pahan valtakunta hävisi. USA:n satraapit rehvastelivat käyttäneensä triljoonia dollareita Neuvostoliiton hävittämiseen. Se on maailmanlaajuista luokkataistelua valtioiden välillä.

Vapaa markkinatalous kukoistaa. Ainoastaan Kreikassa on pieni ongelma, hallituksessa on vain viisi naista. Suomessa heitä on runsaasti, joten hallituspolitiikan täytyy olla mallikelpoista. Kaikki vaurastuvat ja elävät onnellisina. Puut-tuukohan vielä jotakin tästä tasa-arvosta. Muinaisessa Kiinassa, joka oli merenkulun suurvalta, amiraalit olivat eunukkeja. Keisarin päähänpistosta merten valloittaminen lopetettiin ja länsimaat saivat ”löytää” uudet mantereet.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

Kommunistit ja lihansyöntti

IPCC julkaisi mm. maankäyttöä ja ravintosuosituksia koskevan raportin. Siinä esitetään mm. kehoitus vähentää lihansyönttiä. Selkeästi tämä aiheuttaa ristiriitaisia tunteita mm. monissa työväenliikkeen ihmisissä. On ymmärrettävä, että ilmastoon muutos on tosiasia ja lihan tuotanto rasittaa ilmastoa. Jos kaikki ihmiset kuluttaisivat lihatuotteita, kuin me suomalaiset, tilanne muuttuisi kestämättömäksi. Tämä on ollut tiedossa jo vuosikymmenien ajan.

Maaseudulla syntyneenä suurinta herkkuani on ylikypsä siankylki. Lihon kulutusta on kuitenkin helppo vähentää, eikä sitä tarvitse lopettaa kokonaan. Suomalainen syö tällä hetkellä yli 200 g lihaa päivässä. Minä olen eläkeläinen ja käytän nyt noin 60 g. Sitäkin voin vähentää.

Miksi puhun tästä? Suhtautuminen ilmastoon muutoksen luomaan uuteen tilanteeseen uhkaa selkeästi repiä hajalle kaikkein tärkeimmän, marxilaisen työväenliikkeen. Eihän se nyt näin voi olla. Muistetaan yksi asia! Minkä tahansa arvion hyväksymme jostain asiasta, niin sille arviolle perustamme myöhemmin toimintatavoitteemme. Jos esimerkiksi päädyimme arvioon, että koko hoohkailu kasvihuonekaasujen aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä on kapitalistien salaliitto, niin silloin tavoitteemme tulisi olla tämän salaliiton paljastaminen,

eikä niinkään avohakkuinen vastustaminen, vaihtoehdon etsiminen aineelliseen kulutukseen ja maan-käyttöön. Tällainen päätätely paljastaa hyvin nopeasti kestäättömät vaihtoehdot.

Saman kaltainen tilanne oli v. 1908, kun opittiin hajottamaan aineen pienimpänä perusosana pidetty atomi. Materialistit eivät tahdaneet mitenkään ymmärtää uutta tilannetta, kun materiaalin määritelmää piti muuttaa. Se ei sopinut maailmankuvaan. Jopa bolshevikit hajaantuivat eri kuppikuntiin ja monista tuli mystiikan kannattajia. Ratkaisua tilanteeseen toi Leninin teos ”Materialismi ja empiriokritisismi”.

Sanoisin näin, että otetaan vakavasti näkemys kasvihuonekaasujen synnyttämästä ilmaston lämpenemisestä ja myös IPCC:n arvioista. Tiedämme, että suositukset lihan syönnin rajoittamisesta, bensiinin polttamisesta ym. eivät ratkaise tätä ongelmaa. Tulee mennä syvemmälle kapitalismin ytimeen. On kyettävä ensi vaiheessa muuttamaan nykyistä talousjärjestystä. Hyvinvoinnin kasvu ja aineellinen kulutus tulee voida koordinoida yhteen. Aletaan syksyn kuluessa rakentaa omaa muutos- ja ilmastostrategiaamme. Sen me marxilaiset osaamme.

Heikki Männikkö
Helsinki

Tukea Kansanäänelle

Viljo Heikkinen 20 e, Kai Kontturi 100 e, Heikki Männikkö 36 e, Es-
poon Leipäpappi 10 e, Hannu Kautto 60 e, Esko Rintala 80 e, Tarja
Männikkö 36 e, Asko Julkunen 10 e, Wanha Seppä 8 e, Kalevi Wahr-
man 10 e ja Kaija Siippainen 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Esitys Kansan äänen painoajoiksi kaudelle 2019 nro 2-7:			
Numero	painopäivä	deadline	terv. deadline
6/2019	ma. 28. 10. -19	pe. 18. 10. -19	
7/2019	ma. 16. 12. -19	ma. 9. 12. -19	pe. 13. 12. -19

Hallitukselle kansan eväitä

Tule Helsingin Säätytalolle 17. ja 18.9.2019 n. kel-
lo 9-17 evästämään budjettineuvottelijoita ja anta-
maan palautetta hallitukselle koko Suomen median
edessä!

Joukkovoima kutsuu koolle järjestöjä ja toimijoita. Tarkoituksena on
järjestää yhdessä mielenilmaisu, jossa hallitusta muistutetaan köy-
hydestä, epätasa-arvosta, nälästä, asunnottomuudesta, ympäris-
tökriisistä, vammaisten huonosta asemasta, koulutusleikkauksis-
ta, rauhantyyöstä, kansainvälisestä vastuusta. Hallitukselle on ker-
rottava, kuinka vakavassa tilanteessa ihmiset elävät ja miten mitta-
via päätöksiä tarvitaan tilanteen korjaamiseksi.

Tule mukaan, tuo järjestösi terveiset, valmistelet puheenvuoro
ja/tai ideoi tempaus. Mielenilmaus suunnitellaan ja toteutetaan yhe-
teistyössä osallistuvien järjestöjen kesken. (sähköpostia joukkovoi-
ma@gmail.com.)

Lämpimin terveisin
Joukkovoima-verkosto

Erilaisia vihapuheita

Suomen laki kieltää vihapuheet.
Tosin sekin laki on joustava ja tul-
kinnanvarainen. Jos vihapuheen
tai valeinformaation kohteena on
Venäjä, venäläiset, Iran, Pohjois-
Korea tai Kuuba, niin puheilla ja
väitteillä ei ole rajoja. Mitä höl-
mömpiä satuja esitetään totena
sen parempi. Kovin suuresti eivät
koirat perään hauku.

Muutamat työväen etuja ja rauhaa
puolustavat lehdet yrittävät pitää yl-
lä keskustelua. Omasta kokemukses-
tani tiedän, ettei kannata esiin tuo-
da myönteisiä puolia ensiksi mai-
nitsemistani maista, koska yksikään
ns. puolueeton lehti ei niitä julkaise.
Suomalainen sananvapaus on hy-
vinkin tulkinnanvarainen. Jokaises-
sa maassa on jotain hyvääkin. Tosin
meni kauan ennen, kuin löysin hy-
vää Yhdysvalloista. Hyvää on se, että
Yhdysvallat ei ole Suomen naapuri.
Jos ei itsenäisyyttä olisi, meillä ei oli-
si tätäkään vähää. Asiaa voi tiedus-
tella meksikolaisilta.

Suomessa iltapäivälehdet
ovat keskittyneet vihapuheitten

ja katteettomien uhkakuvien luo-
miseen naapuristamme Venäjäs-
tä. Esimerkkinä olkoon Iltalehden
6.8.2019 ilmestynyt numero. Siinä
Markku Salomaa niminen jenkkipani
kertoilee satuja Venäjän sotaharjoit-
uksesta Itämerellä. Lainaen kirjoi-
tuksen loppuosaa. Venäjän "Merikil-
pi" on nostattanut jännitystä Naton
jäsenyyteen kuuluvissa Baltian mais-
sa, joilla ei ole omia merivoimia. Nii-
tä on rauhoiteltu vakuuttamalla, et-
tä Naton rynnäkkökoneet pystyvät
ohjuksilla tarvittaessa upottamaan
kaikki Venäjän sota-alukset ja ampu-
maan torjuntahävittäjien ohjuksilla
alas kaikki venäläiset pommikoneet,
jos ne kriisin kärjistyessä konfliktiksi
uskaltautuisivat Itämerelle.

Markku Salomaa uskoo var-
masti vielä joulupukkiin. Nämä
Salomaan kaltaiset jutun väentäjät
vievät uskottavuuden koko Iltaleh-
deltä.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Viron työväenluokan historiaa, osa 4 ...

Jatkoa sivulta 12

ki tarpeelliseksi Saksan hyökkäyk-
sen estämiseksi solmia sopimuk-
sen Neuvostoliiton kanssa. Puhees-
saan toukokuussa 1939 hän totesi,
että "ei ole tarpeen ainoastaan ottaa
vastaan yhteistyötä Venäjän kanssa,
vaan myös kolme Baltian maata -
Liettua, Latvia ja Viro - tulee vetää
mukaan liittoon. Nämä kolme sotai-
san kansan omaavaa maata tarvitse-
vat olennaisesti ystävällistä Venäjää,
joka toimittaisi niille sotatarvikkeita
ja antaisi muuta apua".

Ranskan ja Englannin keskus-
telut Neuvostoliiton kanssa ei-
vät kuitenkaan johtaneet mihin-
kään. Neuvostohallitus joutui ajan
voittamiseksi aloittamaan neuvotte-
lut Saksan kanssa ja elokuussa 1939
Neuvostoliiton ja Saksan välille sol-
mittiin hyökkäämättömyyssopimus.
Saksan hyökättyä itään Neuvostoliit-
to ehdotti Virolle syyskuun 25. päi-
vä keskinäisen avunantosopimuk-
sen solmimista ja tukikohtien pe-

Juha Kieksi

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

-Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankat-
sotus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yh-
tenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein
ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankat-
sotusta säännöllisesti ja tuotamme siitä tutkimusaineistoa.

Kokoonnumme syyskaudella 2019 seuraavasti:
marraskuun 1. viikonloppu (2.-3.11.) ja joulukuun 2. vii-
konloppu (14.-15.12). Ilmoitamme lokakuun numeros-
sa asiasta tarkemmin. (Ongelma johtuu siitä, että perin-
teinen kokoontumispaikkamme Hermannin kerho me-
nee lokakuusta alkaen yli puoleksi vuodeksi remonttiin.
Kehotamme kertaamaan marxilaisuuden peruskysy-
myksiä. Hyviä perusteoksia ovat: Marx ja Engels: **Kommu-
nistinen manifesti**; M. Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov:
Filosofian Historia (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filo-
sofian alkeet** (Progress, 1976); Kommunistien Liitto: **Dia-
lektisen materialismin perusteet**; Nevalainen- Peltonen:
Kansantaloustiede (Kansankulttuuri).

KANSAN ÄÄNEN TIEDOTUS SEMINAARI

Vallilan kirjastolla Päijänteentie 5
lauantai 12.10.-19 klo 12.00

Käsitellään mm:

- Tiedotustoiminnan haasteet: valeuutisointi ja mediapooli
- Keskeiset talous- ja yhteiskuntapolitiikan painopisteet
- Ulkopolitiikan merkitys tiedotustoiminnassa
- Tiedotuksen merkitys yhteiskunnallisessa muutoksessa

Järj. EU:n Vastainen kansanrintama, Kansan äänen järjestöt, DSL

Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous järjestetään torstai-
na 5.9.2019 klo 18.00 Hermannin kerholla. Hallituksen
kokous klo 17.00 samassa paikassa. Käsitellään vuo-
sikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja
ideologisen toiminnan kehittämistä ja mm. seuraavia
asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä,
(2) Syksyn opintotoiminnan järjestäminen, (3) Tiedotus-
ja toimintaseminaarin tulosten arviointi, (4) Kan-
san äänen 5/19 arviointi ja seuraavan numeron 6/19 ideointi, (5) Työ-
kansan ilmasto-ohjelman kehittelyä (6) Kommunistien liiton ohjel-
mallisen asiakirjan uudistaminen.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat-
teesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrin-
taman johtokunnan kokous
pidetään lauantaina 12.10.
2019 klo 15.00 Vallilan Kirjas-
tossa os. Päijänteentie 5, Hel-
sinki Käsitellään poliittista ja
järjestöllistä tilannetta.

Asialistalla mm. Kansan-
rintaman ohjelmallisen asia-
kirjan päivytystä, opintotoi-
minta, kansanrintaman kehiti-
täminen, syksyn ja talven toi-
mintakalenteri. Arvioidaan val-
takunnallisen neuvottelukun-
nan "työkansan yhteistyöllä irti
uusliberalismista" tavoitteita,
tehtäviä ja nykytilannetta.

Kokouksen yhteydessä
pidetään myös Kansan ää-
nen toimituskunnan kokous,
jossa arvioimme edellisen nu-
meron (5/19) sisältöä ja val-
mistelemme lehden seuraavaa
numeroa (6/19).

SFT toimii

Syyskauden kaksi ensim-
mäistä opintoiltaa pidetään
seuraavasti: maanantaina
16.9.2019 klo 17.00 ja maa-
nantaina 21.10.2019 klo
17.00

Aiheena on vuosi 1939 ja
talvisotaa edeltäneet tapahtu-
mat niin Suomessa kuin Euroo-
passakin.

Opintoillat pidetään
KTP:n toimistossa, os. Tikkurait-
ti 11 A 3. krs

Luentojen sisältöä kos-
kevat tiedustelut: Timo Kan-
gasmaa, e-mail, [timo.kangas-
maa@gmail.com](mailto:timo.kangasmaa@gmail.com)

Tervetuloa! Sodan- ja Fa-
sismin vastainen Työ ry ja DSL:n
opintokeskus

SFT:n opinto ja retkei-
lypäivää vietetään lau-
antaina 5.10.2019. Lait-
takaa kalenteriinne
varaus. Lisätietoja myö-
hemmin.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP,
EU:n Vastainen Kansanrintama
ry., Kommunistien Liitto ry. sekä
Sodan ja Fasismien vastainen
työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkai-
su)

Suomi ostaa historiansa suurimmat sotalaivat

Uusien alusten valmistus aloitetaan Raumalla Rauma Marine Constructionsin telakalla. Telakan kanssa on suunnittelusopimus niin, että alusten valmistaminen alkaisi jo 2019. Tilausvaltuus alusten rakentamiseen tuli vuoden 2018 budjetin yhteydessä. Hankkeen nimi on Laivue 2020. Sen alustava hinta on 1,2 miljardia euroa. Hankintaa ei kilpailutettu, koska Turun Mayerilla ei ollut kapasiteettia ja Helsingin telakan omistavat venäläiset. Runko, johon asejärjestelmät sijoitetaan, on Rauman telakalla Raumalla noin 500 miljoonan euron arvoisen. Sen rakentaminen ei sisällä mitään ”salaisista” asetekniikkaa. Taistelujärjestelmät, aseet ja niiden yhteensopivuus NATO:n vastaaviin ominaisuuksiin huolestuttavat.

Edelliset isot 1930-luvulla rakennetut suomalaiset panssarilaivat Ilmarinen ja Väinämöinen, olivat 93-metrisiä. Niiden suunnitteluun bulvaanin kautta osallistui Saksa. Kuka nyt osallistuu? Suomi myös auttoi Saksaa kiertämään Versailles’n sopimuksen sukellusveneet kieltävää kohtaa. Saksalaisen mallin mukaan saksalaisen Hollannissa toimivan peiteyhteyden (Inge-nieurskantoor vor Sheepsbouw, IvS) toimesta Turussa Chriton-Vulcanin telakalla valmistuivat 1930-31 sukellusvenet Veteinen, Vesihäsi ja Ikuturso. Saksan sukellusvene aseiden prototyyppi (Vesikko) CV707 valmistui Chriton-Vulcanin telakalla 1933. Sitä Saksa-laiset testasivat vuosina 1933-1934 Turun saaristossa. Enim-

Porvoon Rauma-luokan kummivene ”Porvoo” vieraili la. 24.8. Porvoon Tolkisten satamassa. Rauma-luokan neljä alusta suunniteltiin Suomen rannikko-puolustukseen ja poistetaan nyt käytöstä, vaikka ne peruskorjattiin v. 2010-13. Kuvassa Kalevi Wahrman.

millään Suomesa toimi yli 100 saksalaista asiantuntijaa. (Katsota Kansanaani.net ; Nro 5/2011 sivu 10).

Soveltuvuus Suomen meripuolustukseen?

Korvettien koko ja hinta ovat herättäneet asiantuntijoiden epäilyä ja arvostelua. Kokonsa puolesta ne eivät sovellu Suomen saaristo-olosuhteisiin sekä karikkosille ja matalille väylille. Niiden ”häiveominaisuudet” eivät auta, koska niiden maantieteelliset operointimahdollisuusalueet tiedetään. Ne ovatkin laajemmille merialueille tarkoitettuja sotalaivoja.

Nykyinen kalusto

Nykyisessä meripuolustuksessa keskeisimmät alukset ovat meritorjuntahajuksilla varustetut Hamina- ja Rauma-luokan ohjusvenet. Kumpiakkin on neljä. Katanpää-luokan miinanorjunta-alukset ovat uusia ja Pansio-lauttojen peruskorjaus on juuri valmistunut. Hamina-luokalle on luvassa elinjaksopäivitys, joka jatkaa alusten elinkaarta. Rauma-luokan ohjusvenet peruskorjattiin vuosina 2010-2013. Näihin kuuluu myös ohjusvene ”Porvoo” (kuva). ”Porvoon”, kuten sen sisaraluksen, pääaseena ovat meritorjuntahajukset. Alukset on varustettu kattavilla ilma-, pinta- ja vedenalaisen sodankäynnin sensoreilla sekä tykistöaseilla. Aluksella on 24 miehistön jäsentä joista viisi on va-

Pohjanmaa-luokan neljä monitoimikorvettia ovat yli satametrisiä. Niiden käyttötarkoitus onkin herättänyt keskustelua, koska meidän väylämme ja saaristomme ovat matalia ja karikkoisia.

rusmiestä. Ohjusvenet on suunniteltu toimimaan rannikon matalilla ja ahtailla kulkuväylillä. Vesisuihku-propulsiolla toimiva työntövoima mahdollistaa vain noin 1,5 metrin syvyyksen. Alukset ovat 48,6 metriä pitkiä ja 8 metriä leveitä. Kahdella 3300 kilowatin pääkoneella saavutetaan yli 30 solmun nopeus.

Aluksia tukee kaksi Hämeenmaa-luokan miinalaivaa, kolme Katanpää-luokan miinanorjunta-alusta sekä kolme Pansio-luokan miinalauttaa. Lisäksi käytössä on lukuisa määrä rynnäkö-, huolto-, ja tukikalustoa. Korveteilla ainakin nimellisesti on tarkoitus korvata seitsemän alusta, joihin kuuluvat peruskorjatut ohjusvene Porvoo ja sen sisaralukset.

Korvettien käyttö

Käyttöominaisuuksia perusteltaessa korostuu kaksi asiaa, joilla ei pitäisi olla mitään tekemistä Suomen meripuolustuksen kanssa. Niillä ”kyetään käyttämään tulta maakohteita vastaan”, mikä tarkoittaa hyökkäystä Suomen rajojen ulkopuolelle. Toinen on: ”se pärjää Itämerellä vaikeassakin säässä”. Tämä faktisesti tarkoittaa, että näistä sotalaivoista on tarkoitus tehdä osa NATO/USA Itämeren laivastoa, joidenka aseistus tekee niistä osan ”lännen” sotakalustoa, joka voidaan kytkeä NATO:n operaatio- ja johtojärjestelmiin.

Kalevi Wahrman
Porvoo

Kuva: Puolustusvoimien tiedote

USA:n hegemonia horjuu savijaloillaan

Presidentti Vladimir Putin vieraili hiljattain Helsingissä työvierailulla. Suomen valtavirtamedia kohteli suurvalan presidenttiä ala-arvoisella tavalla, halveksien, pistellen ja tökkien. Journalismin pohjanoteeraus, eikä siitä sen enempää. Mediaa diplomaattisemmin ei käyttäytynyt myöskään isäntä, presidentti Sauli Niinistö. Näin kuvasarjan presidenttien tiedotustilaisuudesta (jota myös katselein tvstä). Joka ikisessä kuvassa Niinistö mulkoili otsa rypyssä vihasesti Putinia. Putinin kasvot olivat vakavat, ehkä vähän kyllästyneet väliillä. Mutta ei hymyn häivettäköön kummankaan kasvoilla, missään vaiheessa koko vierailun aikana - niissä kuvissa, joita näin.

Mitä oli tapahtunut siinä lyhyessä, vajaan tunnin kestäneessä kahdenkeskisessä neuvottelussa? Sitä emme tiedä. Työvierailuilla neuvottelut kestävät yleensä paljon pitempään. Arvailen Putinin keskeyttäneen Niinistön jorinat sanoen: ”Miksi jauhuisimme tässä taas samat asiat uudelleen, eiköhän mennä syömään?”Tarkoittaen, että kun umpiluuhun ei mikään mene läpi, niin antaa olla. Ei siis hyvältä näyttäneet Putinin ja Niinistön välit. Tiedotustilaisuudessa Niinistö harjoitti (tapansa mukaan) neulanpistopolitiikkaa tökkien Putinia mm jätehuollosta. Näinhän sitä tehdään kutsutulle vieraalle? Mutta sitten pääsi Niinistöltä iso valhe: ”Ei USA ole sijoittamassa Eurooppaan INF-sopimuksen kieltäviä ohjuksia.” Kohteliaasti Putin vastasi: ”Tätä en ole tiennytkään. Jos näin on, se on hyvä asia.” Näin ei asia kuitenkaan ole. Puolassa ja Romaniassa on valmiina USAn ns. ohjuspuolustusjärjestelmät, jotka ovat hetkessä muutettavissa ohjushyökkäysjärjestelmiksi. Sitä varten ne järjestelmät siellä ovat.

Ranskassa auringonpaistetta

Muutama päivä ennen Suomen vierailuaan Putin kävi presidentti Emmanuel Macronin vieraana Ranskassa, Macronin kesäasunnolla. Työvierailu siis sekun. Kaikissa näkemissäni kuvissa molemmat presidentit ja myös rva Macron hymyilevät toisilleen aurinkoisesti. Jotain perin erilaista kuin Helsingissä oli siis tapahtunut Ranskassa. Noista keskusteluista Suomen mediassa tiedetään sen verran, että Macron oli moittinut kovia otteita Moskovon mielenosoituksissa. Siihen oli Putinin helppo vastata viittaamalla keltaliivien mielenosoituksiin, jotka ovat kestäneet jo 39 viikkoa ja joissa on kuollut 11 ihmistä ja loukkaantunut tuhansia, myös putkaan vietyjä on tuhansia. Tästäkin huolimatta Macron maalaili tapaamisen jälkeen tyytyväisenä uutta suurta talousaluetta, joka ”ulottuisi Lissabonista Vladivostokiin”. Eli EU:n ja Euraasian alueen yhteistyötä. Hetkinen, mistä tämä on tuttu sanonta?

Euraasian talousalue Lissabon-Vladivostok?

Vuonna 2010 Putin piti jossain kokouksessa puheen, jossa ehdotti seuraavaa: ”Ehdotamme (EU:lle) yhtenäisen talousalueen perustamista, joka ulottuu Lissabonista Vladivostokiin. Tulevaisuudessa voisimme harkita jopa vapaakauppa-alueita tai sitäkin syvempää taloudellista yhteistyötä. Lopputulos olisi koko mantereen kattava markkina-alue, jonka arvo olisi triljoonia euroja.” Saiko Putin siellä kesäasunnolla Macronin päään kääntymään puolelleen tässä asiassa? Ei se kyllä olisi ihme. Putinilla on aina hyvät perustelut. Tuohan olisi maailman suurin talousalue (ja sitä Putin tarkoittikin, vastapainoa USA:n hegemonialle). Nähtäväksi jää, mitä tästä seuraa.

Horjuuko USA:n hegemonia?

Ongelma sijaitsee USA:ssa. Siellä syvä valtio ei hyväksy tällaista kilpailijaa. Kaikkensa USA on tehnyt, että Eurooppakin jakaantuisi kahtia, eikä siitä olisi vaaraa USA:n hegemonialle. Venäjän eristäminen Euroopasta aloitettiin pian tuon Putinin 2010 puheen jälkeen. Synnytetettiin Ukrainan kriisi ja hoidettiin vallanvaihto siellä. Sillä saatiin EU-maat hylkimään Venäjää ja vielä pakotettiin EU asettamaan talouspakotteita Venäjälle. USA:n hegemoniasta on kysymys myös Urainan kriisissä. Se kriisi oli täystuho Putinin haaveille suuresta euraasialaisesta talousalueesta. Toistaiseksi. Mutta maailma on muuttumassa. Kiina on yhtä suuri talousmahti kuin USA ja Kiina kannattaa Euraasian liittoa. USA:n hegemonia vapisee savijaloillaan. Elämme mielenkiintoisia aikoja.

Marjaliisa Siira

Kesken uniensa heränneet

Radion ykkösaamussa 5.8.2019 kerrottiin uutinen: Libyan siirtotyöläisten orjakauppa herätti Euroopan johtajat. Muammar Gaddafin murha ja Libyan valtiorakenteiden tuhoaminenko oli tuodittanut nämä johtajat unten maille. Nämä samaiset johtajat, jotka olivat innolla tuhoamassa hyvin toiminutta vaurasta Libyaa.

Kaikki Euroopan johtajat ovat hartaita kristittyjä. Heidän edeltäjänsä muutama vuosisata sitten Afrikasta Amerikkaan orjia rahdanneet liike miehet olivat myös kristittyjä. Siitä todisteena on Niger-joen suistossa olleen orjasataman kirkko. Hurskaat eurooppalaiset kävivät työnsä lomassa harrastamassa hartautta omassa temppelissään.

Nämä ovat niitä yhteisiä läntisiä arvoja, joista europarlamentaarikko Heidi Hautala sanoi olevansa ylpeä.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 12.8.2019

Suomi irti Naton sotapolitiikasta

Palveluksia USA:lle

Ennen eläköitymistään tänä kesänä puolustusvoimien komentaja Jarmo Lindberg teki jäähyväiskäynnin Yhdysvalloissa. Siellä hänelle luovutettiin korkea yhdysvaltalainen kunniamerkki suorittamastaan erityisistä palveluksista Yhdysvalloille. Näiden palvelusten vaikutusta Suomen politiikkaan kuvaa Rinteen hallituksen ohjelmaan sisältyvä Valtioneuvoston puolustusselonteko 2017. Siinä on, kuin Pentagonin käsialalla, Venäjä kuvattu hyökkäystä Suomeen hautovana vihollisena. Hyökkäyksen estämiseen tarvitaan yhteistyötä Lännen sotavoimien kanssa. Selonteon eduskuntakäsittelyssä v. 2017 Vasemmistoliitto ei sitä hyväksynyt. Nyt hallitusohjelman osana Vasemmistoliitto hyväksyi. Näin koko Eduskunta on tältäkin osin harjoitetun sotapolitiikan takana.

Vaikeneminen

Ennen 2019 eduskuntavaaleja puolustuspoliittisia kysymyksiä käsiteltiin niukasti. Ajankohtaiset hävittäjä- ja muut puolustusvälinehankinnat olivat esillä, mutta

ne liittyvät vain osaan Suomen sotilaallista sitoutumista länteen. Hyvässä ajoin ennen vaalikamppailua Pääministeri Sipilä järjesti puolueille tapaamisen, jossa sovittiin laajemmasta puolustuspoliittisesta keskustelusta luopuminen. Vaikeneminen jatkui hallitustunnusteluissa ja jatkuu uuden hallituksen alkutaipaleella. Pääministeri teki poikkeuksen huomauttamalla sotilaille heidän olevan poliitikkojen päätösten toteuttajia.

Natottuminen

Ensimmäinen iso askel Suomen Nato-suhteissa otettiin v. 1994 Suomen liittyessä Naton rauhankumppanuusohjelmaan, jota kukaan (vasemmistokaan) ei vastustanut eikä Eduskunta käsitellyt. Ohjelmalla ei ole mitään tekemistä rauhanturvaamisen kanssa. Se oli ja on ohjelma Suomen puolustusvoimien Nato-yhteensopivuuden ja yhteistoininnan kehittämiseksi ja Suomen ulkopolitiikan reivaamiseksi Yhdysvalloille suopeaksi.

Suomi yksimielisenä Natoon kanssa Afganistaniin.

Pentagonin esitys Suomen osallistumisesta Islannin ilmavalvontaan Na-

ton kanssa oli pari vuotta jäissä perustuslainvastaisuutensa takia. Esitys eteni Suomen politiikassa vasta, kun vasemmistopoliitikot Erkki Tuomioja ja Paavo Arhinmäki ilmoittivat kannattavansa sitä.

Viime vuodet ovat olleet kiihtyvää nato-yhteistyön tiivistämistä isäntämaasopimuksiin, kahdenvälisine sotilassopimuksiin Yhdysvaltain, Britannian ja Ranskan kanssa sekä kymmenin vuosittaisin sotaharjoituksiin, kaikki vasemmiston siunaamana. Yksittäisiä vastalauseita on sentään kuulunut. Viimeksi Ranska on ehdottanut osallistumista omien entisten siirtomaidensa sotiin Afrikassa.

Suunnanmuutoksen tarve 180 astetta

Vasemmisto on 25 vuotta ollut mukana lähentämässä Suomea sotilaallisesti USA:han ja Natoon, maailman aggressiivisimpiin tahoihin. Samaan aikaan on talous- ja sosiaalipolitiikassa oltu uusliberaaleja. Näissä politiikan keskeisimmissä kysymyksissä suunnanmuutoksen tarve on noin 180 astetta.

Juha Kovanen